

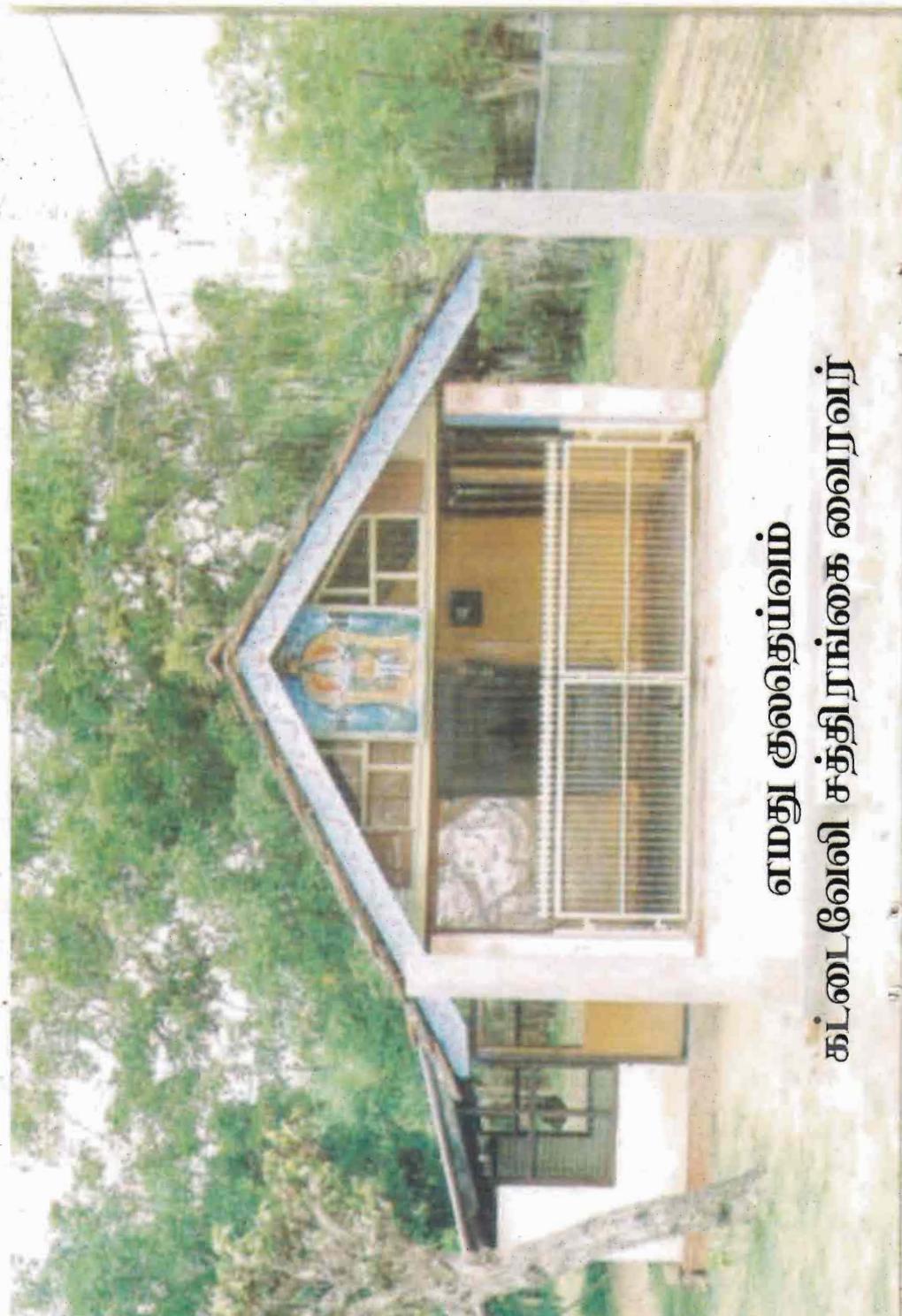
கரவெட்டியன் வாழ்வியல்

Conventional Life of Karaveddy

அமர்ர் சித்தர் சின்னத்துவர்
நிலைஷாவு வெளியீடு

எமது குலைத்தியோ
கட்டைவேலி சத்திரங்கை கைவரவீர்

அமரர் சித்தர் சின்னத்துரை நினைவாக....

கரவெட்டியன் வாழ்னியல் Conventional life of Karaveddy

பதிப்பாசிரியர்
சின்னத்துரை விஜயகுமார்

துரை பதிப்பகம்,
மத்தொனி,
கரவெட்டி மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

25.04.2010

Title	:- Conventional life of Karaveddy
Edited by	:- Sinnathurai Vijayakumar
Copyright	:- Editor
Published by	:- Thurai Pathipakam, Maththony, Karaveddy West, Jaffna.
First Edition	:- 25.04.2010
Cover disigning	:- Sinnaththurai Vijayakumar
Printed by	:- Thamilpoonka, Nelliady. 0212264014
Page :	:- 76 + viii
Number of copies	:- 700

எங்கள் அன்பு அப்பாவின் நினைவாக
இந்நாலை சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்

அமர்ய். சீத்துர் சீன்வாச்சுவர

தாயின் மடியில்
06-03-1928

இறை யாத்தில்
27-03-2010

1

சின்னத்துரையின் பரம்பரை

மனைவி	:- சின்னத்துரை வள்ளிப்பிள்ளை	குடும்பத்திற்கு
சகோதரர்கள்	:- சி. நல்லதும்பி (அமரர்)
சி. வீரகத்தி (அமரர்)
சி. இராசையா (அமரர்)
பா. சின்னம்மா (அமரர்)
சி. கணேசு	குடும்பத்திற்கு
மக்கள்	:- சி. விஜயகுமார் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
பொருளியல்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.)
சி. நந்தகுமார் (ஜேர்மனி)
சி. சிவாஜினி (முகாமைத்துவ உதவியாளர்,
யா/ நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயம்)	குடும்பத்திற்கு
மருமகள்	:- வி. உதயகுமாரி	குடும்பத்திற்கு
பேர்ப்பிள்ளை	:- வி. லக்ஷ்மிகா (தரம் 1 - யா/ புனித ஜோன்
பொஸ்கோ வித்தியாலயம்)	குடும்பத்திற்கு
பெறுமக்கள்	:- க. கணகம்மா
ந. சிவநாதன்
ந. சிவலிங்கம்
ச. பரமேஸ்வரி
சி. புவனேஸ்வரி
த. மகேஸ்வரி
ந. மஞ்சு	வி. மதியழகன்
வி. மதிவாணன்
வி. மதிவன்னன்
வி. மதிதனன்
வி. மதிவரன்
வி. மதிகரன்
	க. தேவநேசன்
க. காந்திநேசன்
சா. பாமினி
க. சிவனேசன்	இ. ரவீந்திரன்
சு. சூரியகுமாரி
மருமக்கள்	:- த. ஸ்ரீவதனி (பண்பா)
பா. கெங்காதரன்
பா. திருக்குமார்	க. சுதாகரன்
மைத்துனன், மைத்துனி	:- வி. கந்தசாமி (அமரர்) + க. சின்னம்மா
ந. லட்சுமி	

அணிந்துரை

“கரவெட்டியின் வாழ்வியலுக்கு” அணிந்துரை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். அமரர். சித்தர் சின்னத்துரை அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக வெளிவரும் இம்மலர் பலருக்கும் பயன்படும் வகையில் காத் திரமான ஏழு கட்டுரைகளை உள்ளடக்கி வெளிவருவது சிறப்பிற்குரியதாகும். என்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் நிறைவாக வாழ்ந்ததுடன் தனது பிள்ளைகளினை உயரிய முறையில் வளர்த்து அவர்களின் சிறப்பினையும் கண்டு வாழ்ந்த பெரும்தகையாக விளங்கினார்.

முப்பத்தெந்து ஆண்டுகள் கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக்கல்லூரியில் கடமையாற்றியதுடன் அதே கல்லூரியில் தனது பிள்ளைகளின் கல்வியையும் வளம்படுத்தியவராக விளங்கினார். அமரர் தனது மூன்று பிள்ளைகளில் சின்னத்துரை விஜயகுமாரை யாழ்ப்பாணப் பல் கலைக் கழகத் தலை பொருளியல் துறையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் மறுபிள்ளையை யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் முகாமைத்துவ உதவியாளராகவும் கணிச்சு புதல்வனை ஜேர்மனியிலும் சிறப்புற வாழக்கண்ட சிறப்பிற்குரியவராவார்.

“மகன் தந்தைக்காற்றுமதவி இவன் தந்தை எந்நோற்றான் கொல் என்னும் சொல்” எனும் வகையில் அன்னாரின் வாழ்வுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் பிள்ளைகளின் செயல்கள் தொடர்ந்தும் அமைய வாழ்த்தி அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைப் பிரார்த்திப்போமாக.

பேராசிரியர். நா. ஞானக்குமாரன்,
கலைப்பீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.
யாழ்ப்பாணம்.

என்னுரை

எங்கள் அன்பு அப்பா அமரர் சி. சின்னத்துரை (சின்னத்தும்பி) அவர்களின் நினைவாக கரவெட்டியின் வாழ்வியல் எனும் நூலை உங்களின் கைகளில் இப்போது தவழவிடுகின்றோம். நன்கு கொஞ்சிக்குலாவி அந்தக் ருழந்தையின் அறிவுப்பரப்பையும், அழகையும் ரசித்து உணருங்கள். நீண்ட கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட கரவெட்டி இன்று அதனின்று விலகி அறிவுசார் மற்றும் பண்புசார் கல்வியை ஊட்டக்கூடிய நூல் பாரம்பரியத்தை தொடங்கி வைக்கின்றது. இதற்கு முன்னால் நன்பன் திரு. ஆ. இருக்நாதன் மற்றும் ஆ. சண்முகநாதன் அவர்கள், அவர்களது தந்தையாருக்கு இத்தகைய அறிவுசார் நூல் ஒன்றை சமர்ப்பணம் செய்ததை நினைவு கூர்வதோடு அது பயன்மிக்கதான் வெளியிடாக அமைந்தமையை நினைவு கூர்கின்றேன்.

எனது உயர்வுக்கு காரணமான மூன்று ஆசிரியர்களை நினைவுகூர்வதற்கு அப்பாவின் இந்நினைவுநாளை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றேன். தற்போது யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமைபுரியும் சபா சேர் (சபாரட்டனம் ஆசிரியர்) எனக்கு கணித பாடத்தை கற்பித்தவர். எனக்குள் நல்லதொரு ஆற்றல் இருக்கின்றது என்பதனை உணரச் செய்தவர். O/L பர்ட்சை எழுதும்வரை ரியூட்டறி வாசனை தெரியாத நான் அவரின் வீட்டிற்கு சென்று இரண்டு வருடங்கள் கற்றேன். நான், சுதாகர், ஜெயவர்மன், காந்திமதி, சுதர்ச்சினி, ஞானம் ஆகிய ஆறு பேரும் ஒன்றாக இணைந்து அவரது வீட்டில் கல்வி கற்றோம். இதனால் கணித பாடத்தில் 30 புள்ளியில் இருந்த என்னை சராசரியாக 70 - 80 புள்ளிகள் எடுப்பதற்கு தூண்டியவர். அவரைக் காணும்பொழுதெல்லாம் அவரின் கால்களில் பணிந்து வணங்கவேண்டும் போல ஒரு உணர்வு ஏற்படும். இன்றும் அதே உணர்வே எனக்குள்ளது. அடுத்து மனோன்மணி ரீச்சரின் கற்பித்தல் முறையினால் அவரது பாடத்தில் அதி உச்சப் புள்ளியைப் பெற்றேன். இவர்கள் இருவரும் முதலில் எனது ஆற்றலை அவர்களது கற்பித்தல் முறையூடாக உணரச் செய்தார்கள். இவர்கள் இட்ட அடித்தளமே நான் உயர்தர வகுப்பு கற்பதற்குரிய தகுதியை அளித்தது. க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் கற்பித்த யோகராஜா சேர் (தற்போது கிழக் கிலங் கை பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல்துறையில் பேராசிரியராக கடமையாற்றி வருகின்றார்) என்னை ஊக்குவித்தது மட்டுமல்லது, என்னை அக்காலத்தில் சரியான பாதையில் வழிநடத்தியிருந்தார். அப்பாவிற்கு நான் கல்வியால் செய்த கைமாறு என்பது இம் மூன்று ஆசிரியர்களினால்

தான் சாத்தியமானது. ஏனெனில் உயர்கல்விக்கு அடித்தளமிட்டவர்கள் இவர்களே.

வாழ்வுமுறை, பண்பாடு, வரலாறு, பொருளாதாரம், நாட்டார் வழக்கியல், கல்வி, நெறிமுறை மற்றும் மனப்பாங்கு போன்ற பிரதான விடயங்களை மையமாகக் கொண்டு ஏழு கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் மிகப்பயனுள்ளவை, மிகப்பெறுமதியானவை, எதிர்கால ஆய்வுக்கு உதவக்கூடியவை. உலகப்புகழ்வாய்ந்த பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராஜா, பேராசிரியர் ப. சிவநாதன், பேராசிரியர் ப. புஸ்பரட்னம், கலாநிதி கு. மிகுந்தன், விக்னேஸ்வராக்கல்லூரி அதிபர் திரு. வே. சிவசிதம்பரம், சி. விஜயகுமார் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட ஏழு கட்டுரைகளை இந்நூல் தாங்கிவருகின்றது. பண்புசார் கல்விக்கு முக்கியம் கொடுக்கும் வகையிலேயே வாழ்க்கையில் “வெற்றிக்கான மனப்பாங்கு” எனும் கட்டுரை என்னால் எழுதப்பட்டுள்ளது. விக்னேஸ்வராக்கல்லூரியில் ஆங்கில மொழிமூல கற்பித்தல் நடைபெற்ற காலம்முதல் (Management Period) 1987 வரை 35 வருடங்களிற்கு மேலாக ஒரே கல்லூரியில் பணிபுரிந்த அப்பாவின் நினைவாக அப்பிரதேச பேராசிரியர்களாலும், கல்வியாளர்களாலும் எழுதப்பட்டுள்ள கரவெட்டி மற்றும் வடமராட்சியின் பல்வேறு பரிஞாமங்களை வெளிப்படுத்தும் பெறுமதி வாய்ந்த கட்டுரைகளை நூலாக வெளியிடுவது பொருத்தமானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் அமையும் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை. இத்தருணத்தில் மேலும் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் ஞானக்குமாரன் அவர்களிற்கும் எனது அன்பார்ந்த நன்றிகள். மேலும் நான் கேட்ட மாத்திரத்தே இந்நூலுக்கு கட்டுரைகளை தந்துதவிய தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராஜா, பேராசிரியர் ப. சிவநாதன், பேராசிரியர் ப. புஸ்பரட்னம், கலாநிதி கு. மிகுந்தன், அதிபர் திரு. வே. சிவசிதம்பரம் ஆகியோருக்கு எனது மெய்யான நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். இந்நூலை வாசித்து முடிந்தவுடன் உங்கள் அறிவுப்பரப்பு நன்கு விரிவடைந்து புதியனவற்றைத் தேடும் ஆர்வம் பெருகுவதுடன் உங்கள் மனதிலும் நல்ல பண்புசார் எண்ணங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற அவா, உந்துதல் ஏற்படுமென நம்புகிறேன். அதுவே இந்நூலிற்கு கிடைத்த, கிடைக்கப்போகும் பெறுமதியான விலையும் வெற்றியுமாகும்.

மத்தொனி,

சி. விஜயகுமார்

கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி.

கட்டுரை ஆசிரியர்கள்

1. சி. சிவலிங்கராஜா
B.A (Hons),, M.A., Ph.D.,
பேராசிரியர், தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ் - பல்கலைக்கழகம்
2. கா. சிவத்தம்பி
B.A., M.A., Ph.D., D.Litt
தகைசார் ஓமங்கிளைப் பேராசிரியர்
யாழ் - பல்கலைக்கழகம்
3. ப. சிவநாதன்
B.A (Hons),, M.A.,
பேராசிரியர், தலைவர்
பொருளியல் துறை,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
4. ப. புஸ்பரட்னம்
B.A (Hons),, M.A., Ph.D.,
பேராசிரியர், தலைவர்
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்
5. கு. மிகுந்தன்
B.Sc.(Hons),, M. Phil., Ph.D.,
கலாநிதி, தலைவர்,
விவசாய உயிரியல் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்
6. வே. சிவசிதம்பரம்

அதிபர், யா/ விக்னேஸ்வரக்
கல்லூரி, கரவெட்டி.
7. சி. விஜயகுமார்
B.A (Hons),, M.A. Econ., M.Phil., பொருளியல் துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

உள்ளடக்கம் (Contents)

	பக்கங்கள்
1. கரவெட்டியின் வாழ்வியல் - சி. சிவலிங்கராஜா	1 - 12
2. எங்கள் அன்புத்தெய்வம் - பெறாமக்கள், புலம்பெயர் தேசம்	13 - 16
3. கண்ணீர்த்துளிகளினால் கவலைகள் போகுமா - சி நந்தகுமார்	17
4. கரவெட்டி : வரலாற்றுக்குறிப்புகள் சில - கா. சிவத்தம்பி	18 - 34
5. வடமராட்சியின் பொருளாதார வளங்கள்பற்றிய ஓர் அறிமுகம் - ப. சிவநாதன்	35 - 42
6. வடமராட்சியின் வரலாற்றுப் பழமையை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்த வல்லிபுர பொற்சாசனம் - ப. புஸ்பரட்னம்	43 - 53
7. வடமராட்சியினது குறிப்பாக கரவெட்டியினது மாண்பு - கு.மிகுந்தன்	54 - 61
8. கரவெட்டியின் தமிழ் பண்பாடு - வே. சிவசிதம்பரம்	62 - 64
9. வாழ்க்கையில் வெற்றிக்கான மனப்பாங்கு: ஒரு உள்ளவியல் நோக்கு (An attitude toward success in life : A Psychological perspective) - சி. விஜயகுமார்	65 - 73
10. கண்ணீர்ப்பூக்களும் நன்றிகளும்	74 - 76

கரவெட்டியின் வாழ்வியல்

(ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கரவெட்டிக் கிராமம்)

பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராசா

தலைவர்,

தமிழ்த்துறை,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்

அமரர் உயர்த்திரு சித்தர் சின்னத்துரை அவர்களின் நினைவாக வெளிவரும் மலருக்காக கரவெட்டியின் வாழ்வியல் பற்றிய ஒரு சிறுகுறிப்பினை எழுதித்தரும்படி அமரரின் அன்புமகன் முதுநிலை விரிவுவரையாளர் விஜயகுமார் கேட்டுக்கொண்டார்.

கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக்கல்லூரியிலே சிறிது காலம் படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. நான் அக்கல்லூரியிலே படித்த காலத்தில் அமரர் சின்னத்துரை பணியில் இருந்தார். அவரது நடை, உடை, பாவனை, தோற்றும் யாவும் நிழந்படமாய் என்னஞ்சத்திரையில் இன்றும் பசுமையாகப் பதிந்துள்ளன.

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் கரவெட்டியை விட்டு வந்து திருநெல்வேலியில் குடியேறிவிட்டேன். நாட்டுச் சூழல், வேலைப்பனு முதலிய காரணங்களால் கரவெட்டியின் தொடர்பும் மெல்லமெல்லக் குறைந்து போயிற்று. தொடர்ச்சியாகக் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் கரவெட்டியில் வாழ்ந்தவன். கரவெட்டி என் நெஞ்சில் நிறைந்த கிராமம். என்னஞ்சை நிறைக்கும் கிராமமும் கூட. எனது புலமை ஓட்டத்தின் ஊற்றுக்காலாக இன்றும் கரவெட்டியே விளங்குகின்றது.

கரவெட்டியில் நான் வாழ்ந்தகாலத்திலே கண்டது, கேட்டது, அனுபவித்தது, அறிந்தது முதலியவற்றைத் தொகுத்துச் சுருக்கமாக எழுதித் தரும்படி நன்பர் விஜயகுமார் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இச்சிறுகுறிப்பை எழுதுகிறேன். என் நினைவுகள் இடையிடையே விடுபட்டுப் போயிருக்கும் என் நினைவு ஓட்டத்தில் மேலே மிதப்பவற்றை மட்டுமே இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

கரவெட்டி மிகப்பெரிய இடம். கரவெட்டி கிழக்கையும் கரவெட்டி மேற்கையும் களமாகக் கொண்டே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. (மிக அன்மைக் காலத்திலே கரவெட்டி மத்தி என்ற கிராம அலுவலர் பிரிவு உதயமாகியது)

வயல்நிலங்கள், தோட்டங்கள், தரவைகள், உப்புக்கழிகள் முதலியவற்றாற் கரவெட்டி கிழக்கும் மேற்கும் குழப்பட்டிருந்தன.

புவியியற்றன்மைக்கேற்ப மக்களின் வாழ்வியலும் அமையும். அந்த வகையிலே கரவெட்டிக் கிராமத்தின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் பல அமைந்திருந்தன. வயல்வேலைகள், தோட்டப்பயிரிச்செய்கை, ஆடுமாடு வளர்த்தல், சிறுசிறு கைத்தொழில்கள் முதலானவை ஒருபூருமாகவும் வியாபாரம், உத்தியோகம் முதலானவை இன்னொரு பூரமாகவும் கரவெட்டியின் பொருளாதாரப் போக்காக அமைந்திருந்தன. கரவெட்டியின் பொருளியல் அம்சங்கள் பற்றி நோக்குபவர்கள் இந்த விடயங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

வாழ்வியல் என்ற சொல் இங்கு பண்பாடு என்ற பொருளிலேயே இடம்பெறுகின்றது. பொதுவாக ஈழத்தமிழர் பண்பாடு, குறிப்பாக யாற்பொனப் பண்பாடு சாதி அடுக்கமைவினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கரவெட்டியிலும் அதுநடைமுறையில் இருந்தது. கரவெட்டி கிழக்கிலும் மேற்கிலும் நாம் அறிந்தவரையில் ஏற்ததாழுப் பதினொரு சாதிகளுக்குமேல் வசித்தனர். சாதியைச் ‘சமூகம்’ என்று அழைக்கும் வழக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் பகுதி என்ற சொல்லாலேயே அழைத்தனர். “தம்பி நீ எந்தப் பகுதி” என்று ஒருவர் கேட்டால் அவர் சாதியை கேட்கிறார் என்பது அர்த்தம். இந்தப் பதினொரு சாதியினருக்கு இடையேயும் சிறுசிறு வேறுபாடுகள் அக்காலத்தில் நிலவின. காலப்போக்கில் அவை மறைந்து விட்டன என்றே எண்ணுகிறேன்.

கரவெட்டிக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த சாதியினரிடையே சிறுசிறு முரண்பாடுகள், சச்சரவுகள் தோன்றி மறைந்ததும் உண்டு. இன்றும் சாதி இருக்கிறது. அதன் பெயரால் வரும் சச்சரவுகள் அருகிவிட்டன.

கரவெட்டியின் பண்பாட்டிலே குளங்கள் மிகமுக்கியத்துவம் பெற்றன. கால்நடைகள் நீராருந்தவும், குளிப்பதற்கும் இக்குளங்கள் பயன்பட்டன. இக்கிராமத்தவர்கள் பலர் காலையிலே இக்குளங்களிலே குளித்து விடுவார்கள். “ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு அவர்கள் காலையிலே குளிப்பதிலே தொடங்குகிறது” என்று இராஜஜி எங்கோ குறிப்பிட்டதைப் படித்திருக்கிறேன். மாரிகாலத்தில் ‘ஹர்வாரி’ வந்து குளங்கள் நிரம்பி வழியும். இக்குளங்களிலே குளித்தமை காரணமாகப் பெரும்பாலானவர்கள் நீச்சல் பழகி இருந்தனர். ஆண்கள் மாத்திரமல்ல பெண்களும் நீச்சல் பழகி இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கரவெட்டியிலே பனை, தென்னை, வேம்பு, ஆல், அரசு, மருது, இலுப்பை, புளி முதலான மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. பூவரசு மிகவும் முக்கியமான தாவரமாகும். மரங்களின் பெயரால் இடப்பெயர்களும் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணம் (அரசடி, வேம்படி, புளியடி, இலுப்பையடி முதலானவை)

கரவெட்டிப் பிரதேசத்தில் வழங்கிய வளவுப் பெயர்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. கரவெட்டியில் வாழ்ந்த மக்களின் ஆதிமூலத்தைக் கண்டறிய வளவுப் பெயர்கள் உதவக் கூடியவை. உதாரணம் சட்டம்பியாவளவு, சாத்திரியார்வளவு, பரியாரியார்வளவு, உடையார்வளவு, பூசாரியார்வளவு முதலானவை. வளவுப் பெயர்களைப் பற்றியே தனியானதோர் ஆய்வு செய்யலாம்.

பொதுவாகப் பண்பாட்டினை ஆய்வு செய்வோர் பொருள்சார் பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு என இரு வகையாகப் பாகுபாடு செய்வர். ஒன்றுடன் ஒன்று இவை தொடர்புட்டுள்ள போதிலும் இவை ஆய்வு வசதிக்காகத் தனித்தனியே நோக்கப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இச்சிறுகட்டுரையிலே முங்குறிப்பிட்ட இரண்டு வகையையும் ஒன்றாகவே நோக்குகிறோம்.

இப்பிரதேச மக்களின் உணவு, உடை, உறையுள், (வீடு) போக்குவரத்து, புழங்கு பொருட்கள் முதலானவை பொருள் சார் பண்பாட்டினுள் அடங்குபவை.

மொழிசார் பண்பாட்டுக்களுகள் (மொழி வழக்கு) சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், கல்விமரபுகள், கலைமரபுகள், விளையாட்டுக்கள் எனப் பலவகையானவை பொருள் சாரப்பண்பாடு என்று கூறப்படுகின்றது.

கரவெட்டிப் பிரதேசத்தின் பொருள்சார் பண்பாடு பற்றி இங்கு விரிவாக நோக்கவில்லை. உடைபற்றிமட்டும் ஒரு கருத்தினை இவ்விடத்திலே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். கரவெட்டியிலே 70 ஆண்டுகளுக்கு முன் பெரும்பாலான பெண்கள் குறுக்குக் கட்டுக்காரர்களாகவே இருந்தனர். எல்லாச் சாதிப்பெண்களும் (உயர்சாதியினர் உட்பட) குறுக்குக் கட்டு கட்டும் வழக்கம் கரவெட்டியின் முக்கியமான அம்சம் எனலாம். இன்று இவற்றைக் காண்பது கடினம்.

பொருள்சாராப் பண்பாடு என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் எல்லா விடயங்களையும் விரிவாகக் குறிப்பிடாது ஒரு சிலவற்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல கரவெட்டியிலே

தனித்துவமுடையவையாக வழங்கிவந்தன. பின்னர் யாழ்ப்பாணம் முழுவதற்கும் இவைபரவி விட்டன என்றே கருதுகிறேன். உதாரணம் புலுமாஸ் - ஏமாற்று, புனுடா - ஏமாற்று, வெஞ்சோஸ் - போலியான டாம்பீகம், கிறுதாவெட்டி - கிறில்வெட்டி (குடும்பியை அகற்றியவர்களின் தலைமயிர் வெட்டினைக் குறிப்பது) அடுவல் - உதவாத, இறப்போர் - மிகக்கத்தட்டம், இவ்வாறு பல சொற்கள் கரவெட்டியிலே வழங்கியதை எமது இளமைக் காலத்திலே கேட்டிருக்கிறோம்.

இவ்வாறே பழமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் பல இப்பிரதேசத்தில் தனித்தன்மையடன் வழங்கிவந்தன. உதாரணம் கள்ளைக்குடுத்து உள்ளதைக்கேள், கள்ளுக்குப் புரியன்கதை, இவ்வாறு பல பழமொழிகள் மிக அண்மைக்காலம் வரை வழக்கில் இருந்ததை அவதானிக்கமுடிந்தது.

கரவெட்டியில் ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

தமிழ் மொழியில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களுள் ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கு நீண்டதோர் பாரம்பரியம் உண்டு. தாலாட்டிலே தொடங்கி ஒப்பாரியிலே முடியும் நாட்டுப் பாடல்கள், அப்பாடல்கள் பயின்றுவரும் மக்கள் கூட்டத் தினரின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாக அமையும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் தனிமனித உணர்வகளை மாத்திரமன்றிச் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் புலப்படுத்துகின்றன.

எழுத்தறிவற்ற படிப்பு வாசனையற்ற பெண்கள் தமது உள்ளத்து உணர்வகளை எதிர்பார்ப்புக்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு களமாகச் சாவீடினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டு. எமது பண்பாட்டிலே “சொல்லி அழுதல்”, சொல்லி அழ ஆளில்லை” முதலான தொடர்கள் கிராமிய மட்டத்திலே வழங்கி வருவதையும் அவதானிக்கலாம். ஒப்பாரிப் பாடல்களும் “சொல்லி அழுதல்” என்ற வகைக்குள்ளேயே அடங்குகின்றன.

உறவினிடையே நிலவும் பிரச்சினைகள், குடும்பப் பினக்குகள் முதலானவற்றை நேரடியாகச் சொல்ல முடியாத சொல்ல விரும்பாத பல பெண்கள் ஒப்பாரியினாடு இப்பிரச்சினைகளைச் சமத்காரமாகச் சொல்லி விடுவதும் உண்டு.

கிராமத்துப் பெண்களிடம் இயல்பாய் அமைந்திருக்கும் கற்பனைத் திறனும் கவித்துவமும் ஒருங்கே வெளிப்படும் பாடல்களாக ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஒப்பாரிப் பாடல் களுக்கெனத்

தனித்துவமானதோர் ஒசை ஒழுங்கும் (இசையும்) உண்டு. உள்ளத்து உணர்வுகளைத் துயர்த்தை எடுத்துச் சொல்லிக் கேட்போரையும் தமது உணர்வுகளுக்கு உட்படுத்தும் இசையமைதி ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கு உண்டு. “இழவில் அழுதிடும் பெண்கூட இசையோடமுவது கண்கூடு” என்று பாரதி பாடியதையும் இவ்விடத்திலே நினைவு கூரலாம்.

இறந்தவரை விளித்துத் (என்றை அப்பு, என்றை ராசா, என்றை ராசாத்தி) தமது துயர்த்தை மாத்திரமன்றிப் பிரச்சினைகளையும் ஒப்பாரியாகச் சொல்லி அழுவார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்த ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காலத்துக்கேற்ற வகையிலே சமூகச் செல்நெறியை அனுசரித்து மாற்றம் பெறுவதையும் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

குத்துக்கள், இசை நாடகங்கள் முதலியவற்றிலேயும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்தி வந்துள்ளன. பொதுமக்களிடமிருந்து கூத்து, இசை, நாடகங்களுக்குச் சென்ற ஒப்பாரிப் பாடல்கள் திரும்பவும் சில மாற்றங்களுடன் பொதுமக்களிடம் வந்து சேர்ந்ததும் உண்டு. பொதுமக்களிடம் இருந்து கூத்து-நாடகக் கலைக்கும், கூத்து- நாடகக் கலையில் இருந்து பொதுமக்களிடமும் பரஸ்பரம் பரிமாறப்பட்டு “இருவழிப் பாதையாக” ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வழங்கி வந்ததற்குச் சான்றுகள் உள். உதாரணமாகக் காத்தவராயான் சிந்துநடைக் கூத்திலே சம்மங்கித் தேவாடியாள் வீட்டிலே பாடப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் “இருவழிப் பாதையாக” வந்தவை என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

“நிலவோ நிலவுதவி - என்றை ராசா

எனக்கு

நிலவுப்பட்டால் ஆருதவி

பொழுதோ பொழுதவி - என்றை ராசா

எனக்குப்

பொழுதுப்பட்டால் ஆருதவி”

மேற்கொட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் கூத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. மக்களிடையேயும் வழங்குகின்றன. மக்களிடம் இருந்து கூத்துக்குச் சென்ற இப்பாடல்கள் கூத்தினாடு நின்று நிலைத்துவிட்டன எனக் கொள்ளலாம். வாய்மொழியாக வழங்கிவந்த ஒப்பாரிப்பாடல்கள் செந்நெறி இலக்கியங்களிலும் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளன. செந்நெறி இலக்கியங்களுள் வரும் “புலம்பல்”களுக்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு எனக்கருதலாம். மண்டோதரி புலம்பல்,

தசரதன் புலம்பல், வீட்னைல் புலம்பல் முதலானவற்றை நோக்குவோர்க்கு இப் புலம்பல்களுக்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்குமிடையேயுள்ள உறவு புலனாகும். சோமகந்தரப் புலவரின் “ஆடு கதறியது” என்ற கவிதையும் ஒப்பாரிப் பாடல்களிலிருந்து ஊற்றெடுத்ததே யெனலாம்.

வாய்மொழி இலக்கிய மரபிலே வாய்ப்பாட்டுத் தன்மை மேலோங்கிக் காணப்படுவதை ஆய்வாளர்கள் பஸ் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். திரும்பத் திரும்ப இடம்பெறும் சொந்களஞ்சியம், காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே மாற்றம் கரவெட்டியில் வழங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே பறக்கக் கணலாம்.

கரவெட்டியில் வழங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்களை உறவுமுறை பற்றியவை, பொருளாதாரப் பண்புகள் கொண்டவை, சமூக விழுமியங்களைப் புலப்படுத்துபவை எனப் பகுத்து நோக்கலாம். இவையனைத்தும் சேர்ந்து ஒரே ஒப்பாரிப் பாடலில் இடம்பெறுவதும் உண்டு.

தனது ஒரேமகன் சிறுவயதிலே இறந்தபோது படிப்பறிவற்ற ஒருதாய் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்து அழுதாள்

“கொத்த வேண்டாம் வெட்ட வேண்டாம்

என்றை நீல நயினார் - நீ

எனக்கொரு

கொள்ளி வைச்சால் காணுமொடா

பார்க்க வேண்டாம் எடுக்க வேண்டாம்

என்றை நீல நயினார் நீ எனக்குப்

பால்வாத்தால் காணுமொடா

நான் பெத்தேன் பிலாப்பழத்தை

இப்ப

பிச்கவைச்சேன் சந்தியிலை

பள்ளிக்கூடம் தூரமெண்டு

என்றை ராசாவை

நான் பக்கத்தே வைச்சிருந்தேன்

தோட்டம் தொலை தூரமெண்டு

என்றை ராசாவை நான்

தொட்டிலே வைத்திருந்தேன்”

மேற்காட்டிய ஒப்பாரியில் நீலநயினார் என்ற தொடர் அப்பிள்ளை நல்ல கறுப்பு நிறம் என்பதையே கூட்டியது. யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களிடையே வழங்கும் “கொள்ளி வைக்கும்” பால்வார்க்கும் பண்பாட்டு அம்சங்களை மேற்காட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்களினாடு காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு பல ஒப்பாரிப் பாடல்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

என்ற ஆத்தை

நீ

வாரிவரத் திண்டிருந்தேன்

என்றை

வன்ன வண்டி வாடுதனை

என்ற ஆத்தை

நீ

கோலிவரத் திண்டிருந்தான்

என்ற கோலவண்டி வாடுதனை

குடும்பப் பொருளாதாரத் தைப் பெண்களே பேணிவந்த நடைமுறையை மேலே சுட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இப்பாடல்கள் இடத்துக்கு இடம் தேவைக்கேற்ப மாறி வழங்குவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. பொதுவாக “என்ற ஆத்தை” என்ற தொடருக்குப் பதிலாக “என்ற அப்பு”, “என்ற ராசா” என்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்திப் பால்வேறுபாட்டினைப் புலப்படுத்திப் பாடுவதுமுண்டு. இப்பண்பு ஒப்பாரிப் பாடல்களின் பொதுத்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றது.

கிராமத்தில் இருந்த ஒருவர் அந்தக் கிராமத்தைவிட்டு வேறு ஊரிலே திருமணம் செய்திருந்தார். அவருக்கும் மனைவிக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டுக் குடும்பம் பிரிந்திருந்த காலத்திலே அவர் இருந்து விட்டார். அவரின் சாவிட்டிற்கு அவரது மனைவி வரவில்லை. அந்தச் சாவிட்டிலே இறந்தவரின் உறவுப் பெண் ஒருவர் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்பினார்.

ஊரெல்லாம் பெண்ணிருக்க

என்ற ராசா நீ

ஊர்விட்டுப் போனாயோ....

பக்கத்தில் பெண்ணிருக்க

என்ற ராசா - நீ

பரதேசம் போன்றே....

பாழ்வுவாள் வாசலிலே

என்றை ராசா நீ

பவுணாக்குவிச்சாயே....

கிராமக் கட்டமைப்புக்குள்ளேயே - உறவுக்குள்ளேயே திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று கிராம மக்கள் விரும்பியவையின் வெளிப்பாடாகவே மேலே சூட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் அமைகின்றன.

தமது குடும்பப் பிரச்சினைகளை, உறவு முறிவுகளை இறந்தவருக்குச் சொல்லி அழுவதும் - அவ்வாறு சொல்பவைகளை ஒப்பாரி மூலம் வெளிப்படுத்துவதும் கிராமத்துப் பெண்களின் வழக்கமாகும். ஒன்றுவிட்ட சகோதரங்களிடையே நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த பகைமையுணர்வைத் தமது பெரிய தாயார் இறந்தபோது ஒரு கிராமத்துப் பெண் இவ்வாறு ஒப்பாரியாகப் பாடிப் புலப்படுத்துகின்றார்.

என்றை ராசாத்தி

நீ பெத்தவை

சீனத்துவக்கெடுத்துஎன்னைச்

சிதற வெடி வைக்கின்னே.....

என்றை ராசாத்தி

நீ பெத்தவை

பாரத்துவக்கெடுத்து என்னைப்

பதந வெடி வைக்கின்னே

இவ்வாறே தமது குடும்பத்தில் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை பின்வருமாறு ஒப்பாரியாக ஒரு கிராமத்துப் பெண் பாடுகின்றாள்.

பாவக்காய் ஆகினனே.....

வேலிபிலே ஆமணக்கு

என்றை ராசாத்தி

நீ பெத்தவைக்கு

நான்

பாவக்காய் ஆகினனே.....

வேலிபிலே ஆமணக்கு

என்றை ராசாத்தி

நீ பெத்தவைக்கு

நான்

வேப்பங்காய் ஆகினனே.....

தமது உள்ளக் குழந்தைகளை வெளிப்படுத்தி, உளவியல் ரீதியானதோர் ஆறுதலைத் தேடுவதற்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் உதவியிருக்கின்றன என்று கருதலாம். தமது குடும்பத்திலே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உறவினர் பின்னர் சாவீட்டிலே வந்து மேலாதிக்கம் செலுத்துவதைப் பொறுக்காத ஒரு பெண் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைக்கிறாள்.

சொருகிவைச்ச ஏப்பை யெல்லாம்

இப்ப

சோறள் வந்த தெணை

போட்டுடைச்ச கோழிமுட்டை

இப்ப

போர்ச்சாவல் ஆச்சுதனை

இவ்வாறு பல ஒப்பாரிப் பாடல்கள் குடும்ப உறவுப் பிரச்சினைகளைச் சுட்டுபவையாக வழங்கி வருகின்றன.

பல மாதங்களுக்கு முன்னர் இறந்து போன தனது தாய் தந்தையரை நினைத்து தனது நிலைமையைச் சொல்லும்படி, இன்னொரு சாவீட்டிலே இறந்தவரை வினித்துப்பாடும் ஒப்பாரிப் பாடல்களும் பிரதேசத்திலே காணப்படுகின்றன.

என்றை அப்பு.....

நீ போய்ச் சொல்லலை.....

நீங்கள் பெத்தவள்

சோத்தாலை வாடவில்லை

உங்கடை

சோகத்தால் வாடுதெண்டு...

என்றை அப்பு நீ போய்ச் சொல்லலை

நீங்கள் பெத்தவள்

இஞ்சை காசாலை வாடயில்லை

உங்கடை

கவலையினால் வாடுதெண்டு.....

இடையிடையே வசனங்களையும் ஒருவித ஓசை ஒழுங்குடன் கூறித் தமது கருத்தினை ஒப்பாரியாகப் பாடும் வழக்கத்திற்குச் சான்றாக மேலே சுட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்களைக் காட்டலாம். இத்தன்மையைப் பெரும்பாலான ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே காண முடிகின்றது.

கணவன் இறந்த போது தமக்கிடையே உள்ள உறவு நிலையை (ஆண்-பெண் உறவு)ப் புலப்படுத்தும் வகையிலும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் அமைவதைக் காணமுடிகின்றது.

முத்துப் பதித்த முகம்

என்றை ராசா

நீ

முழுநிலவாய் நின்ற முகம்.....

நினைப்பேன் திடுக்கிடுவேன்

என்றை ராசா

உன்றை

நினைவு வந்த நேரமெல்லாம்.....

போகக் கால் ஏவினதோ- என்றை ராசா

இந்தப் பொல்லாதாள் தன்னைவிட்டு

நாக்குப் படைச்சவையள்

இனி

நாகரிகம் பேசுவினம்

முக்குப் படைச்சவையள்

இனி

முளிவியளம் பேசுவினம்.....

மூளி அலங்காரி -இவள்

மூதேசி என்பினமே....

இம்....ஒழு..... என்ற இழுமென் ஒசையுடன்

இந்த ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பாடப்படும் போழுது சோக உணர்வு பரந்து விரிவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். கணவனை இழந்த கைம்-பெண்ணின் சமூக நிலைமையும் இப்பாடல்களினாடு காண முடிகின்றது.

எங்கள் கிராமத்திலே வாழ்ந்த ஒரு வயோதிபக் கிறிஸ்தவப் பெண் ஒருநாள் இறந்துவிட்டார். அவரின் உறவினர்கள் எல்லோரும் சைவசமயத் தினர். கிறிஸ்தவர்கள் இறந்தால் அழும் பழக்கம் பெரும்பாலும் குறைவு. இறந்தவரைச் சுற்றி எல்லோரும் அழாமல் கும்மா இருந்தார்கள். அப்பொழுது அயற் கிராமத்தில் இருந்த வந்த இறந்தவரின்

உறவுப் பெண் ஒருவர் (சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்) அம்மரண விட்டிற்கு வந்து ஓப்பாரி வைத்து அழுத்தொடங்கினார்.

என்றை ஆத்தை, நீ வேத சமயமென்ன

இவை

விரும்பி அழுமாட்டினமாம்....

நாங்கள் சைவ சமயமென்ன

உன்னோடை

சருவி அழுமாட்டினமாம்....

ஹர்தேசம் விட்டாய்

என்றை ராசாத்தி

உறவுகளைத் தான் மறந்தாய்....

மேபிள் துரைச்சியென்று

இஞ்சை

மேட்டிமைகள் பேசுகினம்

ஊரும் அழுவில்லையெனை என்னை ராசாத்தி

உன்றை

உறவும் அழுவில்லை யெனை....

சந்தர்ப்பம் குழ்நிலைக்கேற்பப் பாடும் ஆற்றல் படிப்பறிவற்ற கிராமத்தூப் பெண்களிடம் நிறையக் காணப்படுவதற்கு மேலே காட்டிய ஓப்பாரிகளை உதாரணமாகச் சுட்டலாம். கிராமியப் பண்பாட்டிலே வயது முதிர்ந்து செத்தாலும் செத்தவருக்காக அழுவேண்டும் என்ற ஒரு மரபு உண்டு. கவலையில்லாவிட்டாலும் கண்ணா வராவிட்டாலும் “ஒப்புச் சொல்லி” அழும் வழக்கத் தினை ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களிலே காணலாம். ஓப்பாரி சொல்லி அழுவதை “ஒப்புச் சொல்லி” அழுதல் என்ற வழக்காரும் உண்டு.

செல்வந்தர் ஒருவர் பெரிய வீடு ஒன்றினைக் கட்டி முடித்த வேளையில் மாரடைப்பால் இறந்தார். அவரின் சாலீட்டிலே பெண் ஒருவர் பின்வருமாறு ஓப்பாரி வைத்து அழுகின்றார்.

ஸ்டட்டுக்கு மாளிகைகள்

என்றை ராசா - நீ

எலியோடா மண்டபங்கள்

பத்தடுக்கு மாளிகைகள்

என்றை ராசா - நீ

பாம்போடா மண்டபங்கள்
 சின்னச் சகடையிலே
 என்றை அப்பு நீ
 சித்திரத் தேர் போல் வருவாய்
 பெரிய சகடையிலே
 என்றை அப்பு உன்னைப்
 பெட்டியிலை கொண்டு வந்தார்

இறந்தவர் சிறிய கார் வைத்திருந்தவர் கழுத்திலே சங்கிலி தங்க முலாமிட்ட கண்ணாடி, தங்கக் கைக்கடிகாரம் என்று மிக அழகாக உலாவியவரின் சாவினைக் கண்டு அப்பெண் பாடிய ஒப்பாரி சாவீட்டில் குழுமியிருந்தவர்களை மனம் நெகிழி வைத்தது. ஒப்பாரிப் பாடல்களைப் பாடும் பொழுது பொருத்தமான உவமைகளையும் கையாஞ்சுவார்.

எமது பிரதேசத்திலே வழங்கிய ஒப்பாரிகள் சிலவற்றையே இங்கு தொகுத்து நோக்கினோம். இவ்வாறான பல ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வழங்கி வருவதால் அவற்றைக் தொகுத்தலும் பதிவு செய்தலும் அவசியமாகும். கிராமத்து மக்களின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் பொதுவானவையாகவே காணப்படுகின்றன. சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் ஒரே ஒப்பாரியே வெவ்வேறு இடங்களிலும் வழங்குவதுண்டு.

கரவெட்டிப் பிரதேசம் நீண்ட கல்விப் பாரம்பரியத்தை கொண்டது. தனக்கென விசேடமான வாழ்வியல் அம்சங்களைக் கொண்டது. கல்வி, நாட்டார் வழக்கியல், ஒப்பாரிப் பாடல்கள், பேச்சு வழக்குகள், உடை போன்ற ஒவ்வொன்றிலும் தனித் தன்மை காணப்பட்டதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எங்கள் அன்புத் தெய்வமே!.... எங்கே பயணமானாய்!....

ஜோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் கண்டாவாழ் பெறாமக்கள், மருமக்கள்

இறைவா! உன்னிடம் விண்ணப்பம் ஒன்றை முன்வைக்கின்றோம். எமதுயிர் பெரியப்பாவை/ சித்தப்பாவை/ மாமாவை எங்களிடம் மீண்டும் ஒப்படைத்துவிடு. அமைதியான சுபாவம், தன்னலம் கருதாத வாழ்வு, எளிமையான பேச்சு, எவருக்கும் எதையும் பக்ஸிந்தளிக்கும் பக்குவும், மற்றவரின் வளர்ச்சியை கண்டு மகிழும் தன்மை போன்ற நடத்தைகளுக்கு உரித்தான். அழகான கரவெட்டி பிரதேசத்தில் மத்தொனி எனும் சிறிய கிராமத்தில் 06.03.1928ம் ஆண்டு பிறந்தார். நாங்கள் அவரைப்பற்றி எண்ணும்போது கிராமமும், கிராமத்தை பற்றி எண்ணும்போது அவரும் நினைவில் வருவார். அந்தளவுக்கு அக் கிராமத் தோடு நன்கு ஊறிப்போனவர்.

பச்சைப்பசேலன பூத்துக்குலுங்கும் வயல்வெளிகளும், வானுயர்ந்து நிற்கும் பனைமரங்களும், பூவரச மரங்களுடனான மணல் ஒழுங்கைகளும், உப்புக்காற்று வீசிநிற்கும் வெளித்தேசமும், வாய்க்கு ரூசியான தீரளி மீனை அள்ளித்தரும் நீரேரிகளும், வெல்லன் விநாயகருடன் அருள்தரும் தாளம்குழி முருகன் கோவிலும், பல இன பறவைக்கூட்டங்களும் நிறைந்த அழகான ஊர்தான் மத்தொனி. அவ்வாறான ஊரில் பிறந்து நிறைவான வாழ்க்கையை பெரியப்பா/ சித்தப்பா வாழ்ந்து இறைவனிடம் சென்றுவிட்டார்.

16 வயதினை உடைய வள்ளிப்பிள்ளையை 1962இல் திருமணம் செய்து விஜயகுமார், நந்தகுமார் (ஜேஜர்மனி), சிவாஜினி (முகாமைத்துவ உதவியாளர்) ஆகிய முன்று முத்துக்களை இறைவனிடம் இருந்து பிரிசாகப்பெற்றார். அவர்தன் குடும்பவாழ்க்கையில் சோர்ந்து போனதை நாங்கள் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. எப்போதும் ஒய்வின்றி இயங்கிக்கொண்டிருப்பார். அந்த இயக்கத்துக்குள் மற்றவர்களுக்கும் மற்றவர்களின் சந்தோசத்துக்கும் இடம் ஒதுக்கியிருப்பார்.

உண்மையில் உன்னதமான ஒரு சித்தப்பாவாக/ பெரியப்பாவாக/ மாஸாவாக எங்கள் எல்லோரினதும் “நெஞ்சங்களிலும்” என்றும்

நிறைந்திருப்பார். அவர் உடல்தான் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவரது ஆன்மா எங்களோடு எங்கள் உயிரோடு கலந்து எம்மை வழிநடாத்தி வருவதாக உணர்கின்றோம். அவர் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் எமக்கு எப்போதும் குளிர்ச்சியினையும் உற்சாகத்தினையும் தந்தன. ஏதாவது நல்லதை செய்யவேண்டும், அதை சரியாக செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கை எமக்கு ஊட்டியவர். அவர் அன்போடு எம்மை அரவணைத்த போதெல்லாம் எம் சொந்த தந்தையின் அரவணைப்பை தாண்டி நின்றதை உணர்கின்றோம், உணர்ந்தோம்.

நாம் இலங்கையில் வாழுந்த காலத்தில் எத்தனையோ வகையான மனிதர்களைப் பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் ஓரினம். ஆனால் வெளிநாடுகளில் வெவ்வேறு தன்மைகள், நிறங்கள், பண்பாடுகள், மொழிகள் கொண்ட மனிதர் கடந்தன் பழகியிருக்கின்றோம். இவர்களுக்குள் எங்கள் பெரியப்பா/சித்தப்பா/மாமா அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுரத்தை விட பண்புகளால், இனிய பேச்சினால் உயர்ந்து நீற்கின்றார். இன்று நாங்கள் லட்சம் லட்சமாய் சம்பாதிக்கின்றோம். அமெரிக்க டொலர்களை பார்க்கின்றோம், யூரோவைப் பார்க்கின்றோம், டொச்மார்க்கை பார்க்கின்றோம், பவன் ஸ்கைப் பார்க்கின்றோம், பிராங்கைப் பார்க்கின்றோம். எத்தனை விதமான நாணயங்கள் எங்கள் கைகளில், எத்தனை விதமான நல்லீன இலத்திரனியல் சாதனங்கள் எங்கள் கைகளில், ஆனால் இவை யாவற்றையும் விட எங்களைப் பெற்றிடாத தந்தையே எமக்கு பெரும் செல்வம். உங்கடங்ககு நிகர் நீங்கள் என்று உணர்ந்தோம். நீங்கள் மறைந்தீர்கள் என்று செய்தி கேட்டு நாம் அழுதோம், புரண்டோம், அடங்கவில்லை எமது துயர். நயாக்கராவின் நீரவீழ்ச்சி போல் எமது கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் பாய்கின்றது.

ஆலவிருட்சமாய் இருந்தமையால் தான் நாங்கள் இலங்கையில் இருந்தபோது உங்கள் நிழல் தேடினோம். அந்த நிழலில் நாம் ஓய்வு எடுத்தமையால் இன்று மிகப்பெரிய உயர்நிலையில் வெளிநாடுகளில் வருகின்றோம்.

மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காது வாழுந்த பலனாக நன்மக்கட் பேற்றை பெற்றார். அவருடைய பிள்ளைகள் மூவரும் இதுவரை யாருக்கும் தீங்கு செய்திலர். எங்கள் சித்தப்பாவின்/ பெரியப்பாவின்/ மாமாவின் ஏதிர்பார்ப்புக்களை அவருடைய பிள்ளைகள் நிறைவு செய்துள்ளனர். மனித வாழ்வின் உயர்நிலையாகிய கல்வி அதன்வழியான அரசு

உத்தியோகம் என்பவை ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் என அடிக்கடி கூறுவார். தனது மகன் தன்கண்முன்னே பட்டமளிப்பு அங்கி அணிந்து கெளரவ பட்டமளிப்பு விழாவில் பட்டத்தைப் பெற்றபோது, அதனைப் பார்த்து பெருமையடைந்தார். ஆனந்தக்கண்ணர் சிந்தினார். தனது பிள்ளைகள் பொருளாதாரத் துறையிலும் கல் வித் துறையிலும் முன்னிலைக்கு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். எங்கள் பெரியப்பா/ சித்தப்பா/ மாமா ஒரு அரசு உத்தியோகத்தவராகவும், விவசாயியாகவும், சமூகநலன் பேணும் சமூக சேவகராகவும் எல்லோரிடமும் அன்புடன் செயலாற்றினார். நாங்கள் அறிந்தவரை அவர் யாருக்கும் தீங்கு செய்யவில்லை. அப்படியான என்னத் தை மனதில் கூட கொண்டதுமில்லை. இவ்வாறான ஒரு மனிதரைக் காண்பது அரிது. உண்மையில் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் கூறிய பல குறள்களுக்கே இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவர். நிலையான இவ்வுலகில் நிலையற்ற வாழ்வில் நிறைவுடன் வாழ்ந்து இறைவன் பாதம் சேர்ந்திருக்கின்றார்.

கரவெட்டி விக்கேஸ்வராக கல்லூரியில் ஒரு காலத்தில் அதிபர் சிவம்மாஸ்ரரின் நெருங்கிய அன்புக்குரியவராக, பாடசாலைப் பணிகளில் திறம்பட செயலாற்றியிருந்தார். அக்கல்லூரியில் நாம் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கையில் பாடசாலையில் எமக்கான சிறுதேவைகள் யாவும் அவரால் நிறைவேற்றப்பட்டதை என்னிப்பார்க்கின்றோம். பாடசாலைப் பணிக்கு அப்பால் வீட்டுப்பணி, கோவில்பணி, சமூகப்பணி என அவரின் சேவைகள் மகத்தானவை, விலையதிக்க முடியாதவை.

அவர் பயன்படுத்திய சைக்கிள் இன்றும் எங்கள் மனக்கண் முன்னே வந்து போகின்றது. அந்த சைக்கிணுக்கும் அவருக்கும் உள்ள தொடர்பு இறுக்கமானது. அவரது பணிகள் விழுந்து சிறப்பாக முடிக்கப்பட்டது என்றால் அதில் அவரது சைக்கிளின் யங்கும் முக்கியமானது. அந்த சைக்கிள் இருபது வருடங்களுக்கு மேல் வயதைக் கொண்டிருக்குமென எண்ணுகின்றோம். சைக்கிணுக்கு கூட நோக்கமல் பேரலை யிதிப்பவர் என்றால் அவரது மென்மையான, இனிமையான குணத்தைப் பற்றி நீங்களே உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். “மனிதர்களை மதிப்பது எப்படி” என்று பாடம் கற்கவேண்டுமானால் அது எங்கள் குலதெய்வத்திடம் தான் நீங்கள் கற்கவேண்டும். அவர் மனிதர்களுக்கு எல்லாம் மனிதர். இவ்வாறான மனிதனை மதிக்கும் தன்மை ஒருபுறமும் கடவுள் நம்பிக்கையில் இன்னொருபுறமும் நிறைவான வாழ்வை வாழ்ந்துவிட்டு இறைபதம் அடைந்திருக்கின்றார். உண்மையில் இறைவனை

வணங்குகின் நோமோ, இல்லையோ ஒவ்வொரு உயிர்களின் உணர்வுகளையும் மதித்து நடப்போமானால் அது இம்மனிதகுல வாழ்வில் மேலானது. அதனை நிறைவெடன் செய்து நிறைந்த வாழ்வைக்கண்டு நல்ல மக்கட்பேற்றைப் பெற்று எமக்கும் உதவி பிறருக்கும் உதவிச்சென்ற எங்கள் தந்தை/பெரியப்பா/சித்தப்பா/மாமா எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார். நீங்கள் அவருக்கு பலசடங்குகளை செய்யலாம். அது உங்கள் ஆன்மதிருப்திக்கானது. ஆனால் நாங்கள் வாழும் புலம்பெயர் தேசங்களில் எங்களோடு அவர் வாழ்கின்றார். அன்பு செய்கின்றார்.

கூடும் விழியா மா ஸிஸ்டுமீ மாண்புமிகால் வாரிதீ
விளக்கப் ப்பொருப் பாஸ்வார்தாப்பார் பரிவாரிப் பிழியாலையில்
யூபிரி நீதா மா ஸிஸ்டுமீதா, நாதால்ஸ்டிரேஷன்பார் குத்தி
விளக்குவிட்டு விளக்குவிட்டு விளக்குவிட்டு விளக்குவிட்டு விளக்குவிட்டு
கூடும் விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
கூடும் விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா

குத்து விளக்குவிட்டு விளக்கு விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா

"ஏது முயற்சி வைத்தால்" என்றாலோ குத்து விழியா விழியா விழியா
குத்து விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா விழியா

கண்ணீர்த் துளிகளால் கவலைகள் மறக்குமா!

மகன் சி. நந்தகுமார்
ஜேரமனி

மண்ணுலகுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்த என் தந்தையே
உங்கள் கருணை முகம் மறக்கவில்லை - மழலையில்
உங்கள் மார்பில் என் பாதம் பதித்து விளையாடினேன்
உங்கள் கைபிடித்து பள்ளி சென்றேன்
அன்பு அரவணைப்புடன் அறிவுரைகள் கூறி
வழிகாட்டிய என் தந்தையே!
உள்ளத்தை எங்களிடம் தந்துவிட்டு - ஊமையாய்
நீங்கள் உறங்குவதை ஏற்கவில்லை என் மனம்
எம்மைவிட்டு நீங்கள் விண்ணுலகு சென்றாலும்
உங்கள் நினைவுகள் என்னை விட்டு எங்கே செல்லும்
ஆண்டுகள் பல சென்றாலும் ஆழுமா என் மனம்
ஆயிரம் உறவுகள் என்னோடு இருந்தாலும்
அப்பா என்று அழைக்க என்னோடு நீங்கள் இல்லையே
அப்பா உங்கள் இடம் நிரப்ப தரணியில் யாருமில்லை
இன்னுமொரு ஜென்மம் இருப்பின் அதிலும்
உங்கள் மார்பில் நான் விளையாட வேண்டும்
மீண்டும் மீண்டும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்
என்றும் உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காய்!!!

මානව කරුව රීකෘතයෙකා ර්‍යාසවරියා හැඳුවකා

Karthigesu

Sivathamby

M. A (Sri) Ph.D. (Binn).

D. Litt (Honoris Causa) Jfn

Professor Emeritus (Jfn)

23A, Vandeventer Place,

Dehiwala, Sri Lanka.

Phone : 0(94)113150803

Email : sivathamby32@gmail.com

ප්‍රියාදේ නෑ ඇයි ප්‍රියා මෙයි ඉතුළුවෙන්
උප්පෙයා - මෙයි මෙයි මෙයි මෙයි මෙයි
නම්තු ප්‍රියාගෙනුවුතු යොමු ඇතුළුවෙන්
මු තොටු ඇතුළුවෙන්, මෙය මෙය ඇතුළුවෙන්,
ඇතුළුවෙන්, ඇතුළුවෙන්, ඇතුළුවෙන් මෙය
සුළුම් මෙය ඇතුළුවෙන්.

එම්, මෙය නෑ ඇතුළුවෙන් ප්‍රියායා.

වි. "සිවත්හම්බ" මෙයි නෑ ඇතුළුවෙන්

සුදු ඇතුළුවෙන් - ඇතුළුවෙන්, ඇතුළුවෙන්, ඇතුළුවෙන්

එම ඇතුළුවෙන් ප්‍රියායා ඇතුළුවෙන්

ඇතුළුවෙන් ඇතුළුවෙන් - ඇතුළුවෙන්

கரவெட்டி :- வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சில....

பேராசிரியர். கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி,
தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர்,
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

முக்கிய குறிப்பு :-

கட்டுரைப் பொருளை எடுத்துக்கூறுவதற்கு முன்னர் அதில் வருபவை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிய ஒரு புலமை எச்சரிக்கையை விடுத்தல் அவசியமாகின்றது. எனது உடல்நிலை காரணமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றாவணங்களை உடனடியாக எடுப்பதிலுள்ள பெருஞ்சிரமங்கள் காரணமாகவும், தரவு மூலங்கள் பற்றிய பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சில இடங்களில் சில நூல்களின் பெயர்கள் சரித்திடமாக அமைந்துள்ளனவோ என்பது சரிபார்க்கப்படல் வேண்டும். எனவே இதை வாசிப்போர் தயவுசெய்து இயன்றாவுக்கு சான்று மூலங்களை நோக்க வேண்டுகிறேன்.

இத் தகைய ஓர் ஜியறவு நிலையில் இவ் விடயங்களை எடுத்துக்கூறுவது புலமை நாகரிகத்திற்கு ஒக்குமா(?) என்பதும் ஓர் முக்கிய வினாவே. ஆனால் நீண்ட காலமாக ஓரளவிற்கு விரிவாக எடுத்தாரயப்பட்ட விடயங்கள் பற்றிய தகவல்களை உசாந்துணைக் குறிப்புகள் கையிலே இல்லையென்பதினால் எடுத்துக் கூறாமல் விட்டுவிடுவதும் உகந்ததல்ல. இங்கு எடுத்துக்கூறுப்பட்டனவற்றை விவாதிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் என்ற வரையறைக்குள் வைத்துக்கொள்வது நல்லது. கட்டப்பெற்றுள்ள முடிவுகள் கணக்கிற கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற புலமைத் துணிவுடனேயே இவற்றை சமர்ப்பிக்கின்றேன். சான்றாதாரங்கள் சில கைக்கெட்டுவனவாக இல்லையெனினும் எழுதப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றி இவ்விடயம் சம்பந்தமான அறிவுடையோரிடம் இங்கு வரும் விடயங்கள் பற்றி விவாதித்துள்ளேன். யாவற்றுக்கும் மேலாக 73வயதை எட்டியுள்ள இக்கட்டுரையாசிரியர் இவை பற்றி உரையாடல் இதற்கு மேல் அவகாசம் கிடைக்குமோ என்ற மனதிலை காரணமாக திரிகரண சுத்தியாகத் தெரிந்தனவற்றைப் பதிவு செய்து வைக்க வேண்டுமென்ற கடமையுணர்ச்சியும் தொழிற்பட்டுள்ளது.

கரவெட்டி எனும் பெயர்க்காரணம்

நான் இதுவரை அறிந்த வரையில் “கரவெட்டி” எனும் பெயருக்கான காரணம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுமளவிற்கு நிதானமாகக் கூறப்படவில்லை என்றே கருதுகிறேன். கரவெட்டி என்று இடக்கரடக்கலாகவும், கரை வெட்டி என்று நியாயழர்வமான சந்தேகத்துடனும் சில கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் அவற்றைப் புலமைச்சிரத்தையுடன் ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை.

தூர்திஸ்டவசமாக இடப்பெயர் ஆய்வு என்பது நம்மிடையே கணிக்கப்படத்தக்கதோரு ஆய்வுத்துறையாக வளர்த்தெடுக்கப் படவில்லை. 1956-59 ஆம் வருடங்களின் பொழுது நான் சாகிராக் கல்லூரியின் பல்கலைக்கழகப் புதுமுக வகுப்புக்கு இலங்கை வரலாறு கற்பித்தேன். வகுப்புத் தேவைக்காக ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வாசிக்கவேண்டிய தேவையிருந்தது. அப்பொழுது ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இடம்பெற்றான Pybus-Mission பற்றிய அறிக்கையை வாசிக்க வேண்டிய தேவையிருந்தது. இது ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரிய ஓர் ஆவணமென்று எண்ணுகிறேன். அரசாங்க சுவடித்தினைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்ட அந்த நூலை Sophia peters என்பவர் பதிப்பித்திருந்தார். பதிப்பிக்கப்பட்ட வருடம் எனக்கு இப்பொழுது நினைவில்லை. அவ்ஆவணத்தில் கிழக்கு மாகாணம் வழியாக கண்டி அரசுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்துவது பற்றி பேசுவதென்றே எண்ணுகின்றேன். அதில் உள்ளுர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களின் பொழுது “கரவெட்டி” எனும் ஊர்வழியாக சென்றது பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது.

“கரவெட்டி” எனும் பெயருள்ள ஓர் இடம் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ளது. அதன் சரிதிட்டமான அமைவிடத்தை எடுத்துக்கூறிய எனது நண்பர் திருகோணமலைப் பிரதேச செயலாளர் திரு.வ.வேலும் மயிலும் அது உன்னிச் சைக் குளத் திற்கு அருகாமையிலுள்ளதென்றும் “கரவெட்டி ஆஜு” என சில புவிப்படங்களில் குறிப்புகள் உள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

ஆவணத்தின் பாடப்பகுதியினுள் (Text) வரும் கரவெட்டி என்ற அச்சொல்லை அடிக்குறிப்பொன்றின் மூலம் சோ.பியா பீற்றரஸ் விளக்கியுள்ளார். அந்த விளக்கம் பின்வருமாறு செல்கிறது. ஒல்லாந்த மொழியில் Grabet, Grabetten என்பது கடவைப் பகுதியொன்றைக் குறிப்பிடுவதாகவும் அச்சொல்லே “கரவெட்டி” என்ற தமிழ் வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கலாமென்றும் அவர் கூறுகின்றார். Grabetten என்பது

“கடவுத்தை” என சிங்களத்தில் வழங்கப்படுவதாகவும் அவர்கூறுகின்றார். (கடவுத்தையில் வரும் “கட” எனும் விண்ணப்பத்தமிழ்வடிவமே)

Grabets எனும் பதம் இப்பொழுதும் திருகோணமலைப் பிரதேசசெயலர் அதிகாரத் தினுள் வரும் பகுதி பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றவேன்றாகும். இதுபற்றி நண்பர் வேலும்மயிலும் அவர்கள் என்னிடத்தில் எடுத்துக்கூறிய தரவுகள் பின்வருமாறு.

Trincomalee and Grabets என்று இப்பொழுதும் பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனைத்தமிழில் திருகோணமலையும் அதன் குழலும் என மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அது தவறாகும். ஆயினும் சிங்களத்தில் இப்பொழுதும் “கடவுத்துறுத்தற” என்ற பெயரே நிலவுகின்றது. சே.பியா பற்றால் அவர்கள் தந்துள்ள விளக்கத்தை இன்றைய நிர்வாகத்தவர்கள் வாசித்திருப்பதற்கான வாய்ப்பில்லை. ஆனால் நுண்ணறிவுடன் தொழிற்படும் இவ்வடயர் அதிகாரி அந்த நான்கு கடவுகளும் திருகோணமலைக்கருகிலுள்ள இடங்களிலிருந்து திருகோணமலைக்கு வருவதற்கான “கடவுப்பகுதிகள்” என்ற புவியில் உண்மையை எடுத்துக்கூறினார். “Grabets” எப்பதற்கான மூலக்கருத்தை அறிந்ததும் அவர் இந்த விளக்கத்தைத் தந்தார். தம்பலகாமம், கந்தளாய், நிலாவெளி, முதூர் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து திருகோணமலைக்குள் வரும்பொழுதுள்ள கடவு நிலைகளே திருகோணமலைப் பட்டினத்தோடு எடுத்துப்பேசப்படுகின்ற Grabets ஆகும்.

இந்தத்தரவுகளை வைத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பானம் வடமராட்சிப் பகுதியிலுள்ள நமது கரவெட்டிப் பகுதிக்கு வருவோம். “கரவெட்டி” என்பது கிழக்கு மேற்காக துண்ணாலை, கோவிற்கடவை, வத்ரி, உடுப்பிட்டி, கரணவாய் கிராமங்களை எல்லையாகக் கொண்ட ஓர் கிராமமாகும். அண்மையில் கரவெட்டியை வெவ்வேறு அலகுகளாகப் பிரித்துள்ளார்கள். நான் இங்கு அந்தப் பிரிப்பினைக் கொள்ளாமல் 1980கள் வரை நிலவிய பிரிவுகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (அதுவே எனக்குப் பரிசீலனைது)

அக்காலத்தில் கரவெட்டி வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற பிரிவுகளே இருந்தன. கரவெட்டி வடக்கு நெல்லியடியையும், நெல்லியடிக்கப்பாலுள்ள பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். கரவெட்டி கிழக்கு என்பது தச்சன்தோப்பு பிள்ளையார் கோயிலுக்கும் அத்துவுவுக்கும் கிழக்கேயுள்ள பகுதியாகும். அதற்குள் கட்டைவேலி எனும் கிராமம் வரும். தெற்குப்புறமாக கிழவிதோட்டம், தெடுத்தனை ஆகிய பகுதிகள் வரும்.

ஊர்வழக்கில் நெல்லியடியையோ அதற்கு வடக்குப் புறமாகவுள்ள பகுதிகளையோ கரவெட்டி எனும் பெயரால் அழைப்பதில்லை. கரவெட்டி எனப்பெயர் குறிப்பிடப்படுவது கரவெட்டி மேற்கிள் வரும் பகுதியேயாகும். இது தெற்கே கேவலைக்கு அப்பால் தாவளியையும் கிழக்கே தச்சன்தோப்பு பிள்ளையார் கோயிலுக்கு மேற்காகவுள்ள பகுதியையும் வடக்கில் ஏற்றத்தாழ அரசடி கனுவில் என்ற பழைய பெயருடைய சரஸ்வதி வித்தியாசாலைப் பகுதியையும் மேற்கே விக்னேஸ்வராவுக்கு மேற்கேயுள்ள நுகவில் வயற்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி நிற்கும். மேற்கெல்லையின் தெற்குப்பகுதி உச்சில், வெல்லன் பிள்ளையார் வரை செல்லும். அந்தத்தெற்கெல்லை முன்னர் குறிப்பிட்டபடி கிழக்கு நோக்கிச் சென்று கேவலைச் சந்தியில் முடிகிறது.

கேவலைச் சந்தி மிக முக்கியமானது. இந்த எல்லையின் கிழக்கெல்லைப் பகுதியூடாகத்தான் சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை வீதி செல்கிறது. சாவகச்சேரியிலிருந்து வரும்பொழுது கனகன்புளியடி, நேரே கப்பது, அந்தணத்திடல் ஆகிய பகுதிகளைக் கடந்து இந்தக்கேவலைச் சந்திக்கு வரும். புகையிரதம் வருவதற்கு முன்னர் கொடிகாமப் பாதையிருக்கவில்லை. கொழும் பிலிருந்து பருத்தித்துறைக்கு வரவிரும்புவோர் சாவகச்சேரிக்கு வந்து அந்த வழியாகக் கப்பது கடந்து பருத்தித்துறைக்குச் செல்வர். யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை பஸ் ஓடத்தொடங்குவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் இருந்து வடமராட்சி வருவதற்கான வழி புத்தார் வந்து வாதரவெக்கையிலிருந்து கப்பது வந்து கப்பதுவிலிருந்து பருத்தித்துறை நோக்கிச் செல்வதாகும். எவ்வகையாகப் பார்த்தாலும் வடமராட்சிக்கான தெற்கு வாயிலாக இந்தக் கேவலைச் சந்தியே அமைந்துள்ளது. இந்த இடத்தை இன்று “ஆயம்”, “ஆயக்கடவை” என்பர்.

நாட்டின் உள்ளூர் வழிகள் பற்றியும், பயணப்பாதைகள் பற்றியும், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றியும் பேரர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் (1619-1657) பார்க்க அதிக கவனம் செலுத்திய ஒல்லாந்தர் இந்த இடத் தில் கிரவெற் (Gabet)ஜ நிறுவினார் கள் என்பது நமக்குத்தெரிந்ததே. “ஆயச்சந்தி” எனும் சொற்றொடர் இதனைக் குறிக்கின்றது என்பது புலனாகிறது. மட்டக்களப்பு உன்னிச்சைப் பகுதியில் நடந்தது போன்றே இங்கும் கிரவெற் கரவெட்டியாயிருத்தல் வேண்டும்.

கரவெட்டி பற்றி நமக்குக் கிடைத்துள்ள பழைய சான்று கரவை வேலன் கோவையில் வரும் “கரவை” என்ற பெயர்க்குறிப்போகும். “கரவெட்டி”, என்பதிலும் பார்க்க கரவை என வருவது கிரவெந் எனும் பதத்திற்கு மிகவும் அண்மித்தானது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் உடேப்பிட்டி, வல்வெட்டித்துறை ஆகிய பெயர்களை உடேவை, வல்வை என்கின்ற வழக்கமுண்டு. (கரவை வேலன் பாடலிலோ கரவெட்டி எனும் பெயரும் வருகிறதா? என்பதை சரிதிட்டமாக அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.) “கரவெட்டி” எனும் பெயர் ஒல்லாந்தர் காலத் திற்கு முன்னர் இருந்திருக்கவில்லை என்பது இன்னொரு வழியாலும் தெரியவருகிறது.

இப்பிரதேசத்திற்குரிய காணி உறுதிகளில் “கரவெட்டி” எனும் பெயர் இப்பொழுது வருகிறது. இது ஏறத்தாழ 1940களிலிருந்தே முதல் மூன்று பத்தாண்டு காலப்பகுதி வரையும் ஆதன இடாப்புப் பெயர்களில் கரவெட்டி வரவில்லை. எங்கள் குடும்பத்து உறுதிகளில் இது இருக்கவில்லை என்றே எனக்கு ஞாபகம். இதுபற்றி பிரபல சட்டத்தரணியும் தொழில்மன்று நீதிவானுமாகிய திரு. வே. விமலராசா அவர்களிடம் கேட்ட பொழுது பழைய உறுதிகளிற் கரவெட்டி என்ற சொற் றொடர் வரவில்லையென்றும் அன்மைக் காலத் திலிருந்தே அவ்வழக்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். ஆதன இடாப்பில் வரும் வாசகம் இப்படி வரும். யாழ்ப்பாணம் டிஸ்த்ரிக், வடமராட்சிப்பிரிவு, கட்டடவேலிக் கோயிற் பற்று அதனையடுத்து இறை, குறிச் சி ஆகியனவற்றின் பெயர்கள் வந்து காணிப்பெயர் வரும். கரவெட்டியிலுள்ள எமது வீட்டுக்காணியின் பெயர் பின்வரும் முறையில் அமையும்... கட்டடவேலிக் கோயிற்பற்று வென்றிக்குறிச்சி இறைகிரிச்சிட்ட வேம்படி என வரும். கிரிச்சிட்ட வேம்படி என்பது தான் காணியின் பெயர் இறை என்பது பகுதி என்பதைக் குறிக்கும். குறிச்சி என்பது நிலப்பரப்பையும் அங்கு வாழ்பவர்களையும் குறிக்கும். (இது குறிஞ்சி என்ற பழைய தமிழ்ச் சொல்லின் பிற்கால வடிவமாற்றமாகும்) கிராமப் புறங்களிலுள்ள குடியிருப்புப் பகுதிகளை குறிச்சி என்ற சொல் குறித்திருக்கலாம்.

“கரவெட்டி” என்ற பெயரிலுள்ள இன்னுமொரு சுவாரஸ்யமான அம்சம் என்னவெனில் கரவெட்டி எனக்குறிப்பிடப்படும் அந்தப்பொது இடத்தினுள் எந்தவொரு இடத்துக்காவது கரவெட்டி என்ற பெயர் கிடையாது. துண்ணாலை, வதிரி, கரணவாய் என்ற அயற்கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஏறத்தாழ அவை ஒவ்வொன்றிலும் அந்தப் பெயருள்ள குறிப்பிட்ட பகுதியுண்டு. கரவெட்டியில் அப்படியில்லை.

கரவெட்டியின் தெங்கிழக்கு முலையில் நிறுவப்பட்ட “ஆயக்கடவுயே” (கிரவெற்) பெயர்க்காரணமாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

நெல்லியடியின் முக்கியத்துவம்

கரவெட்டியின் ஏற்தாழ வடக்கெல்லையாக இருந்த நெல்லியடி 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் யாழ், மாவட்டத்தில் மேற்கிழம்பிய நகரமாகப்பட்ட மையங்களுள் ஒன்றாகும். இதன் முக்கியத்துவம் காரணமாக இப்பிரதோசத்துப் பட்டினசபை என்று கூறப்படும்.

ஏற்தாழ 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தொடங்கிய வீதிப்போக்குவரத்து வளர்ச்சி, அதைத் தொடர்ந்து பஸ்வண்டிப் போக்குவரத்து வளர்ச்சி ஆகியன சில இடங்களுக்கு அவற்றுக்கு முன்னர் இல்லாத முக்கியத்துவத்தினை வழங்கியுள்ளன. அச்சுவேலிச்சந்தி, நெல்லியடிச்சந்தி என்பன நல்ல உதாரணங்களாகும். நெல்லியடியில் முதலில் ஒரு சந்தை இருந்தது. அதற்கு “சேனாதிசந்தை” என்ற பெயரிலிருந்தது. கிராமியப் பேச்சு வழக்கில் “சேனாந்தை” எனப்பட்டது. பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம் போக்குவரத்துத் தொடங்க வதிரி, உடுப்பிட்டி எனபவற்றுக்கும் கரவெட்டி, துன்னாலை ஆகியனவற்றுக்கும் நெல்லியடி சந்தியோ போக்குவரத்துக்குப் பிரதான மையமாயிற்று. 1920களின் முற்பகுதியில் பஸ்வண்டி ஓட்டத்தொடங்கிய பொழுது நிலவிய நிலையினை அண்மையில் வெளியான தேவரையாளி திருகுரன் அவர்களது நினைவுக்குறிப்புகளிலிருந்து புலனாகிறது.

இந்தப் போக்குவரத்து மையப்பகுதி காரணமாக சேனாந்தை படிப்படியாகப் பெருகத்தொடங்கிற்று. கரவெட்டியில் பொதுச்சந்தைக்கான அரசாங்க கட்டடம் கட்டப்பெற்றது நெல்லியடி சந்தைக்கேயாகும். 1950களிலேயே நெல்லியடி சந்தை தெங்கிழக்கில் துன்னாலை, கிராவளை தெற்கில் கரவெட்டி, தெங்மேற்கில் கரணவாய், வடக்கில் வதிரி, வடமேற்கில் நவின் டில், இமையாணன் ஆகியனவற்றுக்கான மையப்பள்ளியாகவிட்டது. இப்பகுதிகள் யாவுமே செழுமைமிக்க தோட்டப் பகுதிகளைக் கொண்டமையினால் தோட்டப் பொருட்கள் யாவுமே சேனாந்தைக்கே விற்பனைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

நெல்லியடி சந்தியினதும் சந்தையினதும் எழுச்சிக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று 50களிலிருந்து நெல்லியடியில் வளர்ந்த அரிசி வியாபாரமாகும். 1950களில் தொடங்கப்பட்ட அரிசி ஆலைகள் வழியாக அரிசி வியாபாரம் நெல்லியடி முருகையன் கோயிலிடிப் பகுதியில்

வாழ்ந்தவர்களாலும், அரசிடிக்கு மேற்குப் பக்கத்தேயிருந்த பலாவடிப் பகுதியில் வாழ்ந்தோர்களாலும் (இது முன்னர் பிலாவடி என அழைக்கப்பட்டது) பெரிதும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. உண்மையில் வடமராட்சி முழுவதற்கும் அரிசி வழங்கும் நிலையமாக இப்பகுதி மேற்கிளம்பிற்று. நெல்லியடிச்சந்தை அரிசி வியாபாரத்திற்கான ஒரு முக்கியமான மைய நிலையமாயிற்று.

இந்த அரிசி வியாபாரத்தை வளர்த்தெடுக்க பெண்களுக்கு ஒரு முக்கியமான இடமுண்டு. இவ்விடயம் மிக நுண்ணியதாக ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பலசரக்குக் கடைகள், மருந்துக்கடைகள், தேந்ர்க்கடைகள், சினிமாத்தியேட்டர்கள் என நெல்லியடிச்சந்தி ஒரு முக்கியமான வர்த்தக மையமாக இன்று மேற்கிளம்பியது. 1940, 50களில் முஸ்லிம்களின் கடைகளும் நெல்லியடியிலிருந்தன. நெல்லியடிச்சந்தியில் கொடிகாமல்தீ, பருத்தித்துறை வீதிச் சந்திப்பில் தென்கிழக்கு மூலையிலிருந்த ஆசைப்பிள்ளைத் தேந்ர்க்கடை 1940, 50, 60களிலேயும் கரவெட்டி இளைஞர்களுக்கான ஒரு சந்திப்பு மையமாக விளங்கியது. நெல்லியடியில் இப்பொழுது பிரதான பஸ்தரிப்பு நிலையத்திற்கு நேரே வடக்கே ஒரு சிறுமடம் இருந்தது. அந்தமடம் அப்பகுதி முதுவயதினர் பலரது பொது விவாதிப்பு இடமாகவிருந்தது. ஊர்ப்புதினங்களையும் நாட்டுப்புதினங்களையும் விமர்சிப்பது இவர்கள் வழக்கமாகவிருந்தது. அந்த மடத்தை மையமாகக் கொண்டே ஈ.வோரப் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் கரவெட்டியிலும் பேசப்பட்டது. பெரியாரின் குடியரசுப் பத்திரிகை (1925அளவில்) அக்காலத்து இளைஞர்களால் பெரிதும் வாசிக்கப்பட்டது. அதனால் தெய்வமறுப்பு, கோயில் மறுப்பு ஆகிய கொள்கைகளும் எடுத்துக் கூறப் பட்டன. அந்தக் காலத்திலிருந்தவர் ஒருவருக்கு “குடியரசு” என்ற பட்டப்பெயர் கிடைத்தது. குடியரசு கந்தப்பு அவர்கள் கரவெட்டியில் செல்வாக்குமிக்க ஒருவராக பிற்காலத்திலே திகழ்ந்தார். கரவெட்டி தபாற்கந்தோரும் முன்னர் நெல்லியடிச்சந்தியில் அருகாமையிலேயே இருந்தது.

கரவெட்டியின் கரையாரக் குடும்பங்கள் பற்றிய ஒரு குறிப்பு

கரவெட்டிக்கான சனதிருப்புப் புலிப்படத்தைக் கீறினால் அதில் ஏறத்தாழ கிராமத்தின் நடுப்புறத்தில் ஒரு கரையாரக் குடியிருப்பு இருப்பதனை அவதானிக்கலாம். மீன்பிடிக்கான கடலோ, வாவிகளோ இல்லாத ஒரு கிராமத்தில் அதுவும் ஏறத்தாழ அதன் மையத்தின் (சனதிக்குளத்திற்குத் தெற்கே) இக்குழுமத்தினர் பரம்பரை பரம்பரையாக

அங்கு வாழ்ந்து வருவது ஆச்சரியத்தைத் தருவதாகும். ஏனெனில் இப்பொழுதும் கூட மீண்டிட்க்க அதிக தூரம் செல்ல வேண்டியள்ளது. அத்துடன் அவர்கள் ஆழ்கடல் மீண்டிட தெரியாதவர்கள், உப்புக்களி மீண்டிடயே தெரிந்தவர்கள்.

இன்றுள்ள நிலையில் இக்குழுமத் தினர் சரஸ் வதி வித்தியாசாலைக்கு அருகேயுள்ள கனுவில் பகுதியிலும் சண்டிக்குளத்தை அண்டியுள்ள நாகி தோட்டம் என்ற குடியிருப்பிலும் அவற்றுக்கு மேலாக மாணிக்கவாசகர் வித்தியாசாலைக்கருகேயுள்ள ஒரு சிறுகுடியிருப்பிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவற்றில் நாகிதோட்டக் குடியிருப்பே பாரம்பரியமானது.

இக்குழுமத் தினுள்ளே பகுதிகள் உள்ளன. தம்பர்வளவு, பண்டாரியார் வளவு, புதுவளவு எனப்பகுதிகள் (Lineages) உள்ளன. இவர்கள் வாழ்கின்ற குழலில் கிழக்கு பகுதியைத்தவிர தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு பகுதிகளில் உடையார் குடும்பங்கள் இருப்பதென்பது ஒரு முக்கியமான தரவாகும். வடக்கே காத்துடையாவளவு மேற்கே சீனியடையாவளவு என வரும் மற்றைய கடற்கரையோரப் பகுதிகளான பலாவி, பொலி கண் டி, பருத் தித் துறையோ இவர்களுக்குத் திருமணத்தொடர்புகள் இருந்துவந்தன. இவர்கள் இங்கிருப்பதற்கான காரணத்தை எனது தகப்பனாரும், தகப்பனார் வழிப்பேரனாரும் (சிதம்பரப்பிள்ளை) கூற நான் கேட்டனவற்றை இங்கு பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வாழ்ந்த முதலியார்மார்களிடமிருந்தும் அவர்களின் வருடாந்த நெல் அறுவடையில் ஒரு பகுதியை ஒல்லாந்தருக்கு வரியாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். அந்த வரி, நெல்லாகவே அளந்து பெறப்பட்டது.

இத் தகைய வரிநெல் வை அளந் தெடுப் பவர் களுக்கு வேண்டியவர் களை முக கிய முதலிமார் இடங்களுக்கே வைத்திருந்ததாகவும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கரவெட்டியில் செல்வாக்கு யிக்க முதலியாராக விளங்கியவரான வேலாயுதமுதலியாருடைய இடத்துக்கருகாமையிலேயே இவர்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இந்த வேலாயுதமுதலியர் குடும்பமே இன்று காத்துடையார் வீடு என்று கூறப்படுவதாகும். இந்த நெல் வேலைக்கென கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் அந்த ஊரைச் சாராதவர்களாக இருந்தனர். ஒல்லாந்தர்களுக்கு

தென்னிந்தியாவிலிருந்த தொடர்புகள் காரணமாக இப்படியான வேலைகளுக்கும் சிறுபட்டாலத் தேவைகளுக்கும் சிலரை இலங்கையின் வடபகுதிக்குக் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் கரைப்பகுதிகளிலோயே குடியேற்றப்பட்டனர். இந்தியாவில் பெருவழக்கிலுள்ளது போல செம்படவர் எனப்படாது இவர்கள் கரையார் என்றே கூறப்பட்டனர். இந்தப்பண்பு இலங்கையின் கரையோரம் முழுவதற்கும் பொதுவானதாகும். ஏனெனில் சிங்களப்பகுதியில் இவ்வாறு வந்து இன்று மீண்டிப்பவர்கள் “ஹநாவ” என்ற பெயர் கொண்டே அழைக்கப்படுகின்றனர். ஹநாவ என்பது கரையார் என்பதன் சிங்களப்படிநிலை மாற்றமாகும். ஒல்லாந்தராட்சியின் பின்னர் இவர்களில் சிலர் கடலோடி வியாபாரத்திலும் பெரும்பாலானவர்கள் மீண்டிப்பிலும் இறங்கினர். கரையோரப் பகுதிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தென் னிந்தியக் குடிகள் சிலவே கரவெட்டிக் கும் கரையோரப்பகுதிகளிலிருந்தே கொண்டுவரப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இதற்கான ஆவணச்சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் விதைநெல்லை விதைப்பதற்கு ஒல்லாந்தர்கள் வெளியிடங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்டுவந்தனர் என்ற பதிவு உண்டு.

இந்த அக ஊகத் திற் கான நிருபணம் ஒன்று ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே பேணப்பட்டு வந்தது. வேலாயுத முதலியாரின் பரம்பரை இல்லமான காத்துடையார் வீட்டின் வளவில் அந்த வளவுக்கு வடக்குப் புறமாகவுள்ள ஒரு சிறு காளி/வைரவர் கோயில் உண்டு. இந்தக் கோயிலுக்கான வருடாந்த “மடை”யைச் செய்தது இக்கரையாரக் குடியிருப்பினரே. பொங்கல் பொங்கி மோதகம், வடை செய்து பலாப்பழம் வெட்டி மடை வைக்கும் பொழுது கோயிலுக்கு விளக்கு வைப்பதுவும் கரையாரக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களே. நான் அறிய முருகேச என்பவரே மடைப்பூச்சராக இருந்து வந்தார்.

ஏறத்தாழ அச்சிறுகோயிலின் உரிமை இவர்களிடத்தேயே இருந்தது. இத்தகவல் ஒரு முக்கியமான தடயமாகும். அந்த வளவுச் சொந்தக்காரருக்கு இல்லாத ஒரு உரிமை இவர்களுக்கிருந்தது. இந்தக்கோயில் இவர்களுக்கு எவ்வாறு வந்ததென்பது ஒரு முக்கியமான வினாவாகும். இதற்குக் கூறப்பட்டு வந்த பதிலே மேலே கூறப்பட்டத்கவல்களாகும். வரிநெல்லை அளப்பதற்கு முன்னர் கடவுள் வழிபாட்டுடன் அப்பணியைச் செய்யும் மரபு இருந்திருத்தல் வேண்டும். அதனாலோயே அவ்வழக்கம் தொடர்ந்து நிலவிற்றினங்களாம். இன்றுள்ள நிலையில்

இச்சாதிக் குழுமத்தினருக்கு கிராமமட்டத்திற் பாரம்பரியமான சமூக நிலைப்பட்ட சாதிக்கடமைப்பாடு எதுவும் இல்லையெனலாம். ஓல்லாந்தர் காலத்திற்குப் பின்னர் அந்தப் பொருளாதார முறையையில் மாற்றம் ஏற்பட இலங்கையின் மற்றைய கரையாறைப் போல இவர்கள் மீண்பிடியைத் தொழிலாகக் கொண்டனரெனலாம். கரவெட்டியின் கரையாறக் குடும்பத்திற்கு தங்கள் தங்கள் வாழ்விடங்களைத் தவிர பெரும்படியான நிலச்சொத்தெதுவும் கிடையாது. இந்த வகையில் இவர்கள் கரணவாயிலுள்ள கரையாரச் சமூகத்திலும் பார்க்க வித்தியாசப்பட்டவர்களாவர். கரணவாயில் அவர்கள் விவசாயநிலச் சொந்தக்காரர்களாகவும் உள்ளனர். இதனால் அங்கு முன்னர் கரையார் மீண்பிடியும் விவசாயமும் செய்துவந்தனர்.

பகுதி I

வடமராட்சிப்பகுதி முழுவதும் முன்னர் ஒரு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாகவே விளங்கிற்று. அப்பொழுது அப்பிரிவு பருத்தித்துறைப் பிரிவு எனும் பெயரை கொண்டிருந்தது. முன்னர் பருத்தித்துறை எனும் பெயருடன் முழு வடமராட்சியுமே தேர்தற்தொகுதியாக விளங்கிற்று. ஆயினும் 1956ம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் தேர்தற்தொகுதி மீள்வரவுக்கென ஒர் ஆணைக்குழுவை நியமித்திருந்தது. அதன் பரிந்துரை காரணமாக வடமராட்சி இரண்டு தேர்தற்தொகுதியாக வகுக்கப்பட்டது. தொண்டைமானாறு முதல் ஆளியவளையீறாகவுள்ள கடலோரப் பிரதேசம் ஒரு தொகுதியாகவும், வடமராட்சியின் உள்ளுர்ப்பிரதேசம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்க பிரதேசம் இன்னொரு தொகுதியாகவும் வகுக்கப் பெற்றது. கடலோரப் பகுதியை பருத்தித்துறைத் தொகுதி என்ற பெயர் கொண்டே குறிப்பிட்டு, உள்ளுர்ப்பிரதேசத்தை உடுப்பிட்டித் தொகுதியெனப் பெயரிட்டனர். இவ்வாறு பிரித் ததில் ஒரு முக்கிய சமூக பொருளாதார நியாயப்பாடிருந்தது. அதாவது பருத்தித்துறைத் தொகுதி பெரும்பாலும் மீண்பிடித் தொழிலை பிரதானமாகக் கொண்ட மக்களையும், வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை போன்ற பட்டினங்களையும் கொண்டதாக விளங்கிற்று. ஆனால் உடுப்பிட்டித் தொகுதியோ பிரதானமாக விவசாயத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட மக்களையுடைய பிரதேசமாகும். இப்பகுதியில் பல் வேறு சாதிக்குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றனவெனினும் இங்கு விவசாய மையப்பாடொன்று நிச்சயமாக உள்ளது. இத்தேர்தற் தொகுதிப் பிரப்பில் காலஞ்சென்று உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு.முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் முக்கிய

இடம் வகித் தார் என்று கூறுவர். 1961ம் ஆண்டு முதல் திரு. மு. சிவசிதம்பரம், திரு. எஸ். ஜேயசிங்கம், திரு. இராஜலிங்கம் ஆகியோர் உடுப்பிட்டித் தொகுதிப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்துவந்துள்ளனர்.

இப்பொழுது வடமராட்சி முன்குறிப்பிட்டவாறு இரண்டு பிரதேச செயலகங்களாக இயங்குகின்றன. வடமராட்சி North, East என்றும் மற்றையது South, West என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவற்றுக்கான மொழி பெயர்ப்பு வட-கிழக்கு என்றோ தென்மேற்கு என்றோ தமிழில் மொழிபெயர்க்கக் கூடாது. உண்மையில் வடமராட்சி வடக்கும் கிழக்கும் ஓர் அலகாகவும் தெற்கு, மேற்கு ஓர் அலகாகவும் வகுக்கப் பெற்றுள்ளன. கரணவாய், உடுப்பிட்டி, இமையாணன், கரவெட்டி, துன்னாலை, கப்புது ஆகிய புவியியல் ரீதியாக ஒன்றிணைந்த கிராமங்களும் கரவெட்டிக்கு வடக்கேயுள்ளதான் வதிரி மற்றும் அல்வாய்க் கிராமத் தின் கடலோரங்காரப் பகுதியும் இப்பிரதேசத்தினுள் வரும். மேற்கே வல்லைப் பெருவெளியை ஓர் எல்லையாகவும், தெற்கே வரணியை மற்றைய எல்லையாகவும் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசம் வடமராட்சியில் உள்ளுரப்பிரதேசங்களை உள்ளடக்கியதெனலாம். இப்பிரதேச நிர்வாகப்பகுதி 35கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

இவற்றுள் கரவெட்டி பற்றி தனியே விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. கரவெட்டியைத் தவிர்ந்த பெரும் கிராமமாக உள்ளவை கரணவாய், உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டி, வதிரி, துன்னாலை ஆகியனவாகும். மேலே கூறியவாறு அல்வாயின் பெரும்பகுதியும் இதற்குள் வரும்.

மேற்கிலிருந்து தொடங்குவதனால் முதலில் கரணவாய் பற்றியே கூறுதல் வேண்டும். இன்று கரணவாயென்பது தெற்கு, மேற்கு, கிழக்கு, வடக்கு, மத்தி எனப்பிரிக்கப்பட்டுள்ளதனினும் ஏறத்தாழ முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் கரணவாய் தெற்கு, கரணவாய் வடக்கு என இருபெரும் பிரிவுகளே இருந்தன. நெல்லியடி வழியாகச் செல்லும் யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியைப் பிரிகோடாகக் கொண்டு அவ்வீதிக்குத் தெற்கேயுள்ள பகுதி கரணவாய் தெற்காகவும், வடக்கேயுள்ள பகுதி கரணவாய் வடக்காகவும் கொள்ளப்பட்டு வந்தன. கரவெட்டிக் கிராமப்பகுப்பிற் காணப்படுவது போன்றே இங்கும் காலனித்துவ நிர்வாகத் தேவைகளுக்காக பல சிறுசிறு கிராமங்கள் இந்த ஒவ்வொரு தொகுதியினுள்ளும் கொண்டு வரப்பட்டன என்பதே உண்மையாகும்.

கரணவாயெனும் பெயர்க்காரணம் தெரியவில்லை. இப்பகுதி மக்களால் கரணவாயென குறிப்பிடப்படுமிடம் கரணவாய் தெற்கிலேயே உள்ளது. தெற்கிலிருந்து பர்க்கும் பொழுது வெற்றிகாட்டுப் பிள்ளையார் கோயிற்பகுதியும் அதற்கு நேரே வடக்கு, வடமேற்காகவுள்ள பகுதிகளே பாரம்பரியமாக கரணவாய் எனப்படும் பகுதியாகும். அதனுள்ளும் வெற்றிகாட்டுப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வடக்கே உள்ள பகுதியை சோழங்கன் எனக்கூறுவர். கரணவாய் தெற்கு கிழக்கே ஏற்ததாழ உச்சில் அம்மன் கோயில்வரை வருகின்றது. ஆயினும் கரணவாய் தெற்கின் கிழக்கெல்லையாகக் கொள்ளப்படுவது யாழ்ப்பாணம்- நெல்லியடி வீதியிலுள்ள நாவேலன்மடம் சந்தியிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதியோடு வரும் பகுதிகளாகும்.

கரணவாயின் சனஅமைப்பினை நோக்கும் பொழுது அதற்குள் பல்வேறு சாதிக்குடும்பங்கள் நிலவுவதைக் காணலாம். இப்பகுதியிலுள்ள மணற்பாதி போன்ற கிராமங்களிலிருந்து பலர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே வர்த்தகர்களாக - கடை முதலாளிகளாக இருந்து வந்துள்ளனர். மேலும் இப்பகுதியில் மரவேலை செய்வோர் பலர் உள்ளனர். இளகாமம் போன்ற கிராமங்களில் இத்தகைய தொழில் முறையினரைக் காணலாம். இப்பகுதியிலேயே கரவெட்டி, கரணவாய்ப் பகுதியைச் சார்ந்த பிராமணக் குடும்பங்களும் சில உள்ளன. (இப்பகுதியின் மேலுமொரு பிராமணக்குடியிருப்பினை நவின்திலிற் காணலாம். அதுபற்றி பின்னர் பார்ப்போம்) கரணவாயின் சமூக ஒழுங்கமைப்பு வடமராட்சியின் மற்றைய பகுதிகளைப் போன்றதே. எனினும் இப்பகுதியில் அதிகாரப்படிநிலையிறுக்கம் பெரிதும் காணப்படுகிறது என்பதை அவதானிக்கலாம்.

இதற்கு ஒரு காரணம் இப்பகுதியில் பெருமளவில் நெற்செய்கை காணப்படாதது எனலாம். இப்பகுதியின் சாதியமைப்பு நெகிழ்வுபற்றிக் கூறும் பொழுது கீரிப்பல்லியென்னுமிடத்தில் வசித்தவரும் பள்ள சமூகத்தினருள் மிக பிரபலமான நாட்டு வைத்தியர்கள் இருந்தமையை எடுத்துக்கூறல் வேண்டும். மார்க்கண்டு போன்ற வைத்தியர்கள் 1930, 50 காலகட்டத்தில் மிகப்பிரபலமாக இருந்து வந்தவர்களாவர். கல்விக்கலைத் தேர்ச்சியும் இப்பகுதியின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றெனக் கூறலாம். ஈழத்தின் தலைசிறந்த பாடகர் கள், சிறுகதையாசிரியர்கள் பலர் கரணவாய்ப் பகுதியிலிருந்து வந்தவர்களே. வல்லையிலிருந்து பருத்தித்துறை நோக்கிச் செல்லும் பிரதான வீதி இப்பகுதிக்கான ஒரு பிரிகோடாக இருக்கின்றது. ஏற்ததாழ

நாவேலன்மடம், குஞ்சர்கடை என்ற இரு பிரசித்தமான சந்திகளுக்கு வடக்குப் பக்கத்திலேயுள்ள பகுதியையே கரணவாய் வடக்கு என அழைப்பது வழக்கம். இச்சொற்றொடரினை கரணவாயின் வடக்கு என்பதிலும் பார்க்க கரணவாய்க்கு வடக்கு என்றே கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் நெல்லியடியிலிருந்து கிழக்கு மேற்காகப் பார்க்கும் பொழுது ஏறத்தாழ நாவேலன்மடச் சந்திக்கு வடக்கே உள்ள பகுதி நவின்டில் சார்ந்த குடியினரே பெருந் தொகையினர். நவின்டிலில் ஒரு பிராமணக்குடியிருப்பு உண்டு. நவின்டில் பிரதேசம் தோட்டச் செய்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான நிலத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது. நவின்டிலுக்கு மேற்கே பேரளவில் உடுப்பிட்டி தொடங்குகின்றதென்னும் உண்மையில் நவின்டிலுக்கு மேற்கருகிலுள்ளது இமையாணன் என்னும் பகுதியாகும். முழு வடமராட்சிப்பகுதியிலே இமையாணன் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். ஏனெனில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் குறிப்பிடப்படுகின்ற குடும்பங்களிலொன்று இமையாணனிலேயே உண்டு. இக்குடும்பத்தில் வந்தவரே 1947இல் பருத்தித்துறைப் பகுதியில் எம்.பி.யாக இருந்த திரு.தா.இராமலிங்கமாவர். ஏறத்தாழ உடுப்பிட்டிச் சந்தி வரையுள்ள பிரதேசம் இக்குடும்பத்தின் செல்வாக்குள்ளேயே வந்தது. இப்பகுதியின் முக்கியத்துவத்தையறிவதற்கு மாலிசந்தியிலிருந்து உடுப்பிட்டி வழியாக தொண்டமானாறு செல்லும் வீதி வழியே வரல் வேண்டும். அவ்வீதி வழியே மேற்கு நோக்கிவரும் பொழுது இரும்புமதவடி என்னுமிடத்திற்கு அப்பாலுள்ள தோட்ட நிலத்தைக் கடந்ததும் இக்குடும்பத்தின் பாரம்பரிய செல்வாக்குப் பிரதேசம் வருகின்றதெனக் கூறலாம். இந்த முதலியார் குடும்பம் பிற்காலத்தில் குரியர் குடும்பம், பணக்காரக்குடும்பம் என இரு கிளைகளாகவுள்ளது. இராமலிங்கம் எம்.பி. அவர்களின் துகப்பனார் தாமோதரம்பிள்ளை சட்டத்தரணியாக இருந்தவர் (Proctor). இப்போது தாழு பள்ளிக்கூடம் என அழைக்கப்படும் பாடசாலையைக் கட்டியவர் இவரேயாவார்.

உடுப்பிட்டியொரு முக்கிய கிராமமாகும். உடுப்பிட்டிச் சந்தியைச் சுற்றி கம்பியர் குலத்தவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தங்கநகைகள் செய்வதிலும் மற்றும் இரும்பாலான விவசாயத் தேவைப் பொருட்களை செய்வதிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சியுள்ள குடும்பங்களினர் பலர் இவ்விடத்தில் வசிக்கிறார்கள். கம்பியர் குலமுதல்வர்களை ஆசாரியார் என மரியாதையுடன் குறிப்பிடும் வழக் கழுன்டு. (மேலைநாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் வரும் Master Craftsman னோடு ஒப்பிடலாம்.) இந்த ஆசாரியார்கள் தங்கள் தகைமை காரணமாக பூனூல் அணிவர்.

உடுப்பிட்டிச்சந்திக்கு மேற்கே வாழ்பவர்கள் பெரும்பாலானோர் ஒல்லாந்தர் காலத் தில் நடைபெற்ற யானை வணிகத் தில் முக்கிய இடம்பெற்றவர்களாகி இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

உடுப்பிட்டியின் வரலாற்று முக்கியத்துவங்களிலொன்று அது வடமராச்சியின் அமெரிக்கன் மிசன் மையமாக விளங்கியமையாகும். பருத்தித்துறை, கட்டடவேலி ஆகிய பகுதிகளில் மெதடிஸ்தமிசன் காலுள்ள நிற்க (ஹாட்லிக்கல்லூரி, கட்டடவேலித் தேவாலயம்) அமெரிக்க மிசனரிமார் உடுப்பிட்டியைத் தமது மையமாகக் கொண்டனர். இதனாலேயே உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் கல்லூரி, உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி என்பன அருகருகே நிறுவப்பட்டன. உடுப்பிட்டியை தமது வசிப் பிடமாகக் கொண்டிருந்த ஹேள்ளன்ட் (Rev.Howland) வானசாஸ்திரத்தின் பேரநிவு கொண்டவராக விளங்கினார். அவர் இந்து வானசாஸ்திரத்தையும் நன்கு அறிந்திருந்தாரெனக் கொள்ளப்படுகிறது. உடுப்பிட்டியில் அமெரிக்க மிசனரிமாரின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய வரலாற்றினுள் புகும்பொழுதுதான் உடுப்பிட்டியில் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடப் பாரம்பரியமென்று நிலவியதாக அறிகிறோம். உடுப்பிட்டிக்கு ஒரு நீண்ட தமிழ்ப் புலமைப் பாரம்பரியமுண்டு என்பதற்கு உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் நல்ல உதாரணமாக விளங்கியவர்.

உடுப்பிட்டிக்கு வடக்கே வல்வெட்டிக் கிராமம் உள்ளது. வல்வெட்டித்துறை வல்வெட்டிக்கு வடக்கே உள்ளது. வல்வெட்டி எனும் பெயர்க்காரணம் இப்பொழுது நன்கு தெரியவில்லையெனினும் இக்கிராமம் வல்லிப்பிட்டியென அழைக்கப்பெற்று அது வல்வெட்டியானதென்பர். இக் கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதில் சிரமங்கள் உள்ளன. “வல்லிப்பட்டி”யெனும் தொடர் வல்வெட்டி என மாறுவது நமது மொழி மரபின் இயல் பினோடு இணையுமோ என்ற ஜயப் பாடுண் டு. வல்வெட்டித்துறையை வல்வெட்டிக்கருகாமையில் உள்ளதுறை என்ற கருத்திலேயே கொள்ள வேண்டும். வல்வெட்டித்துறைக்கருகாமையில் வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை என்பவர் முக்கிய இடம் பெறுகின்றார். உடுப்பிட்டி குமாரசாமிப் புலவரின் மகனாகிய வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையே யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் பட்டதாரிகளில் ஒருவர். யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது பொலிஸ் நீதிவான் பதவியை வகித்த வைமன் கதரைவேற்பிள்ளை வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் படித்து உயர்நிலைக்கு வந்தமையால் அவர் தகப்பனார் அமெரிக்கமிசன் பாதிரிமாரின் கோடைக் கால விடுதிக் கென் வல்வெட்டித்துறை

ஊரிக்காட்டின் ஒரு காணியை வழங்கியிருந்தார். அன்மைக்காலத்தில் வல்வெட்டித்துறையின் படைமுகாமாக விளங்கியது இந்தக்காணியாகும். வல்வெட்டித்துறையின் வரலாற்றுப் புருசர்களில் ஒருவர் அரசாங்க சபையில் அங்கத்தவராக இருந்த க.பாலசிங்கமாவார். இவரை Honourable Balasingam என்பர். தொண்டைமானாற்றிலிருந்து பாயும் யாழ்ப்பாணக் கடலேரியை நன்றிப் பிரதேசமாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்ற திட்டத்தை முன்மொழிந்தவர் இவரே. மகாவலிகங்கையை வடபகுதிக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்ற திட்டத்தையும் இவர் எடுத்துரைத்தார் என்பர். திருபாலசிங்கம் அவர்கள் மதிப்புமிக்க அரசியல் வாதியாக விளங்கியவர். 1930களில் தேர்தல் பகிள்கரிப்புக்குப் பின்னர் நடந்த தேர்தலில் ஜீஜீ.பொன்னம்பலத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

இக்கட்டத்திலேயே இந்தப்பிரதேச செயலாளர் பகுதிக்குள் வரும் அல்வாய் மேற்கு, தெற்குப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

சற்று முன்னர் குறிப்பிட்ட மாலிசந்தி - உடூப்பிட்டி - தொண்டைமானாறு வீதியில் வரும் முதற்சந்தியான நெல்லியடி வதிரிச்சந்திக்கு வடக்கேயுள்ள பகுதி வதிரி எனப்படும். இங்கு குறிப்பிட்ட சந்திக்கு சிறிது தூரம் வடக்கேயுள்ள அம்மன் கோவிலை “லோனியெல்லை” அம்மன் கோயிலென்பர். லோனியெல்லை என்னும் தொடர் வெஸ்லியன் (மிசன்) எல்லையென்பதன் திரிந்த வடிவம் என்று கூறுவர். கிராம அலகு என்ற அடிப்படையில் இப்பகுதி வதிரி என்றே அழைக்கப்படும். நெல்லியடி வதிரி வீதி கடற்கரை வரை செல்லும் “அல்வாய்” என்னும் பெயர் சுவாரஸ்யமான ஒன்றாகும். “ஆல்” என்பதற்கு நீர் எனும் ஒரு கருத்துண்டு. கேரளத்திலும் ஆல்வாய் எனும் கடலோரப்பட்டினம் உண்டு. மதுரையின் பழைய பெயரும் ஆல்வாய் என்பதே (திருவாலவாய்). ஆல்வாய் என்பது நீர்வாய் என்ற கருத்துப்படும். பருத்தித்துறைத் துறைமுகத்தையொட்டிய பகுதி ஆல்வாய்/அல்வாய் என அழைக்கப்பெற்றதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆல்வாய் தெற்கு, மேற்கு பகுதிகளின் பெரும்பாலானோர் தேவரையாளிச் சமூகமென இன்று குறிப்பிடப்படுவோர் ஆவர். அன்மையில் வெளிவந்த குரனின் நினைவுக்குறிப்பு என்ற நூலுக்கு நான் எழுதியுள்ள நீண்ட முன்னுரையில் இப்பகுதியின் வரலாறு பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளேன்.

இப்பிரதேச செயலகத்தின் நிர்வாகத்தினுள் வரும் இன்னொரு பகுதி கரவெட்டிக்குக் கிழக்கே உள்ள பகுதியாகும். நெல்லியடி கொட்காமம் வீதி இப்பகுதியினுடாகச் செல்லும் பிரதான வீதியாகும்.

கரவெட்டியின் கிழக்குப்பகுதியாகவள்ள கட்டைவேலி, நுணுக்கை வயல்வெளியைத் தாண்டிவரும் கலிகைச்சந்தி உள்ளுர் கணிப்பில் துன்னாலையின் தொடக்கமாகும். இன்றைய நிர்வாக பிரிப்புக்களாக துன்னாலை தெற்கு, துன்னாலை கிழக்கு, துன்னாலை, துன்னாலை மத்தி, துன்னாலை மேற்கு என்ற பிரிவுகள் உள்ளனவெனினும் உள்ளுர் பாரம்பரியத்தின்படி துன்னாலையென்பது சாவகச் சேரி-கலிகை-பருத்தித்துறை வீதியில் கலிகைச் சந்திக்கு வடக்கே உள்ள பகுதியாகும்.

துன்னாலைக் கிராமத்தின் பாரம்பரிய நிலவுடமைக் குடும்பங்கள் சிலவுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று தனபாலசிங்கன் (பிரபலசட்டத்தரணி), தர்மகுலசிங்கம் (பிரபல மார்க்சியவாதி, தொழிற்சங்கவாதி), லோகநாதன்(இலங்கைவங்கியின் முதற் பொதுமுகாமையாளர்) ஆகிய சகோதர்கள் வரும் குடும்பமாகும். துன்னாலைக்குக் கிழக்கே வல்லிபுரக்கோவிலுள்ளது. வல்லிபுரம் என்ற சொற்றெராடர் மிகமிக முக்கியமான ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிற் குறிப்பிடப்படும் “மணற்றி” எனும் இடப்பெயர் வல்லிபுரம் என்ற தொடரின் தமிழ் வடிவமாக இருத்தல் வேண்டும். இந்த வரலாறு தனியே ஆராய்ப்பட வேண்டியதாகும். துன்னாலைக் கிராமம், பெரும் பாலும் இந்துக் களையே கொண்டுள்ளதெனினும் அங்கு செலவாக்குமிக்க மெதுடிஸ்த கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் பல உள்ளன. கொழும்பு பல்கலைக்கழக உயிரியல் துறை பேராசிரியராகவும் பிரபல கல்வியியலாளராகவும் விளங்கிய பேராசிரியர் அருள்பிரகாசம் இப்பகுதியை சார்ந்தவரே. கப்பது பற்றிய தகவல்களை கரவெட்டி பற்றிய கட்டுரையில் பார்க்க.

(கால அவசரம் கருதி “கரவெட்டி :- வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சில” எனும் கட்டுரைக்கு முன்வரவேண்டிய இவ் ஆக்கம் பின்னால் வருகிறது. வாசகர்கள் தொடர்புபடுத்தி வாசிக்குக)

வடமராட்சியின் பொருளாதார வளங்கள் பற்றிய இர் அறிமுகம்

பேராசிரியர். ப. சிவநாதன்
தலைவர், பொருளியல் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையின் ஒன் பது மாகாணங்களில் ஒன் றாகிய வடமாகாணத்தின் வடக்கே அமைந்திருக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருப்பதே வடமராட்சிப் பகுதியாகும். பாக்குநீரினைக் கடல்பரப்பிலிருந்து நிலப்பரப்பினூடாகச் செல்லும் தொண்டமனாறு முடிவுறும் பகுதிக்கு வடக்கேயும், கிழக்கேயும் உள்ள நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கியதே வடமராட்சியாகும். இங்கு தற்போது 105832 மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே வடமராட்சி என்ற நிர்வாகப் பிரிவு அவர்கள் ஆட்சிப் பிரிவின் பொருளாதாரப் பிரிவாக முதன் நிலைப்படுத்தப்பட்டதொன்றாகக் காணப்பட்டது. வடமராட்சிப் பிரதேச உற்பத்திகள் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட போது ஒல்லாந்தர்கள் வரி அறவிடப்பட்டதற்கான சான்றாக இன்றும் அழைக்கப்படும் ஆயத்துச் சந்தி (வரி அறிவிடும் மையம்) ஆயத்துக் கடவை என்ற சொல்வழக்குகள் உண்டு. இவற்றினை கருத்திற் கொண்டு நோக்கும் போது வடமராட்சி தனித்த ஒரு பொருளாதார பிரதேசமாக வரையறுக்கப்பட்டது என்பது புலனாகிறது.

ஒல்லாந்தர் கால வரலாற்று ஆதாரங்கள் இப்பிரதேசம் வர்த்தக மையமாக இருந்ததற்கான சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக இந்தியாவிற்கும் மற்றும் இலங்கையின் கிழக்கு, தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளிற்கும் தெற்குப் பகுதிகளின் வர்த்தகப் போக்குவரத்தின் மையமாக பருத்தித்துறையும், வல்வெட்டித்துறையும், நாகர் கோவில் கடல்பரப்பும், வெற்றிலைக் கேணிக் கடற்பரப்பும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை வரலாற்று ஆதாரமாகக் கொண்டு அறிய முடிகின்றது. யானை, புகையிலை, பருத்தி, பாக்கு, பனந்தும்பு, பனை மரம் போன்றவை இப்பிரதேசத்தினூடாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகவும் அரிசி, மற்றும் வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவையும் பட்டு, மற்றும் பாவனைப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகவும் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுவார். இவற்றிற்குச் சான்றாக யானை

ஏற்றுமதிக்காக வன்னியிலிருந்து யானைகள் கொண்டுவரும் போது அவற்றின் தரிப்பிடம், போக்குவரத்து நிகழ்வுகளுக்குரியதாக சில இடப்பெயர்வுகள் இன்று வரை நிலைத்து நிற்பதாகக் குறிப்பிடுவர்.

உடம் :- யானைஇறை. யானை விழுந்தான் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் நாகர் கோவில், வல்லிபுரம் போன்ற பகுதிகளில் வரலாற்றாசிரியர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட சாசனங்களும், நாணயங்களும் இப்பிரதேசம் வர்த்தக மையமாக இருந்ததற்கான சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் இன்று வரைக்கும் வடமராட்சி என்ற இப்பிரதேசம் யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டில் தனித்த விசேட இயல்புகள் கொண்ட பிரதேசமாக இருப்பதை யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டு மக்களால் விழித்துக் கூறுவதிலிருந்து அறிய முடியும். “வடமராட்சியான்” என்ற சொற்பதம் இலங்கையின் எல்லா நிர்வாக மட்டங்களிலும், கல்வி நிறுவனங்களினாலும் வர்த்தக மையங்களிலும் குறிப்பாக தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலும் குறிப்பிட்டுப் பேசப்படுவதை நாம் அறிவோம். இதற்கு அம்மக்களுக்கென தனித்து ஒழுக்கமுறை உண்டு என்று சொல்வாருண்டு. அம்மக்கள் நேர்மையிடனும், திடசங்கற்பத்துடனும் வாழ்பவர்கள் என்று சொல்வதுமுண்டு. குறிப்பாக சமூகக் கட்டமைப்பு போன்ற நிறுவனங்க காரணிகளாக இப்பிரதேசத்தின் விருத்திக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்துள்ளது என்ற கருத்தும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியதாகவுள்ளது.

யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டின் நிர்வாகப் பிரிவுகளில் ஒன்றாக வடமராட்சி வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தில் ஏனைய பிரதேசங்கள் தென்மராட்சி, வலிகாமம், யாழ்ப்பானம், தீவுப் பகுதி என வரையறுக்கப்பட்டது. இன்று வடமராட்சியின் நிர்வாகப்பிரிவு மேலும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன, கரணவாய், உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டி, சமரபாகு, இமையானன், கரணவாய், கரவெட்டி, மத்தொனி, துண்ணாலை, நெல்வியடி, அல்வாய், கப்பூது கிராமங்களை ஒன்றினைத்து வடமராட்சி தெர்கு, மேற்கு என்ற பிரதேச செயலர் பிரிவும் இதற்கு (J/348 - J/382) கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

தொண்டமனாறு, கெருடாவில், வல்வெட்டித்துறை, பொலிகண்டி, அல்வாய் மேற்கு வியாபாரி மூலை, அல்வாய் வடக்கு, பருத்தித்துறை, தும்பனை, கற்கோவளம், புலோலி, மந்திகை, வல்லிபுரம் கிராமங்கள் ஒன்றினைந்து வடமராட்சி வடக்கு என்ற பிரதேச செயலர் பிரிவும் இதற்குள் (J/383 – J/417) கிராம அலுவலர் பிரிவுகள்

உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மணல்காடு, குத்தனை, பொற்பதி, அம்பன், நாகர்கோயில், செம்பியன் பற்று, மருதங்கேணி, வத்திராயன், உடுத்துறை, ஆழியவளை, வெற்றிலைக் கேணி, முள் எியன், சுண் டிக் குளம் கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக வடமராட்சி கிழக்கு உதவி அரசாங்க அலுவலர் பிரிவும் இதற்குள் (J/418 – J/435) கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

வடமராட்சி என்ற பிரதேசத்துள் உள்ளடங்கும் இக்கிராமங்களில் காணப்படும் பொருளாதார வளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்று பொருளாதார அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ள முடியும் என்பது பற்றிய விபரண ஆய்வாகவே இக்கட்டுரை இருக்கும். இப்பிரதேசத்தில் பின்வருவன் பொருளாதார வளமாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

1. நிலமும் விவசாய நிலப்பரப்பும்
2. கடலும் கடல் வளமும்
3. கணிய வளம்
4. மனித மூலதனம்

நிலவளமும் - விவசாய நிலப்பரப்பும்

வடமராட்சி 296 சதுரக் கிலோமீற்றர் விஸ்தீரணம் கொண்டது. இப்பிரதேசத்தில் வருடம் முழுவதும் சராசரியாக 28.19 செல்சியஸ் வெப்பமும் 1231¹ அங்குல மழைவீழ்ச்சியும் உண்டு. இதனால் இப்பிரதேசம் விவசாய செய்கைகளும் பொருத்தமானதாய் மக்களின் முயற்சியினால் உருவாக்கப்பட்ட தரைக்கும் நீரைப் பெறக்கூடிய 2005 கிணறுகளும் 129 சிறுதளக்குட்டைகளும் உண்டு. இவ்வளங்களைப் பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்திகளில் ஈடுபடுத்தக் கூடிய 9832 விவசாயக் குடும்பங்கள் உண்டு. இவர்களில் 5311 விவசாய தொழிலாளர்கள் உண்டு.

மரபுகள் விவசாய தொழில்நுட்ப அறிவுடைய மனித மூலதனமாக உருவாகியுள்ள விவசாயிகள் உள்ளன பசுமைப்பூர்த்சியின் தொழில்நுட்பப் பொதியைப் பயன்படுத்தியும் வருகின்றனர். இப்பின்னணியில் வடமராட்சியின் 1600 கெக்ரெயர் நிலப்பரப்பில் நெல் பயிரிட்டு 2.2 M.T விளைவையும் பெறுகின்றனர். 5 ஏக்கரில் பயறு பயிரிட்டு 2.2 M.T

விளைவைப் பெறுகின்றனர். 2 ஏக்கரில் என்னுப் பயிரிட்டு 0.9 M.T விளைவுகளைப் பெறுகின்றன.

2.5 ஏக்கரில் உழுந்து பயிரிட்டு 19 M.T விளைவைப் பெறுகின்றனர். 187.4 ஏக்கரில் வெங்காயம் பயிரிடப்படுகின்றனர். 41.6 ஏக்கரின் 1763 Mt விளைவைப் பெறுகின்றனர். 41.6 ஏக்கர் மிளகாய் பயிரிட்டு 104.4 ஏக்கர் M.T விளைவைப் பெறுகின்றனர். 40.4 ஏக்கரின் மரவள்ளி பயிரிட்டு 423.M.T விளைவைப் பெறுகின்றனர். 127.9 ஏக்கர் புகையிலை பயிரிட்டு 434.0 M.T விளைவைப் பெறுகின்றனர். குறிப்பாக வடமராட்சி என்றாலே வடமராட்சிப் புகையிலை என்பது தான் முதன்மைப்படுத்துவதுண்டு. ஏனைய விவசாய உற்பத்திகளை விட புகையிலைக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவதுண்டு. இங்கு பயிரிடப்பட்ட புகையிலை என்று இலங்கையின் தென்பகுதியிலும் பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களிலும் இந்தியாவின் மலையாள பிரதேசங்களிலும் நல்ல கிராக்கி இருந்தது. புகையிலையை உற்பத்தி செய்வதிலும் பதப்படுத்துவதிலும் நல்ல தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுவதால் வடமராட்சிப் புகையிலைக்களித்த மதிப்பு இருந்தது. வடமராட்சி மக்களும் இத்தொழிலை விரும்பிச் செய்ததால் டச்சுக்காரர் காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் தொடரும் உற்பத்தித் துறையாகவுள்ளது. இவ்வாறு நீட்தத் தீட்டைவிடாத தொழிற்பாட்டிற்கு ஓர் காரணமும் கண்டறியப்பட்டது. அதாவது, புகையிலை உற்பத்தித் தொழிலில் உள்ள சகலருக்கும் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் தொழில் வாய்ப்பைக் கொடுக்கும் தொழிலாக இருந்தது. சிறுபிள்ளைகள் தொடக்கம் முதியவர்கள் வரை ஆண் கள், பெண் கள் என்ற இருபாலரும் உற்பத்தியில் வகிபங்குட்டையவர்களாகவே இருந்தனர். இதனால் இத்தொழில் கெளரவமான தொழிலாகவும் பொருளாதார நலன் தரும் தொழிலாகவும் கருதப்பட்டது.

கடலும் கடல் வளமும்

வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் கரையோர மக்களின் வாழ்வு கடலுடனும், கடல்வளத்துடனும் இணைக்கப்பட்டதாகவுள்ளது. இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோர பிரதேசங்களுக்கும், தென்னிந்தியாவிற்கும் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிற்குமான நீவழிப் போக்குவரத்திற்கு இக்கடல் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒல்லாந்தர்கால

பாதுகாப்பானதும், இலகுவானதும் பயன்படுத்தப்பட்டதுமான கப்பல்கள் நங்கரமிடுவதற்கான வசதி கொண்டதாகவும் இருந்ததை அவர்களது அறிக்கைகளிலிருந்து அறிய முடிந்தது.

பாக்குநீணைக் கடலின் வடக்கிலும், வடகிழக்கிலும் பேதுரு கடலடித்தள மேடை காணப்படுவதனால் மீன் உற்பத்திப் பெருக்கம் இடையுறாது இருந்து வருகின்றது. தொண்டமனாறு தொடக்கம் வெற்றிலைக்கேணி வரையிலான கடற்கரையோத்தில் மீன்பிடித் தொழில் சிறப்புற நடைபெறுகின்றது. 2008ம் ஆண்டில் 3937 குடும்பங்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். 19300 பேர் மீன்பிடித் தொழிலில் தங்கியுள்ளன. இதில் மீன்பிடித் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபடுவோர் 2720 பேராகும். வடமராட்சியில் சராசரியாக மாதம் ஒன்றிற்கு 500000 கிலோ மீன்பிடிக்கப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் மீன்பிடித் தொழிலின் உள்கணப்பு இயந்திர வள்ளங்கள் 31 ஆகக் காணப்பட்ட போதும், 14 வள்ளங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 702 வெளி இணைப்பு இயந்திரப் படகுகள் இருந்த போதும் 515 வெளி இணைப்பு இயந்திரப் படகுகளே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கற்கோவளம் தொடக்கம் நாகர் கோயில் வரையிலான கடற்கரையோரம் பரதியில் 68 கரைவலை அலகுகள் செயற்படுகின்றன. 83 வெளியிணைப்பு இயந்திர கட்மரங்கள் பயன்படுத்தப்படும். இப்பிரதேசத்தில் 1025 மனித வலுமூலம் பயன்படுத்தப்படும். கட்டுமரம் இருந்த போதும் 325 கட்டுமரங்களே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வடமராட்சியின் கடற்கரையோரம் மீன்பிடிக்க உகந்ததாய் இருப்பதோடு எதிர்கால பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான கடல் வளத் தைக் கொண்டதாக உள்ளது. இத் தொழிலின் விரிவாக்கத்தினாடாக மீன்பிடாசர் கைத்தொழில்கள் பெருவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. மீன்பதனிடும் தொழிற்சாலை, மீனைத் தகருத்திலடைக்கும் தொழிற்சாலைகள் உருவாவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இவை வடமராட்சி மக்களுக்கு பெருமளவான வேலை வாய்ப்பைத் தரக்கூடியதாகவுள்ளது. புதிது புதிதான தொழில் முயற்சிகள் ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்புகளும் இத்துறையில் உண்டு. இதனால் வடமராட்சியின் எதிர்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இத்துறை

சார்ந்ததாகவே உள்ளது. அரசாங்கத்தின் பேரினப் பொருளாதாரக் கொள்கை இடம் கொடுக்குமானால் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் காணப்படும் பலநாள் தங்கியிருந்து கடலில் மீன்பிடிக்கக் கூடிய வசதிகளை இப்பிரதேச மக்களும் அனுபவிக்க முடியும். அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகுமானால் வடமராட்சி மக்களுக்குத் தேவையான தொழில் வாய்ப்பை மீன்பிடித் தொழிலே உருவாக்கித்தாக் கூடிய இயலளவு கொண்டதாக அத்தொழில் காணப்படுகின்றது.

கனிய வளம் - கைத்தொழில்

வடமராட்சியின் கிழக்கு கடற்கரைப் பிரதேசத்தின் சிலிக்கா மன்றிறையேவே உள்ளது. இம் மனை மன்ற கடற்கரையோரத்தில் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. வங்காளக் கடலில் ஏற்படும் நீரோட்டங்களால் இம்மனை படிவு தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது என புவியியலாளர்கள் குறிப்பிடுவார். இந்தியாவின் கங்கைநதியின் நிலங்களில் இந்தியாவின் கிழக்கு கரையோரத்தில் முடிவுறும் ஆறுகளின் மன்ற அரிப்பும் வங்காள விரிகுடாவின் கடலை நீரோட்டத்தால் வடமராட்சி கிழக்கில் படியவிடப்படுவதால் வல்லிபுரக்கோயில் கரையிலும் மன்றகாடு நாகர்கோவில் ஆழியவளை கடற்கரையிலும் மனை திட்டுக்கள் புதிதாக உருவாகி வருகிறது. ஆதிகாலத்தில் வல்லிபுரக் கோவிலின் வாசலில் காணப்பட்ட கடற்கரை இன்று 2 - 3 கிலோ மீற்றர் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு இருப்பதற்கு காரணம் ஆண்டு ஆண்டு காலமாக ஏற்பட்ட மன்ற படி தான் என குறிப்பிடுவென்றாலும் உண்டு. கடற் கரையோர சிலிக் கா மனை மன்ற படிவு குறைவில்லாதிருப்பதால் அதை மூலம் பொருளாகக் கொண்டு தோற்றும் பெறும் கண்ணாடிக் கைத்தொழில்கள் மற்றும் கட்டிடத் தொழில்கள் நீடித்து நிலைத்து நிற்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. இது எதிர்கால சந்ததிக்கு நல்ல வேலைவாய்ப்பை தரக் கூடியதாய் உள்ளது. புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய முதலீடுகள் அவசியம். இப்பிரதேசம் கைத்தொழில் பிரதேசமாக மாறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உண்டு. மனை வளக் கணிமம் இருப்பது மேலே தரைக்கீழ் கண்ணாம்புக்கல்லும் இப்பிரதேசத்தில் பரவலாகக் கிடைக்கின்றது. கண்ணாம்புக்கல் கணியவளத்தையும் கைத்தொழில் முயற்சிகளிற்கோ அல்லது கட்டிடவாக்கக்கத்திற்கோ பயன்படுத்த முடியும்.

வடமராட்சியில் காணப்படும் பனைவளத்தைப் பயன்படுத்தி மரக்கைத்தொழில், தும்புக்கைத்தொழில், பனை கைத்தொழில்களும் இடம்பெற்று வருகிறது. கள் உற்பத்தியை அடிப்படையாக் கொண்டு தித்கம் வடிசாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விதமே கள்போத்தலில் அடைக்கும் கைத்தொழிலும் சாத்தியமானதொன்றாகவே உள்ளது. ஏற்கனவே குடிசைக் கைத்தொழிலாக பாய், பெட்டி இழைத்தல் நடைபெற்றுவந்துள்ளன. பின்னர். பிளாஸ்ரிக் பொருட்களின் அறிமுகத்துடன் இவை கைவிடப்பட்டாலும் சூழல் மாசடைதல் என்பதற்காக பிளாஸ்ரிக் பொருட்கள் கைவிடப்படும் போது மீண்டும் பனை ஒலையை மூலம் பொருளாகக் கொண்ட தொழில் வளர்ச்சியடையும் வாய்ப்புண்டு. எனவே குறிப்பிட்டனவு வேலை வாய்ப்பு பனந்தொழிலிலும் உருவாகும் வாய்ப்புண்டு.

மனித மூலதன உருவாக்கம்

வடமராட்சி கல்விப் பாரம்பரியம் உடைய பிரதேசம். திண்ணைக் கல்விக்காலத்திலும் பின்னர் முறைப்படுத்தப்பட்ட மேற்கத்தைய கல்விப் பாரம்பரிய மக்கள் உருவாக்கிய காலத்திலிருந்தும் வடமராட்சி மக்கள் கல் வியில் முன் னேந் றமடைந் தவர் களாக மற் றோரால் கணிக்கப்படுகின்றனர்.

மிசனரிமார்களின் கல்விச் சேவையை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்ததால் இப்பிரதேசம் கல் வியில் முன் னிலை வகித் து ஹாட்லிக்கல்லூரி, பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை, உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலை, கரவெட்டி றோமன் கத்தோலிக் கப் பாடசாலை போன்றவை ஆங்கிலக் கல் விப் பாரம்பரியத்தின் தோற்றுவாயாக இருந்தது. இந்து சமய ஆர்வலர்களின் முயற்சியால் வட இந்து மகளிர் கல்லூரி போன்றவை தோற்றும் பெற்றன. அத்துடன் அரசாங்க முயற்சிகளினால் மத்திய மகாவித்தியாலங்கள் தோற்றும் பெற்றன. மிசனரிமாரின் பாடசாலைகள் கிறிஸ்தவ மதப்பாடசாலைகள், இந்து மதக் கல்லூரிகள் அரசாங்கக் கல்லூரிகள் என மூன்று பின்னணிகளைக் கொண்ட பாடசாலைகள் வடமராட்சியில் காணப்பட்டதால் கல்வியில் முன்னேற்றும் கண்ட பிரதேசமாக உள்ளது. ஏழை, பணக்காரர் எல்லோரும் படிக்கக் கூடிய பாடசாலைகள் தோற்றும் பெற்றதால் கிராமிய மட்டத்திலும் கல்வி அத்தியாவசியமானதொன்றாகக்

வடமராச்சியின் வரலாற்றுப் பழமையை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்த வல்லிபுர பொற்சாசனம்

பேராசிரியர் ப. புஷ்பரட்னம்
தலைவர்
வரலாற்றுத் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வடஇலங்கை வரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதிலிருந்து தொல்லியல், வரலாற்று அறிஞர்களில் பலரின் கவனத்திற்கு உட்பட்ட பிராந்தியங்களில் வடமராச்சிக்குத் தனியிடம் உண்டு. போல்பீரிஸ், கொட்டிந்றன், லுயிஸ் போன்ற ஆரம்பகால வரலாற்று அறிஞர்களது ஆய்வுகளில் வடமராட்சியின் பழமையும், சிறப்புக்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கைத் தமிழர் பற்றியும், தமிழ் அரசின் தோற்றும் பற்றியும் ஆய்வு மேற்கொண்ட முதலியார் இராசநாயகம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கந்தரோடைக்கு அடுத்த முக்கிய வரலாற்றுப் பிரதேசமாக வல்லிபுரத்தை எடுத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் வடமராட்சியின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட பழமையான குடியிருப்புக்களுக்குரிய சின்னங்கள், கட்டிட அழிபாடுகள், புராதன வீதிகளின் அடையாளங்கள், பிறநாடுகளுடன் இய்பிரதேசத்திருந்த வணிக, கலாசார உறவுகளுக்கான ஆதாரங்கள் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சோழர் வருகையோடு தோண்றிய புதிய தலைநகரான “சிங்கை” வல்லிபுரத்திலிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டனர். பிற்காலத்தில் இவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட அறிஞர்கள் சிலர் அப்பெயரைத் தொடர்ந்தும் வடமராட்சியில் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள தமது மனைகளுக்குச் “சிங்கை” எனப் பெயரிட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. தற்காலத்தில்

இதையிட்டு அறிஞர்கள் மத்தியில் வாதப்பிரதிவாதங்கள் இருப்பினும் வடமராட்சிக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு குறையாத தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டு என்பதை அங்கு கிடைத்து வரும் தொல்லியல் எச் சங்கள் உறுதி செய்கின்றன. உதாரணமாக தமிழகத்திலுள்ள வேதாரணியம் ஆலயத்தில் ஈழத்தவர்கள் சிலர் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் செய்த திருப்பணிகள், நன்கொடைகள் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பல கல்வெட்டுக்கள் வடமராட்சியிலுள்ள கரவெட்டி மக்களுடனும், தென்மராட்சியிலுள்ள உள்ள வரணி மக்களுடனும் தொடர்புடையவை. வேதாரணியம் ஆலயம் தமிழகத்திலுள்ள வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த ஆலயங்களில் ஒன்று. அவ்வாலயத் தில் ஈழத்தவர்களுக்கு பங்குண்டு என்பதற்கு அவ்வாலயத்தில் பல ஆவணங்கள் உண்டு. அந்த உரிமை டெல்கி நீதிமன்றத்தாலும் உறுதிசெய்யப்பட்டதென்பதை இங்குநினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு (வடஇலங்கை வரலாற்றில் பெரிதும் முதன்மைபடுத்திப் பேசப்படும் வடமராட்சியில் காலத்திற்கு காலம் பல தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புக்கள் நடந்து வந்தாலும் அவற்றுள் வல்லிபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொற்சாசனத்திற்குத் தனி முக்கியத்துவம் உண்டு. இச்சாசனம் வரலாற்று ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தியதை விட அரசியல் தேவைக்காகப் பயன்படுத்திய சம்பவங்களே அதிகம். இச்சாசனத்தை ஆராய்வதில் காட்டப்பட்ட அக்கறை இதுவரை இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஏனைய தொல்லியற் சின்னங்களுக்கு காட்டப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் இச்சாசனத்தின் முக்கியத்துவத்தையிட்டு காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து வேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். அக்கருத்துக்கள் சிலவற்றை ஒரு தரம் மீட்டுப்பார்க்கிறது இக்கட்டுரை).

இச்சாசனம் கி.பி 1936 இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வடக்கிழக்கே வடமரச்சிப் பிரிவிலுள்ள வல்லிபுரம் என்ற இடத்தில் தற்போதய வில்லனு ஆலயத்திற்கு அருகிலிருந்த பெளத்த விகாரையின் அத்திவாழத்தில் பெறப்பட்டதாகும். இலங்கையில் இதுவரை கிடைத்த ஒரேயொரு பொற்சாசனம் என்ற வகையில் இது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இது 3 x 1 அங்குல நீள் அகலமும் $69\frac{1}{2}$ கிராம் எடையும் கொண்டது. நான்கு வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள இச்சாசனத்தின் இரண்டாம் மூன்றாம் வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்களின் கால்பகுதிகள் கல்வெட்டுக்களில்

வரும் எழுத்துக்களைவிட கூடுதலாக வளைந்து காணப்படுகின்றன. ஆற்றமுத்துக்களைக் கொண்ட நான்காவது வரி வழக்கத்திற்கு மாறாக மூன்றாவது வரிக்கு கீழே மத்தியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்தைக்கு ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் முதன்முறையாக பேராசிரியர் பரணவிதானாவினால் இச்சாசனம் வாசித்து வெளியிடப்பட்டது. பிற்காலத்தில் தானி (Dani 1963:215-226). பேராசிரியர்கள் வேலுப்பிள்ளை (Veluppillai 1981:14) சிற்றம்பலம் (சிற்றம்பலம் 1993:112.123) குனவர்த்தனா (Gunavardana 1995:11-22), கலாநிதி நாககவாயி போன்றோர் பரணவிதானாவின் வாசிப்புக்கு புதிய விளக்கம் கொடுத்தனா அண்மைக்காலப் பத்திரிகையிலும் இச்சாசனம் பொறுத்து பல்வேறு கட்டுரைகள் வெளிவந்தன சாசனத்தின் மூலமும் பரணவிதானாவின் மொழிபெயர்ப்பும் பின்வருமாறு (IParanavithana.1983:81)

Text:

1. Sidha maharaja Vahayaha rajahi amete
2. Isigiraye Nakadiva bujameni
3. Badakaraaa atanehi piyaguha- Tisa
4. Vihara- Karite.

Translation:

Hail! In the region of great king vasabha and when tha Minisyer Isigiraya was govering Nagadiba, Piyanguka Tisa Caused a vihara to be built at Badakaratana.

பரணவிதானா இச்சாசனத்திலிருந்து பின்வருவனவற்றை பிரதான அம்சங்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- (1) சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மன்னன் கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த வசபனாக இருப்பதனால் இச்சாசனத்தின் காலமாக கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டைக் கொள்ளலாம்.
- (2) வரிவடிவம் சமகாலக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் பிராமியாகும்.
- (3) இதன் மொழி ஆதிச்சிங்களமாகும்.
- (4) நாக தீவ என்ற பெயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் குறித்தது.

(5) இலிஹிரய அமைச்சனாக இருந்தபோது பியங்குகதிஸ் என்ற விகாரை கட்டப்பட்டது

இச் சாசனம் கி.பி.2-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது என்பதற்கு பரணவிதானா காட்டும் ஒரு காரணம் சாசனத்தில் வரும் வஹயஹ என்ற பெயருக்கும், அநராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த (கி.பி.126-170) வசப என்ற மன்னன் பெயருக்கும், இடையிலான ஒற்றுமையாகும். ஆனால் வசபன்காலக் கல்வெட்டுக்கள் அனைத்திலும் அவன் பெயர் வஹப என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த வேறுபாட்டுக்கு இவன் பெயர் வடிலங்கையில் ஒரு மாதிரியாகவும், தென்னிலங்கையில் இன்னொரு மாதிரியாகவும் அழைக்கப்பட்டதெனக் காரணம் கூறுகிறார். இவ்விரு பெயர்களும் வடமொழி விருஷப என்ற பெயரின் மூலமாக வந்ததாகக் கூறும் இவர் எப்படி இப்பெயர் விருஷ, ருஷ் என மருவியதோ அப்படியே வஹப என்ற பெயரும் வஹயஹ என மாறியதென விளக்கம் கொடுக் கிறார் (Paranavithana.1983:80-81) இந்த விளக்கம் விவாதத்திற்குப் பொருத்தமாக இருந்தாலும் வசபன்கால அரசியல் நிகழ்வுகளையும், சாசனத் தின் வரிவடிவ வளர்ச் சிகளையும் நோக்கும்போது இது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. வசபன்கால அரசியல் நிகழ்வு பற்றிக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் எதிலும் அவன் ஆதிக்கம் நாகதீபத்தில் இருந்ததாகக் கூறவில்லை. இவன் ஆட்சி தொடர்பான பல கல்வெட்டுக்கள் இலங்கையில் கிடைத்துள்ளன. அக்கல் வெட்டுக்கள் ஒன்றுதானும் நாகதீபத்தில் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. மேலும் இவன் காலக் கல் வெட்டு எழுத்துக்களுக்குமிடையே வரிவடிவத்தில் ஒற்றுமையைக் காணமுடியவில்லை. தானி ஆந்திராவில் இக்ஷவாகு வம்ச ஆட்சியில் உள்ள அமராவதி, நாகர்கனகொண்டா கல்வெட்டு எழுத்துக்களுக்கும் பொற்சாசனத்தில் வரும் எழுத்துக்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டி இவை கி.பி.3-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கை வந்திருக்கலாம் என்றார். (Dani 1963:215-226).

இக்காலத்தில் பிராமி எழுத்து குறிப்பிட்ட மொழி பேசுவோருக்கும் மட்டும் உரியதாக விளங்கவில்லை எனக்கூறும் தானி பொற்சாசனத்தின் எழுத்தை இலங்கைப் பிராமிக் கல் வெட்டுக் களிலிருந்து தணித்துவமானதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் பரணவிதானா சமகாலத்தில் கல்வெட்டுகளில் வரும் பிராமி எழுத்தே சாசனத்தின் எழுத்தெனக்கூறி

சாசன எழுத்துக்களின் கால்பகுதி வளைவு கொண்டிருக்க அது பொற்றகட்டில் எழுதப்பட்டது காரணம் என்றார் (Paravithana 1983:80-81). எழுத்துக்களின் கால்பகுதியில் உள்ள வளைவு சாசனத்தில் மட்டுமென்றி சமகால இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், தென்னிந்தியாவில் ஆந்திராவில் உள்ள அமராவதி நாகர்களுக்கொண்டா கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஆந்திராவில் உள்ள எழுத்துக்கள் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களைவிட கூடிய வளைவும் அழகும் கொண்டவை. இது இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவமான அம்சம் எனக் கூறலாம். இக்கல்வெட்டு எழுத்துக்களோடு பொற்சாசனத்தின் எழுத்தை ஒப்பிட்டால் அது இலங்கைக் கல்வெட்டு எழுத்துக்களைவிட ஆந்திரப் பிரதேச எழுத்துக்களுடன் நெருக்கமான ஒற்றுமை கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதனால் தானி கூறுவதுபோல் இவை ஆந்திராவிலிருந்து இலங்கைக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதெனக் கூறலாம்.

இச்சாசனத்தின் மொழி பொறுத்து அறிஞர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. நாககவாமி பிராகிருதமும், தமிழும் கலந்த மொழி என்றார். இதனைப் பழைய சிங்களம் எனக்கூறும் பரணவிதானா நாகதீபத்தில் சிங்களமக்கள் வாழ்ந்ததற்கு இதையும் ஒரு சான்றாகக் காட்டினார். இக்கருத்தை மறுத்துரைத்த வேலுப்பிள்ளை சமகாலக் கல்வெட்டு மொழியான பிராகிருதமே இச்சாசன மொழி என்றார் (Veluppillai 1981:4-5) இக்காலத்தில் திராவிடமொழிப் பிராந்தியமா ஆந்திராவிலும் பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாகும். பிற்காலத்தில் தமிழ் மொழியில் கல்வெட்டுக்களை வெளியிட்ட பல்லவர் கூட ஆரம்பத்தில் பிராகிருதத்தை கல்வெட்டு மொழியாகப் பயன்படுத்தினர். இலங்கையின் கல்வெட்டு மொழியாகப் பிராகிருதம் இருந்தபோதிலும் அதில் இந்தியாவின் குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தின் மொழிச் செல்வாக்கு இருப்பதாக கூறமுடியாது பொற்சாசனம் காணப்பட்ட வல்லிபுரம் இலங்கை தென்னிந்தியத் தொடர்பின் முக்கிய மையங்களில் ஒன்றாக இருப்பதினால் இதில் தென்னிந்தியப் பிராகிருத மொழியின் செல்வாக்கு கூடுதலாக இருக்குமென்க கருதலாம். வேலுப்பிள்ளை சாசனத்தின் பிராகிருத மொழியில் சமஸ்கிருத. பாளிச் சொற்களோடு தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கும் கலந்திருப்பதைச் சுட்டிகாட்டி பிற்கால சிங்களமொழியின் தோற்றுத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் திராவிட மொழிச் செல்வாக்கே காரணம் என்றார். கி.பி 1940-இல் இச்சாசன மொழியைப் பழைய சிங்களம் எனக்கூறிய பரணவிதானா அச்சாசனத்தை கி.பி

1940-இல் இச்சாசன மொழியைப் பழைய சிங்களம் எனக்கறிய பரணவிதானா அச்சாசனத்தை கி.பி 1983 இல் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிட்டபோது அக்கருத்தை வலியுறுத்தவில்லை. (Paranavithana 1983: 80-81) இது சாசனமொழி பொறுத்து அவரிடையே ஏற்பட்ட கருத்து மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. ஆனால் நாகதீபம் இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களைப்போல் சிங்களமக்கள் வாழ்ந்த பிராந்தியம் என்ற கருத்தில் மாற்றமில்லை இதற்கு பெளத்தமதம் இலங்கையில் சிங்களமக்களுக்கு மட்டும் உரிய மதம் என்ற தவறான கருத்து முக்கிய காரணமாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட சாசனத்தில் வரும் பெளத்த விகாரையைக் கொண்டு அம்மதத்தைப் பின்பற்றும் சிங்களமக்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் எனக் கூறுவதும் சாசன மொழியைக் கொண்டு அம்மொழியையே மக்களுக்கும் பேசினரெனக் கூறுவதும் பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. இலங்கையின் புராதன இந்து ஆலயங்கள் பற்றிய சான்றுகள் சமகாலத்தில் சிங்கள் மக்கள் வாழும் பிராந்தியங்களில் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் இங்கு வாழுந்த மக்கள் அனைவரும் இந்துக்கள் எனக் கூறமுடியாது. இலங்கையில் நிர்வாகம், படையெடுப்பு, மதம், வர்த்தகம் என்பன தொடர்பான பல தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் சிங்க இராசதானி இருந்த இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இதனால் இங்கு வாழுந்த மக்கள் அனைவரையும் இந்துக்கள் எனக் கூறமுடியாது. இலங்கையில் நிர்வாகம், படையெடுப்பு, மதம், வர்த்தகம் என்பன தொடர்பான பல தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் சிங்கள இராசதானி இருந்த இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இதனால் இங்கு வாழுந்த மக்கள் அனைவரும் தமிழ்மொழி பேசினர் என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாது. இவை கலாசார, வணிக, அரசியல் தொடர்பாடல் ஏற்பட்டவையாகும்.

சாசனத்தில் வரும் மஹாராஜ என்ற பட்டத்திற்குரிய வஹயஹ என்ற மன்னன் யார் என்பது தெரியவில்லை. இப்பெயரைக்கும் கல்வெட்டுக்களில் வசப மன்னனைக் குறிக்கும் வஜப என்ற பெயரைக்குமிடையே பெயர், கால அடிப்படையில் வேறுபாடு காணப்படுவதால் சாசனத்தில் வரும் பெயரை வசபனாகக் கொள்ளமுடியாது. பாளி இலக்கியங்களிலும் இப்பெயரில் ஒரு மன்னன் இருந்ததற்கு சான்றில்லை. எதிர் காலத்தில் புதிய சான்றுகள் கிடைக்கும்போது இம்மன்னன் யார் என்பது துலக்கம் பெறலாம். சாசனத்தில் நாகதீபத்தை நிர்வகித்தவனாக அமைதெ இளிரயை என்பவன்

குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அமெதை என்ற சொல்லுக்கு அமைச்சர் என விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (I.C.1983:80) இதற்கு பிரதம கிராம அதிகாரி, தலைவர் எனவும் பொருள்கொள்ள இடமுண்டு. கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் வரும் அமெதி, மஹரஷி போன்ற சொற் கள் இவ்வாறான பொருளில் அழைக்கப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். ஆந்திராவில் கூட இவ்வாறான மாவட்டத் தலைவர்கள் நிவாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்துள்ளனர் (Veluppillai 1981:1-14). பாளி இலக்கியங்கள் நாகதீபத்திலிருந்து அநூராதபுரத்திற்கு எதிராக முதலாவது கிளர்ச்சி கி.பி.7,8-ஆம் நூற்றாண்டில் மாவட்டத் தலைவர் களால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறுவதை இங்கு நினைவுபடுத்தலாம்.

இளிகிரயெ என்ற சொல்லின் மூலம் வடமொழியிலோ, சிங்களத்திலோ இல்லையெனக் கூறும் பரணவிதானா இச்சொல் தமிழில் அரசனைக் குறிக்கும் ராயர் என்ற சொல்லினடியாகப் பிறந்திருக்கலாம் என்றார் (E.Z.IV:220-237). ஆனால் குணவர்த்தனா இச்சொல்லை இளி+கிரி+அய (isi+gira+aya) என முன்றாகப்பிரித்து இளி, கிரி ஆகிய சொற்கள் முறையே வடமொழி றசி (rsi), கிரா (gira) ஆகிய சொல்லினடியாகப் பிறந்திருக்கலாம் என்றார். இதில் இளி என்ற சொல் முனிவனையும், கிரி என்ற சொல் பாளி, சமஸ்கிருதத்தில் மலையையும் குறிப்பதாகக் கருதுகிறார். முன்றாவது சொல்லான ஆய முற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வருவதுபோல் உள்ளூர் தலைவர்கள், சிற்றாரசர்கள் பயன்படுத்திய கெளரவமான பட்டப்பெயரென்பது இவரின் கருத்தாகும் (Gunawardana 1995:20-21). வேலுப்பிள்ளை இளி என்ற சொல் ஈழத்தைக் குறித்ததா? என வினா எழுப்பி அதற்குச் சில விளக்கங்களை கொடுத்துள்ளார் (Veluppillai 1981:6). ஆனால் மொழி, வரிவடிவ அடிப்படையில் நோக்கும் போது இக்கருத்து பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. இலங்கையின் காலத்தால் முற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நெடிலுக்குரிய ‘ஃ’ யும் தமிழுக்குரிய ‘ள்’ ‘ழ்’ போன்ற எழுத்துக்களும் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கை, தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றில் ஈள், ஈழ என்ற சொற்கள் ஈழம் என்ற நாட்டுப் பெயரைக்குறிக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் போது காலத்தால் பிற்பட்ட சாசனத்தில் வரும் இளி என்ற சொல்லுக்கு ஈழம் என விளக்கம் கொடுப்பது மொழி அடிப்படையில் எந்தவகையில் பொருந்தும் என்பது புரியவில்லை. சிற்றும்பலம் இளி என்ற சொல் இனக்குழுவைக் குறிக்கலாம் என்றார். இவர் அரசன்,

தலைவர், சக்கரவர்த்தி என்போரைக் குறிக்கும் ராயர் என்ற சொல்லின் குறுக்கமே சாசனத்தில் வரும் ரய (ரயெ) எனக் கூறி எப்படி மளவ என்ற இனக்குழுவோடு ராயர் இணைந்து மளவராயர் மருவியதோ அப்படியே இலி என்ற இனக்குழுவோடு ரய என்ற சொல் இணைந்ததென்றார் (சிற்றம்பலம் 1993:123). இலங்கையிலோ அல்லது இந்தியாவிலோ இலி என்ற பெயரில் இனக்குழு வாழ்ந்ததற்கான சான்று இருக்குமானால் இக்கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும்.

சோழர் காலத்தில் ராஜன் அல்லது அரசன் என்பதன் இன்னொருவடிவமாக அரையன் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதைக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் அரையன் அதி அரையன் மாராயன் போன்ற பின்னொட்டு சொல் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இப்பெயர் மன்னர்களுக்கு மட்டுமின்றி பிராமண அரசியல் தலைவர்களையும். பரம்பரை அரசியல் தலைவர்களையும் சில தொழில் வல்லுனர்களையும் பெருமைப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு சான்றில்லை. இந்நிலையில் வல்லிபுர சாசனத்தில் வரும் ரய என்ற சொல்லை எப்படி ராயர் அல்லது அரயன் என்பதின் மருவிய வடிவம் எனக்கூறலாம்.

இவனது நிர்வாக மாவட்டமாக நாகதீபம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் வடமொழி “ஹ்” வக்குப் பதிலாக தமிழுக்குரிய “க்” இடம் பெற்றுள்ளமை தமிழின் செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது. போல்பீரிஸ் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நாகதீபம் யாழ்ப்பாணத்தை குறித்ததென்ற கருத்தை இச்சாசனம் உறுதிப்படுத்துவதாகக் கூறப்படுகிறது (I.C.1983:80). ஆனால் இப்பெயர் ஆரம்பத்தில் வடஇலங்கையையும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தையும் காலப்போக்கில் நயின தீவையும் குறித்ததென்ற பலமான கருத்துண்டு. மகாவும்சம் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கில் உள்ள ஒரு பிராந்தியமாக நாகதீபத்தைக் கூறுகிறது (M.V.I:54). குளவுமசத்தில் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியம் நாகதீபம் உத்தரதேசம் என மாறிமாறிக் கூறப்பட்டு உள்ளது (C.V.XLI-62). மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் நாகநாடு நாகதீவைக் குறித்ததென்ற கருத்துண்டு. இந்நிலையில் சாசனத்தில் வரும் நாகதீவின் எல்லை எதுவரை பரந்திருந்ததென்பதை நிச்சயப்படுத்தமுடியவில்லை. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குரிய இடப்பெயர்கள் காலப்போக்கில் பரந்த பிரதேசத்திற்குரிய பெயராக மாறியதை இலங்கை வரலாற்றில் காணலாம். இதனால் நாகதீபம் வட-

இலங்கையை அல்லது வட இலங்கையின் பரந்த பிரதேசத்தைக்குறிக்கலாம்.

நாகதீபத்தில் விகாரை கட்டப்பட்ட இடமாக படகர் அதனெல்லை என்ற இடம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் வரும் அதனெல்லை என்ற பெயர் இடம் என்ற பொருளைத்தரும் ஹி என்பது இடத்தில் என்ற கருத்துடைய ஏழாம் வேற்றுமையாகும். இதனால் இச்சொல் படகர் என்ற இடத்தை சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். படகர் என்ற இடம் வல்லிபுரம் என்ற இடத்தைக் குறிப்பதாக பரணவிதானா கருதுகிறார். (I.C.1983:81) இப்பெயர் வல்லி என்ற தாவரப்பெயரால் அல்லது தமிழ் நாட்டிலுள்ள வல்லிபுரம் என்ற இடத்துடன் கொண்ட தொடர்பால் ஏற்பட்டதெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும். வேலுப்பிள்ளை வடகரை என்ற இடத்துடன் கொண்ட தொடர்பால் ஏற்பட்டதெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும். வேலுப்பிள்ளை வடகரை என்ற சொல்லே சாசனத்தில் படகர் என மாற்றி எழுதப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். இதற்கு திராவிடமொழியில் ‘வ’ பாவாக மாறுவதைச் சான்றாகக் காட்டுகிறார் (Veluppillai 1981:6). மன்னார் மாவட்டத்தில் கிடைத்த கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சிங்கள கல் வெட்டில் வட இலங்கை வடகரை (உதுறுகரா) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (Nicholas 1963:71) இவற்றை நோக்கும்போது படகர் என்ற இடம் வடகரையைக் குறிக்கலாம் எனக்கருத இடமுண்டு. சாசனத்தில் வரும் பியகுஹ- திஸ என்ற விகாரையின் பெயர் பெளத்த பிக்குவின் பெயரால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அல்லது புயகுஹ என்ற இடத்தில் இருந்து வந்த பிக்குவினால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். மகாவம்சத்தில் பெளத்த துறவிகள் வாழ்ந்த இடமாக பியங்ஜூதீப் என்ற இடம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விடம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தென்மேற்கேயுள்ள புங்குடுதீவாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது (M.V.Xxiv:25).

இச்சாசனத்தின் மூலம் வல்லிபுரத்திலிருந்து பெளத்த விகாரைக்கும் ஆந்திர நாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு ஓரளவு புலனாகிறது. இலங்கையின் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் வல்லிபுரமும் ஒன்று என்பதை அங்கு பெறப்பட்ட புராதன மட்பாண்டங்கள், அச்சக்க குத்தப்பட்ட நாணயங்கள், சாதவாகன, உரோமர் கால நாணயங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவை இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களுடனும், அயல்நாடுகளுடனும் இப்பிராந்தியத்திற்கிருந்த தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. பொற்சாசனத்தின் வரிவடிவம் ஆந்திர நாட்டிற்குரிய தொடர்பை தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

சமகாலத்திற்குரிய இன்னொரு சாசனம் கந்தரோடையில் பெறப்பட்டது. அது கார்ணிலேயன் முத்திரையில் விஷ்ணுபுதி ஸ்ய என்ற வாசகத்தைக் கொண்டது (பொன்னம்பலம் 1973:2). இம் முத்திரை ஆந்திராவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டாலும் அந்நாட்டுடன் வட இலங்கைக்கு இருந்த தொடர்பை இது காட்டுகிறது. வல்லிபுரத்தில் சாசனம் காணப்பட்ட இடத்தில் இருந்து 8 அடி உயரமான புத்தர் சிலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (Lewis 1916:97). இது ஆந்திரநாட்டுக் கலை மரபில் அந்நாட்டுக்குரிய பளிங்கு கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். பாளி இலக்கியங்கள் இலங்கையின் பெளத்த மத உறவுகள் வட இலங்கைத் துறைமுகங்கள் ஊடாக நடந்ததாக கூறுகின்றன. ஆந்திரநாட்டிலும் இலங்கையுணர்வைப் பெளத்தமத உறவு பற்றி சில சான்றுகள் உள்ளன. கி.பி.3-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நாகர்களுக்காண்டா கல்வெட்டு ஒன்று அங்குள்ள பெளத்த கல்விக் கூடத்திற்கு இலங்கை நாட்டுப் பெளத்தத்துறவிகள் வந்ததாகக் கூறுகிறது (Wijeyasekara 1962:99). இச்சான்றுகளை நோக்கும்போது வல்லிபுரத்திலிருந்த விகாரை ஆந்திரநாட்டு வணிகர், யாத்திரிகர், பெளத்தத்துறவிகள் என்போருக்காக கட்டப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது ஆந்திரநாட்டு பெளத்த செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வளர்த்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

அடிக்குறிப்புக்கள்

சிற்றம்பலம், சி.க., 1998, ஈழம் சில வரலாற்றுக்குறிப்புகள், வரலாற்றுக் கலம் பகம், பேராசிரியர் செ. இராச அவர்களின் மணிவிழா ஆய்வுக்கோவை, மனோபதிப்பகம், தஞ்சாவூர். 113-116.

பொன்னம்பலம், சி.,1973, கந்தரோடைத் தொல்பொருட்களும் யான்பெற்ற அனுபவங்களும், பூர்வகால, மாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் சஞ்சிகை, வட்டுக்கோட்டை 1:1-4.

Dani,A.H., 1963, Ceylon in Indian Palaeography, Oxford.

Gunawardana, R.A.L.H., 1995, Historiography in a Time of Ethnic Conflict, Construction of the Past in Contemporary Sri Lanka, Social Scientists Association, Colombo.

Paranavitana, S., 1932-42, Vallipuram Gold Plate Inscription of the Reign of Vasaba in Epigraphia Zeylanica, The Archaeological Department of Ceylon. IV(29):220-237.

Paranavitana, S., 1983, Inscription of Ceylon: Late Brahmi Inscriptions, The Department of Archaeology Sri Lanka, Moratuwa, II(1).

Peris, P.E., 1922, Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna Part.I in journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch,40-67

Rasanayagam, C., 1926, Ancient Jffna, A.S., Everyman's Publishers Ltd, Madras.

Veluppillai, A., 1981, Tamil in Ancient Jaffna and Vallipuram Gold Plate in Journal of Tamil Studies, 1:1-14.

... பாலாங்கிரி சென்டிக்டரி குமி வைதூா தீவுக்கு
மீண்டும் கிடை வடை குமி வைதூா குத்தும் வைதூா. ... முதல்
வைதூா கிடை நெய்திக்குமினுடைய வகுக்கும் மூடுக
ஏதுமினும் எதுமினுடைய குத்தும் குமி வைதூா குத்துமினும்
குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும்

பாலாங்கிரி சென்டிக்டரி குமி வைதூா தீவுக்கு மூடுகி வைதூா
மீண்டும் குத்துமினும் குத்துமினுடைய வகுக்குமினும் குத்துமினும்
வைதூா குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும்
குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும் குத்துமினும்

வடமராட்சியினது குறிப்பாக கரவெட்டியினது மாண்பு

முனைவர் கு. மிகுந்தன்,
தலைவர்,
விவசாய உயிரியல் துறை,
விவசாய பீடம்,
யாழ் - பல்கலைக்கழகம்.
வாருங்கள் எங்கள் உறவுகளே!

வந்த இடத்தில்...
உங்கள் ககநலம் எப்படி?
நலந்தானே?

விரோதி வருடத்தில் நல்லுயிர் துறந்து விகிரி வருடத்தில் அந்தியேட்டியை கொண்டாடும் பேறு பெற்றவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதால் இப்படியொரு விசாரிப்பு! முன் ணையதில் விதி விளையாடியதையும் பின்னையதில் விதி விளையாடப்போவதையும் பார்த்தீர்களா? விதி யாரை விட்டது. அதில் நானும் தான் அகப்பட்டுவிட்டேன்.

ஆதரவற்ற அவசரமான இந்த இகத்தினில் இப்போதெல்லாம்..... இனியும்..... அவரவர் வாழ்ந்த இடத்தை விட்டு வந்த இடத்திலேயே குசலம் விசாரிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது!. எங்கே உங்களை வரவழைத்து ஆற அமர இருந்து கதைப்பதற்கே நேரமில்லாது போய்விட்டது.

எங்களுர் இன்னும் இயந்திர மயமாகாது விட்டாலும் நாமெல்லோரும் இயந்திர வாழ்க்கைக்குள் வலிந்து சிறைப்பட்டதால் நமது சிறகுகளில் சில விரியவே மறந்து விட்டன. இன்னும் சில சிறகுகளை தேவையற்றதென நினைத்து நாமே ஒழித்து விட்டிருக்கிறோம். பறக்க நினைத்தோம், பறந்தோம் ஆனால் இப்போது அதுவுமே முடியவில்லை. இன்னும் மீதமிருந்த சிறகுகளும் ஏத்துழைக்கின்றனவேயில்லை.

நாலுபக்கமும் கூடுகளிடத்து பட்டியடைக்கப்பட்ட கால்நடைகளைப் போல வாழ்க்கையை திடுதிப்பென முடக்கியதால் அதனுள் யாசித்து உயிரதைக் கையில் பிடித்து வாழ்ந்து அந்த வாசத்திலேயே இனியும் வாழ தலைப்பட்டு விட்டோம். கூடுகளாகன்றும் பாதை திறந்தும் அந்த அவை வாழ்க்கையை நாங்கள் மாற்ற முடியவில்லையே. முடியவில்லை என்பதை விட நாங்கள் முனையவில்லை என்பதே சாலப் பொருந்தும். அதுவாக அகன்றதும் தானாகத் திறந்ததும் நிரந்தரமாக அரவணைக்கும் வரை எதுவும் நிதர்சனமாகும் வரை இது தானே எமது வாழ்க்கையின் வரையறை, வாழ்வின் ஓட்டம் எல்லாம்.

முன்று தசாப்தங்களாகவே இரவு எமக்கு சொந்தமில்லை என்றாகிவிட்டது. நீண்ட நாட்களாகவே இரவைத் தொலைத்து பகல்லை மட்டுமே வசமாக்கிய எங்களுக்கு இரவு எப்போதுமே இழந்த இருவதான். மனைக் கூட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு அந்தரித்த அந்த இரவுகள் உறுமியபோதும் ஆங்காங்கே வெடியாய் வெடித்த போதும் குஞ்சுகளுடன் ஒரத்தில் ஒதுங்கி ஒருக்களித்து விடிய விடிய நிதத்திரையை மறந்து இருந்த நாட்கள் கொஞ்சநஞ்சமா? முன்பு குறுகிய பட்டிக்குள் அடைக் கப்பட்டிருந்த போது இந்த நட்சத் திரங்களே கூரையாகியிருந்ததென்றாலும் இப்போது அவை நன்றாகவே ஒளிர்கின்றன. நீண்ட நாட்களின் பின்னர் முதன்முதலாக என் வீட்டில் நியிர்ந்து படுத்து மனம் மகிழ இரவினில் நட்சத்திரம் பார்த்தேன். அந்த நாளே என் அந்திமிக் காலமாகிவிட்டது. கூட்டை விட்டு பிரிய எனது ஆத்மா முடிவு செய்தபின்னர் யார் என்ன செய்ய முடியும். வந்த நோய் இதற்கொரு சாட்டாக மட்டுமேயிருந்ததை நான்றிவேன்.

சரித்திரத்தில் எழுதி வைக்கவென விரோதி வருடம் எம்மினத்திற்கு விரோதியாகவே வந்து மறைந்துவிட்டது. விகிர்தி வருடமாவது விடியலைத் தருமா என பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும். எப்போது விடியும் என இருந்த காலம் மாறி நிதர்சனமான விடியலை உங்களுடன் என் குடும்பத்தாருடன் சேர்ந்து பார்க்க எனக்கு வாய்ப்பேயில்லாது போய்விட்டது. காலம் 'கடினமான' போது வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது காலம் கனிந்து வரும்போது அனுபவித்து குடும்பத்துடன் குதாகவித்து வாழவே முடியாது போய்விட்டது. நீங்களாவது வடக்கின் விடியலைப் பார்த்து வசந்தத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்து விட்டு பின் நாளிருக்கும் இடத்திற்கு விரும்பினால் வாருங்கள்.

இப்போதெல்லாம் பல்வேறு சத்தங்கள் இசையுடன் இணக்கமாகி இரவிலே பலமாகவே கேட்கின்றன. பல நிறங்களிலும் வெளிச்சங்கள் மின்னி பலவாக, பலமாக ஊந்து திரிகின்றன. ஒரு சில எனது வயதான கண்களுக்கும் தெரிகின்றன. வழக்கமான உறுமல் சத்தங்கள் இவையல்ல என்பதால் இவை வழமைக்கு மாறான வெளிச்சங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

பல இடங்களில் பாதைகளும் தம்மை அகலமாக்க விரும்பியுள்ளன என்றறிந்தேன். வில்லங்கமென்றாலும் விரும்பியதை செய்யவும் தலைப்பட்டுள்ளனவாம். எனது ஊரைத் தொடுக்கும் பருத்தித்துறை வீதியும் அகலமாக தொடங்கிவிட்டது இந்த வருடத்து இனிப்பான செய்தி. இதன் மூலம் எனது ஊரும் அதனால் உறவும் இனிச் செழிக்கும். இதிலும் சுயங்கரவு தான் மேலோங்கியிருக்கின்றது.

வடமராட்சிப் பிரதேசம் எத்துணை அழகானது. வளங்கள் என அனைத்தையும் கொண்டு கற்றவர், கொற்றவர் மற்றும் ஆசாங்கள் பலர் வாழ்ந்த தேசமல்லவா இது. சொத்து என்றும் சேமிப்பு என்றும் அனைத்துமே கல்விக்காக முதலீடு செய்த மாண்புடைய மன்னர்கள் வாழ்ந்த இடமல்லவா. இங்கு வாழும் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்களே. கல் வியின் முக கியத் துவத்தை உணர்ந்ததால் முத்தான கல்விச்சாலைகளை உருவாக்கி கல்வி சார் புலமையாளர்களையும் உருவாக்கி தந்த உயிர்ப்புடனான தேசமல் ஸவா இது. வடமராட்சியன்னையின் பாதக்கமலங்களைத் தொழுது அவள் பற்றி இங்கே இன்னும் தங்களுடன் கலந்தளாவ விரும்புகின்றேன்.

‘வடமராட்சியான்’ என்று மற்றையவர் எங்களை குறித்தழைக்கும் போதும் நாங்கள் எங்களையே உள்ளூர் எண்ணிப்பார்க்கும் போதும் எங்களுக்குள் சக்தியொன்று ஊறிப் பெருகியெழும். எங்கள் ஊர்ப்பற்றிய உவமைக் குறியீடு இது. இந்த மண்ணில் பிறந்து, தவழ்ந்து, வாழ்ந்த நன்மக்காள் அனைவருக்குமான அன்பான உணர்ச்சிக் குறியீடும் இது. இதில் சாதி, மதம், மற்றும் இன பேதங்கள் எதுவுமில்லை. நான் பிறந்து தவழ்ந்த இந்த மண்ணுக்கு எத்துணை மதிப்பு, மரியாதை. இது வெறுமனே கட்டாந்தரவையல்ல, பொன்விளையும் புனிதமான பூமி.

ஹாட்லி, வட இந்து, உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மினன், நெல்லியடி ம.ம.வி, சேக்கிரஹாட், தேவரையாளி, விக்கினேஸ்வரா, இப்படிப் பல உயர் வான் பாடசாலைகளுடன் தரம் ஜந் துவரை கொண்ட மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயம் வடமராட்சியில் நமக்கென கல்வி தரும் ஆலயங்கள். இவற்றுடன் வல்லிபு ஆழ்வார் மற்றும் கரவை வெல்லன் விநாயகர், தச் சந்தோப்பு விநாயகர் முதற்கொண்டு புகழ் பூத்த வழிபாட்டுத்தலங்களும் அமையப்பெற்ற பிரதேசம் இதுவன் ஞோ. கடற்கரையுடன் அண்மித்திருந்ததால் பல இடங்கள் உவர்நீரின் உந்துகைக்கு ஆட்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் ஆங்காங்கே நன்றீ கிணறுகளும் இருப்பது வரப்பிரசாதமன்றல்லவோ.

‘கரவெட்டியான்’ என்றால் கல்விப் புலமையுடன் தன்னையுமியாமல் கம்பீரமும் சேர்ந்து வந்துவிடும் என்பார் எங்களூர் தமிழாசான். முன்னைய காலத்தில் காரைப்பற்றைகள் நிறைந்திருந்த போது அவற்றை வெட்டி வாழ்க்கையைத் தொடங்கியதால் காரைவெட்டி என்றும் பின் அதுவாக மருவி கரவெட்டி என ஆனதாக அதையொரு கதையாக சொல்லுவார். நீர் வழிந்தோட கரையை வெட்டியதாலும் அது மருவி கரவெட்டியாகி அதிலிருந்து கரவெட்டி ஆனதென்பர் இன்னும் சிலர். எதுவாகினும் ‘வெட்டியான்’ என்பதால் வெட்டிப்பேச்சு பேசும் மக்களிவரல்லர். காரியமே கண்ணான நன்மக்காள் இவர்கள். அதில் எனக்கும் ஒருவகையில் பெருமையே.

கரவெட்டியின் வரலாறு மிகவும் சுவாரசியமானது. ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் கரவை வேலன் கோவைக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இதில் கரவெட்டியை களமாக வைத்து இங்கிருந்த வேலாயுத முதலியார் பற்றி எழுதப்பட்ட இந்நால் உள்ளூர் பிரபுத்துவ பரம்பரை பற்றித் தோன்றிய முதல் ஈழத்து நாலாகும். இது பற்றி இன்றும் நம்முள்ளே வாழ்ந்து நானிலத்தின் வான்புகழுக்கு இலக்கணமாகி 2009 இல் தமிழகத்தின் தமிழாய்வு மாநாட்டின் தலைமையாளராகி பெருமதிப்பும் பெற்ற எங்களூர் பேராசான் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி கூறிய கருத்து வலிமை மிக்கது. அவரின் கூற்றுப்படி சமயச் சார்பற்ற தேசிய நிலை நின்ற ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் கால்கோலாக கரவை வேலன் கோவையைக் கொள்ளலாம் என்பது கரவெட்டி வாழ மக்களைவருக்கும் என்றுமே மங்காத புகழைத் தந்திருக்கின்றது. எங்களைப் பற்றி எங்களுரைப் பற்றி ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்

இந்நாலினை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு அங்குமிங்குமாக நுனிநாக்கினில் நரம்பின்றி எங்களின் வாழ்வியலைப்பற்றி சிலாகிக்கும் ஒருசில பெரிய மனிதர்களுக்கு ஒருதரமாவது இந்த பொக்கிஷத்தைப் பார்த்துப் படித்துவிட்டு அதற்கு மேலும் ஏதுமிருந்தால் பேச்செல்லுங்கள். வாழ்ந்த சரித்திரத்தை வரலாறாக்கி இன்றும் எங்களை வாழவைக்கும் இப்புதையல் கஞம் பக்குவமாக பேணிப் பாதுகாக் கப்பட வேண்டியனவாகும்.

கரவை வேலன் கோவையின் களமாக அமைந்ததிலிருந்து ‘கரவெட்டி’ ஸமுத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென்றோரு இடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது எனலாம். 1930ம் ஆண்டுகளிலேயே அரசினர் சேவையில் தமிழாசிரியர்களாக கடமையாற்றியோர்களில் கணிசமானோர் கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர்களே. இதனாலேயே ‘கற்றோர் மிகுந்த(தால்) கரவெட்டி’ எனப் பலரும் போற்றினார்கள் இன்றும் போற்றுகிறார்கள். இதனை இன்றையகாலத்து இளங்கவி இப்படியுங் கூறினார். கரவு வெட்டியதால் கரவெட்டியானது என்றார். தம்மிடையே வேறுபாடில்லாது அனைத்தையுமே ஒற்றுமையுடன் செய்யவர்கள் இவர்களென்றார்.

இப்பிரதேசத்தின் பெயரைக் காத்த மகான்கள் சிலரை இங்கே குறிப்பிட்டோக வேண்டும். குறிப்பாக அந்நாலில் பாரானுமன்றம் சென்ற திரு. P. கந்தையா, திரு. ஆ. சிவசிதம்பரம், திரு. மு. ஜெயக்கொடி மற்றும் கதிரிப்பிள்ளை துரைரட்னம் ஆகியோரை நினைவில் மீட்டிக் கொள்ளலாம். சதாவதானி கதிரவேந்பிள்ளை, பண்டிதர் வீரகத்தி, கலாநிதிகள் கே.கணபதிப்பிள்ளை, K.D அருட்பிரகாசம், திரு பூரணம்பிள்ளை ஆகியோரை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றுமே நினைவில் நிறுத்திக்கொள்ளும். இவர்களுடன் நாடகக் கவிமணி எம்.வீ. கிருஷ்ணாழ்வார், மன்னவன் கந்தப்பு, சிறித்திரன் சிவஞானசந்தரம் போன்றோரின் வாழ்க்கையும் தனித்தனிக் காவியங்களாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் கற்றோரை நிறைத்த இந்த கல்வி ஆளுமைக்கு காரணம் கரவெட்டி தானாக வரிந்து கட்டிக்கொண்ட கல்வி வளம் எனலாம். பாரம்பரியச் சமூக அமைப்பிற்கு அதிக ஊறு விளைவிக்காத வகையில், ஆனால் கல்வி நிலைப்பட்ட சமூக மேனிலைப்பாட்டு அசைவியக்கத்துக்கு இடமளிக்கும் வகையில் இங்கு பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்றும் அக்காலத்துச் சமூக நிலைமையில்

இதுவே ஒரு பெரிய சமூக சாதனை எனலாம் என பேராசான் சிவத்தம்பி விளித் திருப்பது நாமனைவரும் என்றென்றும் நினைவில் கொள்ளவேண்டியதாகும்.

பொன்னான் நெல்லும், பொதிகையின் பூங்கனிகளும், பாங்கான புகையிலையும், கனமான மிளகாயும் பலர் போற்றும் பணை தென்னையும் விக்கினமில்லாமல் விளையும் பூமியிது. மொட்டைக் கறுப்பனும் மொறுங்கனும் இங்கு தானே பயிராகி நெற்செய்கையில் எம்மவர் பாரம்பரியத்தைக் கட்டியங்கூறிக் காக்கின்றன. உணவுக்காக அந்த வருடத்திற்கும் விதைக்காக அடுத்த வருடத்திற்குமென விளைந்து தரும் இது போன்ற உள்ளூர் நெல்லினங்கள் அங்கத் (சேதன) விவசாயத்தின் பரிணாமம் என்றால் மிகையாகாது. குடிக்கக் குழைவான கஞ்சியும் குழைத்துண்ண நல்லரிசி சோற்றையும் தரும் இம்மாதிரியான இனங்கள் எங்கள் அரும்பெரும் சொத்துக்கள். அழிந்துவிடவோ அன்றேல் அழித்து விடவோ விட்டுவிடாதீர்கள். காலம் கனியாமல் பருவமழை பொய்த்து நிலம் வரண்டு பிளந்தாலும் அடித்துப் பெய்த மழை வெள்ளமாகி நிறைத்தாலும் ஏதற்கும் அசையாத இது போன்ற உள்ளூர் நெல்லினங்களை பாதுகாத்தல் இனிவரும் சந்ததியின் தலையாய கடமை. இதில் மட்டும் இனங்கள் கலந்துகொள்ளவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இனிக் கட்டையில் போகிற வயதிலும் இனங்கலக்க விரும்பாத பெரிக்கள் ‘எட தம்பி இனங்கலந்தால் மொட்டைக்கறுப்பனுக்கு மஷு குறைந்து விடுமாமே?’ என சிலேடையாக விளித்திருப்பதை இன்னும் இந்தவூர் இளசுகளுக்கு இந்தளவிலேனும் விளங்காதிருப்பது இப்போதைக்கு நல்லதென நவின்றார் நம்மாழ்வார்.

பொதுவாகவே கரவெட்டியின் நிலத்தழை உவர்த்தன்மையானது. இதனால் குடிப்பதற்கும் சமைப்பதற்குமாக ஆண்களும் பெண்களுமாக கஞ்சிக்கலயங் கொண்டு நல்ல தண்ணீர் மொண்டுவர இரவிரவாகத் நல்லதன்னீர் தேடி நகரும் நாகைப்பறுவைகள் போல திரிவர். இதனால் இந்த இடத்திற்கு மனமாகி வரும் ஒருவர் தண்ணீர் மொண்டுவரும் வேலையையும் செய்தல் வேண்டுமென இவ்வூர் பெண்டிரும் வாஞ்சையோடு எதிர்பார்ப்பர். அள்ளிக் கொடுத்த சீதனத்துக்கான எதிர்பார்ப்பாகவும் இது இருக்கலாம். இந்த அனுபவமும் எவருக்கும் என்றுமே இதமானது.

பணப்பயிர் என்றதும் புகையிலைக்கும் வெங்காயத்திற்கும் இன்னும் மிளகாய்க்கும் பெயர் போன பிரதேசம் இதுவன்னோ. குறிப்பாக வடமராட்சி

புகையிலை நாற்றுக்கும், சிறப்பான கோடாப்போட்ட புகையிலைக்கும், சின்ன வெங்காயத்திற்கும் அவை எங்கு சென்றாலும் அவற்றுக்கான மதிப்பு இம்மியளவும் குறையாது. குறிப்பாக தென்னிலங்கைக்கு வடபகுதி விளைபொருட்களை அதிலும் வடமராட்சியிலிருந்து புகையிலையென்றால் அலாதிப் பிரியம்.

சேதன விவசாயத்தில் எங்களூர் விவசாயிகளுக்கும் நிறையவே பங்கு உண்டு. மாடு கட்டி செய்த விவசாயம் இவ்வூரின் சிறப்பு. அதிலும் காளை மாடுகளை வண்டிலுடன் ஓடவிட்டு சோனப்பு திடலில் ஓட்டப்போட்டி வைத்துப் பார்த்ததும் எங்களூர் தானே. பசுந்தாள் இலைப் பசளைகளை கலந்து கூறி பயிர் செய்த விவசாயிகள் வாழ்ந்த வாழும் பிரதேசமென்றால் எதற்கும் முன்மாதிரி இதுதானே. பன்னன், ஏருக்கலை, பூவரச, பனையோலை, கிளிறிசிழியா இப்படியாக இலைகுழைகளை வெட்டித் தாழ்த்து உக்க விட்டு அதில் பயிர்செய்து காட்டிய விவசாய விற்பன்னர்கள் வாழும் மன் இது.

முன்னொரு காலத்தில் பனைமரத்தைக் கடைந்து தூலா செய்து அதை நட்டு அதிலேறி தூலா மிதித்து நீர்பாய்ச்சிய வைரப்பரம்பரையில் வந்துதித்த விவசாயப் பெருமக்கள் வாழ்ந்த காலமுழுன்டு. இப்போதிருப்பவர்கள் நாங்களெல்லாம் அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் அல்லவா. வங்கக்கடல் வற்றினாலும் இந்த வரலாறு பொய்க்காது. வம்சம் இன்னும் பல சந்ததிக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டியதால் அதனை தவிர்த்தல் கூடாது. இதனை அவ்வப்போது கல்வெட்டுகளில் பதிப்பித்தும் கொடுக்கின்றார்கள்.

அவரவருக்கென்று வயல்நிலங்கள் அவசியமிருக்கும். அவற்றின் பெயர்களுமோ செய்யும் விவசாயத்துடன் கலந்தே இருக்கும். அத்துள்ள அடிவாய்க்கால், கிராய், தம்பான், சோனப்பு இப்படிப் பல இன்னும் வாயில் உச்சரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. வல்லையில் ஆரம்பித்து நெல்லியடியினுாடாக அரசடியும், கோவிற் சந்தையும், கல்லிஞக்குயும் கொடிகாமத்தின் பாதைக்கு வழிகாட்டினால் மாலுசந்தியும், மந்திகையும், கிராமக்கோடும் பருத்தித்துறைக்கான பாதைக்கு வழிகாட்டுவனவாரும். எவ்வளவு காலம் இந்த வாயினால் அசைபோட்டு பார்த்து வாழ்ந்த இடங்கள் இவை. உலகம் ஒருவேளை அழிய நினைத்தாலும் இந்த இடங்களின் பெயர்களை எக்காரணங் கொண்டும் மாற்றிவிடாதீர்கள்.

மாற்ற விட்டுவிடாதீர்கள். நாகரீகம் தலைக்கேறி நாலு மொழிகளும் கலக்கும்போது பெயர்கள் மாற்றம் பெற விரும்பியமைக்கும். அப்போது இவையெல்லாம் நடக்க சாத்தியக்கூடு உண்டு. பிறதேசம் போன எங்கள் பிள்ளைகளின் மெசம் விருத்தியாகின்ற போக்கில் அவர்களுக்கு எங்கள் தேசமே மறந்துபோயிருக்கும் போது ஒருவேளை சுற்றுலாவுக்கென திரும்பி வந்தால் எங்களை அப்போது நினைவில் வைத்திருக்கவாவது இதையொன்றையாவது உருப்படியாக செய்யுங்கள். தாத்தா பாட்டி வாழ்ந்த மன் என்ற ஒன்றைத்தான் அந்த நேரத்திலாவது நீங்கள் அவர்களுக்கு காட்டமுடியும்.

இன்னும் நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள ஆசை ஆனால்.....

இனியொரு தடவை நேரம் காலம் கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

நீண்டாக நடவடிக்கை நடைபோட்டு நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து வரும்போது கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

நீண்டாக நடவடிக்கை நடைபோட்டு நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து வரும்போது கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

நீண்டாக நடவடிக்கை நடைபோட்டு நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து வரும்போது கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

நீண்டாக நடவடிக்கை நடைபோட்டு நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து வரும்போது கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

நீண்டாக நடவடிக்கை நடைபோட்டு நிறையவே உங்களுடன் பகிர்ந்து வரும்போது கனிந்து வரும்போது இன்னும் நிறையவே எங்களுரைப்பற்றி கலந்துரையாடலாம் அதுவரே..... இவ் ஆத்மா உங்களுக்காகவே வாஞ்ஞங்குயோடு காத்திருக்கும்..... நன்றி.

கரவெட்டியின் தமிழ்ப் பண்பாடு

வே. சிவசிதரம்பரம்,
அதிபர்,
யா/ விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி,
கரவெட்டி.

குறிப்பிட்ட தத்துவார்த்தங்களையும் வாழ்க்கை நெறிகளையும் மதித்து ஒரு குறிப்பிட்ட பூகோள் வட்டத்தில் நீண்ட காலமாக ஒரு மனிதக் கூட்டம் வாழும் போது அவர்களுடைய பண்பாடு என்று கூறுக் கூடிய ஒரு தனித்துவம் மலர்கிறது.

கரவு என்பது எட்டி நின்றிடும் கனிவுமிக்க நல் மக்கள் வாழ்வதால் கரவெட்டி என நாமம் கொண்டு தன்னகத்தே பல்வகையான பண்பாட்டம் சங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. என்னற்ற பண்டிதர்களையும் ஆசிரியர்களையும், பேராசிரியர்களையும் பல்துறை விற்பனீர்களையும் கொண்டு பல்துறைகளில் தடம் பதித்தமையால் “கற்றோர் நிறைந்த கரவெட்டி என்று பெருமைப்படக் கூறுவதுடன் கரவெட்டியைக் களமாகக் கொண்டு கரவை வேலன் கோவை எழுந்தமையால் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனி முத்திரையையும் பதித்துள்ளது. சமூக கலாசாரப் பாரம்பரியங்களைப் பேணுகின்ற அதேவேளை தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கிய பழம் பெருமை வாய்ந்தது கரவையம்பதி மண்ணின் மகத்துவம் அற்றுப்போகாத வகையில் முன்னேற்றங்களை எட்டிப்பிடிக்கும், உள்வாங்கி மேலெழும்பும் ஒரு சமூக ஆற்றலைக் கரவெட்டியின் பண்பாடு நமக்குத் தந்துள்ளது.

மனிதன் பிறந்ததிலிருந்து இறக்கும் வரை, அவனது வாழ்வின் குறிக்கோளை சந்தோஷத்தையும் ஆன்மீக ஈடேற்றத்தையும் நினைவூட்டி அவனை வழி நடாத்த இந்து மதத்தில் பல சடங்குகள் உள்ளன. அவற்றை இன்றும் கரவெட்டி மக்கள் பின்பற்றி வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

விழாக்கள், பண்டிகைகள், விரதங்கள்

இந்து சமய விழாக்கள் என்பது கரவெட்டிக்கேயுரிய முறையில் நவராத்திரி, சிவராத்திரி, புராணபடனமரபு, பண்ணிசை என்பன இடம்பெறுகிறது. தச்சனதோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய உற்சவ

காலங்களில், தென்னிந்திய பேராசிரியர்கள், இலக்கிய பேரறிஞர்கள் போன்றோரை அழைத்து சொற்பொழிவுகள் நடாத்துவது வழக்கில் இருந்துவருகிறது.

புராணப்படன் மரபு சமயச்சடங்காகவே இருந்துவருகிறது. புராணப்படன் காலங்களில் ஆலயச் சூழலில் உள்ளவர்கள் மாஸிச உணவு புசிப்பதைத் தவிர்த்து விரதம் அனுஷ்டிக்கும் வழக்கமும் இங்கு நிலவி வருகின்றது. “மச்சத்தைத் திண்ட பாடுமில்லை புராணத்தைக் கேட்டபாடும் இல்லை” என்ற பழமொழியும் இங்கு நிலவி வருகிறது.

மேலும் வீழுதி போடுதல், நூல் கட்டுதல், பார்வை பார்த்தல் முதலான சமயம் சார்ந்த சீர்மியச் செயற்பாடுகளையும் மக்கள் பின்பற்றி வருவதை அவதானிக்கலாம்.

ஆகம வழிபாட்டு முறையுடன் தொடர்பற்ற சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறை ஏதும் நிலவி வருவது கண்கூடு. இவை வாய்மொழி இலக்கிய மரபினைப் பேணி வந்துள்ளன. ஜயனார், வைவர், அண்ணமார், பணிக்கர், காளி, கொற்றவை வழிபாடுகளில் உரு, சன்னதம் உச்சாடனம் என்பனவும் இடம் பெறுவதை இன்றும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றிற்கு மேலாக கரகாட்டம், குளிர்த்தி, காவடி போன்ற கலைகளையும் மக்கள் பக்தி பூர்வமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

ஓப்பாரி

வாய்மொழி மரபு கரவெட்டியில் பல்வேறு கிளைகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இவற்றில் முக்கிய இடம் வகிப்பது நாட்டார் பாடலாகும். அவற்றிலும் ஓப்பாரிப் பாடல்களுக்கு இங்கு நீண்டதோர் பாரம்பரியம் உண்டு. எழுத்தறிவற்ற படிப்பு வாசனையற்ற பெண்கள் தமது உள்ளத்து உணர்வுகளை, எதிர்பார்ப்புகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு களமாக சாவீட்டினைப் பயன்படுத்தி சோக உணர்வுகளை, மனப்பாரங்களை ஓப்பாரிப் பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். கரவெட்டியிலே பெருவழக்காக ஓப்பாரிப் பாடல்கள் வழங்கி வருவது போன்று குடாநாட்டில் வேறு எங்கும் சிறப்புப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

இவற்றிற்கு மேலாக ஊஞ்சற் பாட்டு, விளையாட்டுப் பாட்டு, தாலாட்டு போன்ற நாட்டார் பாடல்கள் பிரதேசத்தின் பண்பாடு பழக்கம் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் பிரதி பலிக்கின்றன. ஆரோக்கியமான ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியம் தோன்றும் பிரதேசத்தில் வாய்மொழி இலக்கியம் வளமானதாகவும் உரமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குக் கரவெட்டி ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்திருக்கிறது எனலாம்.

கூத்து மரபு

எழுத்தறிவுப் பாரம்பரியமற்றோர் மத்தியிலேஇக் கூத்து மரபுதான் எழுத்தறிவுப் பாரம்பரியத்தின் தோற்றுவாயாகவும் அமைகின்றது. இவ்வகையில் கரவெட்டியில் இன்றும் கூத்து மரபு பேணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும். கூத்து மரபில் அண்ணாவியார் வழித்தோன்றல்களே எழுத்தறிவுப் பாரம்பரியத்தில் முதலில் தடம் பதித்தவர்கள் எனலாம். அண்ணாவியார் இயற்கைப் புலமை படைத்தவர்களாக இருப்பதுடன் கற்பனை வளமும் உணர்வுச் சிறப்பும் உள்ள பாடல்களைச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப எழுந்தமானமாகப் பாடும் வல்லமை படைத்தவராகவும் காணப்படுகின்றமை சிறப்பம்சமாகும். இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற வாய்மொழி மரபிலிருந்து எழுத்து இலக்கிய மரபினுள் காலடி வைத்த எம்.வீ.கிருஷ்ணாழ் வார் கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் நேர்த்திக் கடனுக்காகவே போடப்படும். இதனால் இவை சமயச் சார்புடைய கதைகளைக் கொண்டவையாகவும் அமைகின்றன. காத்தான் கூத்து, அரிச்சந்திரா கூத்துக்கள் இங்கு ஆடப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வடிப்படைகளில் நோக்கும்போது ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் சிறப்புக் கூறுகள் பலவற்றை தன்னகத்தே கொண்ட பெருமைக்குரியதாகக் கரவெட்டி மிளிர்கின்றது என உணர்த்தும் அப்பண்பாட்டின் பரிமாணங்கள், அடிதளங்கள் மாறுவகையில் எழுமைடைய செயற்பாடுகள் அணுகுமுறைகள், எண்ணப் போக்குகள் அமைய வேண்டும் அமைப்போம் என மனதில் திடம்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா ஆகும்.

வாழ்க்கையில் வெற்றிக்கான மனப்பாங்கு ஒரு உளவியல் நோக்கு

சி. விஜயகுமார்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
பொருளியல்துறை,
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

அப்பாவின் நினைவாக எழுதப்படும் இக்கட்டுரையானது, உங்களது எண்ணங்களிலும் சிந்தனைகளிலும் மாற்றத்தை கொண்டுவரும் என நம்புகின்றேன். நீங்கள் இக்கட்டுரையினை வாசிக்கின்ற போது, நேர்மறை மனப்பாங்கு, தன்னம்பிக்கை மற்றும் விடாழுயற்சியே ஒர் மனிதனின் சொத்து என்பதையும் நேர்மறை மனப்பாங்கு உங்களிடத்தில் உயர்ந்து செல்வது போலவும் உணர்வீர்கள். அவ்வாறு உணரச்செய்வதே நான் எனது அன்பு அப்பாவுக்கு செய்யும் சிறுகாணிக்கையாகும்.

ஒருவரது வெற்றிக்கான வாழ்க்கையில் மனப்பாங்கு மற்றும் தன்னம்பிக்கை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. பொதுவாக எதிர்மறை எண்ணங்கள் மனிதனது முன்னேற்றத்தினை தடுப்பதோடு அவனது தன்னம்பிக்கையினையும் முற்றாக அழித்து விடுகின்றது. மாறாக நேர்மறை மனப்பாங்கு (Positive attitude) மற்றும் எண்ணங்கள் வலிமையற்ற ஒருவனைக்கூட வலிமையாக்கிவிடுகின்றது. ஏனெனில் ஒரு நேர்மறைச் சூழலில் (Positive environment) ஒரு சுமாரான சாதனையாளரின் திறமை கூட உயர்ந்து விடுகின்றது. ஆனால் எதிர் மறைச் சூழலில் (Negative environment) ஒரு நல்ல சாதனையாளரின் திறமை கூட குறைந்துவிடுகின்றது, எனவேதான் ஒவ்வொருவரும் நேர்எண்ணங்களை கட்டியெழுப்புவதனாடாக தமது நாளாந்த மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் தொழில்துறைகளிலும் வெற்றியடைய முடியும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். சூழல் (environment), அனுபவம் (Experience), கல்வி (education) ஆகிய மூன்று காரணிகளே நமது மனப்பாங்கினை தீர்மானிக்கின்றன. நல்ல மனப்பாங்கு என்பது உற்பத்தித்திறனை பெருக்கும்; பிரச்சினைகளை இலகுவாக தீர்க்கும்; இலாபத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும்; நல்ல உறவுகளை வளரச் செய்யும்; மனஅழுத்தத்தைக் குறைக்கும்; உற்சாகத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும்

அதிகரிக்கும்; ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கின் சமுதாயத்திற்கு உதவும் மனப்பாங்கை அதிகரிக்கும். ஆனால் எதிர்மறை மனப்பாங்கினை ஒருவர் கொண்டிருந்தால் அது மனக்கசப்புக்கும், வெறுப்புக்கும், அர்த்தமற்ற வாழ்க்கைக்கும், உடல்நிலை சீர்கேட்டுக்கும், மனஅழுத்தத்திற்கும், தொடர் தோல்விகளுக்கும் அதனால் விரக்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதை நினைவில் வைத்திருங்கள். இங்கு கூடிக்காட்டப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம் யாதெனில் எதிர்மறை மனப்பாங்கு கொண்டவர்கள் வீட்டிலும், சமூகத்திலும், தொழில் இடங்களிலும் எதிர்மறைச் சூழலை உருவாக்குவதோடு தங்களது எதிர்மறைக் குணத்தை தங்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் வருங்கால சந்ததியினருக்கும் தந்துவிடுகின்றார்கள் என்பதாகும்.

நமது குழல், கல்வி, அனுபவம் போன்றவை தான் மனப்பாங்கை தீர்மானிக்கின்றன. ஆனால் இவற்றை தவிர்த்துவிட்டு நோக்கினால் யார் நமது மனப்பாங்கிற்கு பொறுப்பானவர்கள்? அம்மாவா? அல்லது அப்பாவா? அல்லது சகோதரர்களா அல்லது சுற்றத்தவர்களா? இப்பட்டியல் தொடர்ச்சியாக நீண்டு செல்லக்கூடியதுதான். நாம் அந்தப்பட்டியலை நீட்டுவது என்பது மற்றவர்களை குறைகாணும் நமது எதிர்மறை மனப்பாங்கே. உண்மையில் முதலில் நாமே நமது மனப்பாங்கிற்கு பொறுப்பானவர்கள். பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பாக, தீர்மானம் எடுத்தல் தொடர்பாக, பிரச்சினைக்கான காரணங்கள் தொடர்பாக, அவற்றுக்கு நாம் பொறுப்பு ஏற்படில்லை. அந்த நேரத்தில் அல்லது சந்தர்ப்பத்தில் நம்மை விடுத்து பிறரைக்குற்றம் சாட்டுகின்றோம். இது சரியானதா? நியாயமானதா? சிந்தியுங்கள். உண்மையில் அறிவு முதிர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்ற முறையில் நமது நடத்தைகளுக்கும் செயல்களுக்கும் நாமே பொறுப்பேற்க வேண்டும். அவ்வாறு ஒவ்வொருத்தரும் நடந்துகொண்டால் நேர்மறைச்சுழல் தன்னிச்சையாக தொன்றிவிடுமல்லவா? மகிழ்ச்சி பெருகுமல்லவா? அவ்வாறாயின் அதன் தொடர்ச்சியாக வரப்போகும் சந்ததியும் நேர்மறைச்சுழலில் (Positive environment) வளரும் அல்லவா? சிந்தியுங்கள், ஆழமாக சிந்தியுங்கள், தெளிவாக சிந்தியுங்கள்- உங்களிடமிருந்து நல்லமாற்றும் ஏற்படும்வரை.

நமது தோல் விக் கு உலகத் தையும், பெற் நோரையும், ஆசிரியர்களையும், மனைவியையும், அரசாங்கத் தையும் குற்றம் சாட்டுவதில் பலனேதும் கிட்டப்போவதில்லை. தோமஸ் அல்வா எடுசனை அவரது ஆசிரியர் வகுப்பறையிலிருந்தும் பாடசாலை படிப்பிலிருந்தும் விலக்கியபோது அவர் எவரையும் குற்றம் சாட்டவில்லையே. மின்குமிழ்

ஆராய்ச்சியை செய்தபோது பலமுறை தோல்வி கண்டார். அப்போது கூட யாரையும் அவர் குற்றம் சாட்டவில்லை. அதனால் இறுதியில் தன்னம்பிக்கை எனும் கவசம் கொண்டு வெற்றியாளானாக மாறினார் அல்லவா? ஆயிரகாம்லிங்கன் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக முன்பு பலமுறை தேர்தலில் தோல்வியற்றார். நரம்பு தளர்ச்சி நோயினாலும் பாதிப்புற்றார். ஆனால் இறுதியில் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகியதுடன் இவ்வகுக்கு பல வழிகாட்டல்களையும் பாடங்களையும் தந்தார் அல்லவா? அப்படியாயின் உங்களால் ஒன்றை மட்டும் உணரமுடியும். வெற்றி என்பது கைகளில் தன்னிச்சையாக வந்துவிழும் அமிரதமல்ல. அது நேர் மறைமனப் பாங்கு மற்றும் தன்னம் பிக் கையின் பலனாக கிட்டக்கூடியதொன்றாகும். ஏதிர்மறை எண்ணம் கொண்டவர்கள் எப்போதும் ஏதோ ஒரு சாராரை குற்றம் சாட்டிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். ஏனெனில் அவர்களால் செய்யுமிடந்தது அவ்வளவே. நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புவது யாதெனில் உண்மையான நல்ல விடயங்கள், எண்ணங்களை கற்பனை செய்யுங்கள், கனவு காணுங்கள். அது உங்களது வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும். எனவே தான் வெற்றியின் முதல்படி நல்ல மனப்பாங்கும் அதன் வழியான தன்னம்பிக்கையுமாகும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல குறைகளை கண்டுபிடிப்பதே இவ்வகுகில் உள்ள மிக சுலபமானதும் இலகுவானதுமான விடயமாகும். இங்கு பிற்றிடமுள்ள குறைகளையும் குற்றங்களையும் இலகுவாக உணரும் நாம் அவர்களிடத்தில் ஏதாவது நல்ல மனப்பாங்கு மற்றும் இயல்புகள் உள்ளதா என்று ஆராய்வதற்கு ஒரு நிமிடத்தினையாவது செலவழிக் கிண்றோமா? சிந்தியுங்கள்; ஆழமாக சிந்தியுங்கள் - விடைகிடைக்கும் வரை. ஒருவரிடத்தில் அல்லது குழலிலுள்ள தவறானவற்றைப் பார்ப்பதற்கு பதிலாக நல்லவற்றையே பாருங்கள். மற்றவர்களிடமுள்ள தவறுகளை கண்டுபிடிப்பதை ஓர் தொழிலாக கொள்ளாதீர்கள். உங்களது முளைப்பலத்தையும் ஆன்மபலத்தையும் நல்ல விடயங்களில் செலவிடுங்கள். நல்ல விடயஸ்தானங்களை வாசியுங்கள், சமூகத்தொண்டாற்றுங்கள், ஏழைகளுக்கு முடிந்தால் உதவங்கள், ஈற்றில் நீங்கள் வெற்றியாளாவீர்கள்.)

உங்களுடைய மனாமைத்தையை ஏதும் கெடுத்துவிடாத அளவுக்கு மனஉறுதியுடன் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் உங்கள் நன்பர்கள், உறவினர்கள், அறிமுகமானவர்கள், அயலவர்கள் ஆகியோரின் உடல்நலத்தையும் சந்தோசத்தையும் அன்பாக பேசுங்கள். பிற்றமனம் புண்படும் படியான வார்த்தை பிரயோகங்களை தவிருங்கள். உங்கள்

நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏதோ ஒரு ஆற்றலும் வலிமையும் இருப்பதை உணரச் செய்யுங்கள். எல்லாவற்றிலுமுள்ள நல்லதையே பாருங்கள். நல்லவற்றையே சிந்தியுங்கள். உங்களது வாழ்க்கை பற்றியும் உங்கள் வெற்றி பற்றியும் மிக ஆர்வமாகவும் அவதானமாகவும் உற்சாகமாகவும் இருப்பீர்கள். அதுபோலவே பிறருடைய வெற்றியையும் உற்சாகமாக பாருங்கள்; அதற்கு உதவங்கள்; முடிந்தால் வெற்றிக் கம்பத் தின் கோடுகளில் நின்று அவனது கைகளை இறுகப்பற்றுங்கள். இதனுடாக உங்களுக்கு மனஅமைதியும் சந்தோசமும் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதை நீங்கள் உணர்வதோடு நீங்கள் வெற்றி பெற்றவராக மாறிவிடுவீர்கள். இங்கு நான் அழுத்திக் கூற விரும்புவது யாதெனில் மற்றவர்களை குற்றம் சாட்டுவதற்குக் கூட நேரம் இல்லாத அளவிற்கு உங்களை நீங்களே முன்னேற்றிக் கொள்வதில் நிறைய நேரத்தை செலவிடுங்கள். வருத்தப்படாத அளவுக்கு பெரிய மனிதராக இருங்கள் என்பதாகும். நாம் பல வேலைத்திட்டங்களை ஆரம்பிக்கின்றோம். ஆனால் அவை இடையில் கைவிடப்படுவதால் வருத்தமும் தோல்வியும் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு உண்மையான காரணம் என்ன? காரணம் உங்களுக்கு இலகுவாக புரிந்திருக்கும். இதற்கு முக்கிய காரணம் “நாளைக்கு” என காரியங்களை பின்தள்ளிப்போடுவதாகும். எடுத்த காரியத்தை நாளைக்கென தள்ளிப்போடுவது எதிர்மறை மனப்பாங்கை மேலும் விரைவுபடுத்தும் என்பதனால், “தள்ளிப்போடும்” கைங்கரியத்தை கைவிடுங்கள். ஏனெனில் ஒரு முழுமையடைந்த வேலையே திருப்தியையும் உற்சாகத்தையும் தரக்கூடியது. “இப்போதே இக்காரியம் செய்யப்படவேண்டும்” எனும் மனப்பாங்கினை வளருங்கள். இது உங்களை வெற்றியாளாக்கும். ஏனெனில் வெற்றி பெற்றவர்கள் எல்லோருமே தம் வேலையை தள்ளிப்போட விரும்பி பின்னர் சில காரணங்களால் அவ்வாறு செய்யமுடியாமல் போனவர்களே. என்றாவது ஒரு நாள் நான் இதைச் செய்வேன் என்று சிலர் கூறினால் எந்நாளும் அவர்கள் அதை செய்யப்போவதில்லை.

அறிவுசார் (Intellectual) கல்வியானது நமது மூளையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த, பண்புசார் (Value based) கல்வியானது எமது இதயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். கல்வியாளர்களிடையே கூட கல்விக்கொள்கை தொடர்பான முரண்பாடுகள் உள்ளன. நேர்மை, பரிவ, தைரியம், விடாமுயற்சி, பொறுப்புனர்வு போன்ற அடிப்படைக் குணங்களை உருவாக்கும் கல்வி அவசியம். பாசாலைகளில், பல்கலைக்கழக கல்லூரிகளில், பல்கலைக்கழகங்களில் நாம் பல தகவல்களைப்

பெறுகின்றோம். அது அறிவுசார் கல்வியாகவே அமைகின்றது. ஆனால் பண்புசார் கல்வி இல்லாத பட்டங்களினால் என்ன ப்ரயாண விளையப்போகின்றது. பட்டங்கள் தேவைதான்; மறுக்கவில்லை; ஆனால் பண்புசார் கல்வி இல்லாத பட்டங்களினால் சமுதாயத்துக்கும் நாட்டுக்கும் எவ்வித பயனும் கிட்டப்போவதில்லை. எனவே நாம் பண்புசார் கல்விக்கு முக்கியத்துவத்தை கொடுக்க வேண்டிய காலகட்டத்திலுள்ளோம். குறிப்பாக ஆரம்ப பாடசாலைகளிலும் உயர்வகுப்புகள் கொண்ட பாடசாலைகளிலும் பண்புசார் கல்விக்கு முக்கியம் அளிக்கப்படல் வேண்டும். அதற்கு அதிபர் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மிகபொறுப்பான காரணிகளாவார் கள். நீங்கள் ஒன்றை மட்டும் மனதில் இருத்திக்கொள்ளுங்கள். உண்மையான கல்வி என்பது மூளைக்கும் இதயத்திற்கும் பயிற்சியளிக்கின்றது. ஆனால் தற்போதைய கல்வி முறை இதயத்திற்கு பயிற்சியளிக்கின்றதா? புலமைப்பரிசில் பரிட்சை என்பது 5ம்தாத்தில் நடாத்தப்படுகின்றது. ஆனால் மாணவனுக்கு முதலாம் தரத்திலிருந்தே பெற்றோர்கள் பயிற்சியளிக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். அந்த பயிற்சியின் போது அறிவுசார் கல்வி வழங்கப்படுவதாக கூறப்படுகின்ற போதும் மழுபக்கம் குரோதம், நேர்மையின்மை, ஓபிட்டு தாழ்வுமனப்பான்மை வளர்த்தல், நட்புகளில் பிரிவினை போன்ற பல விடயங்களை உருவாக்கிவடுகின்றது. பெற்றோர்களே இதற்கு முழுப்பொறுப்புடையவர்களாக உள்ளனர். 10ம் தரத்திலும் 12ம் தரத்திலும் இதுவே நடைபெறுகின்றது. உங்களிடம் வேண்டுவது யாதெனில் பிள்ளைகளின் இதயத்திற்கும் பயிற்சியளியுங்கள். அதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் சிறந்த பிரசையை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவராவர்கள். நாற்பண்புகளை வளர்க்காத கல்வியானது சமுதாயத்திற்கு பேராபத்தையே விளைவிக்கும்.

நமது எண்ணங்களுக்கும் நடத்தைக்கும் நேரடித் தொடர்புண்டு. நான் நன்றாகவே இருக்கின்றேன். எனக்கு நல்லதே நடக்கின்றது என்று எண்ணினால் நமது செயல்கள் உயர்வானதாக இருக்கும். வெற்றியின் அருகில் இருப்போம். அப்போது இந்த உலகமே அழகாக தெரிகின்றது. எமக்காகவே எல்லாம் படைக்கப்பட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டு மனம் இலோசாகின்றது. ஆனால் நான் நன்றாகவில்லை, எனக்கு நோய் இருக்கின்றதென நாம் என்னுடோமானால் உலகம் இருள் மயமாகத்தான் தெரியும். அவரால் எதையும் செய்யமுடியாது போகின்றது. அவரிடம் நோய் ஏதும் இல்லாதபோதும் நோய்வாய்யப்படவர் போல் ஆகிவிடுகின்றார். இந்த மாற்றத்துக்கான அடிப்படை என்ன? உண்மையில் உடலும் உள்ளமும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியுள்ள மூலங்களாகும். உள்ளம்

தெளிவாக இருந்தால், நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் உடல் ஆரோக்கியமாக காணப்படும். உள்ளத்தில் தெளிவின்மையும், நம்பிக்கையின்மையும் காணப்படும் போது உடல் இயங்க மறுக்கின்றது. அத்தகையவரால் வெற்றியை முடியாது போகின்றது. இங்கு ஒன்று மட்டும் உண்மை. உலகத்தை அழகாக பார்ப்பதும் அதை அழக்கற்றதாக நோக்குவதும், தன்னை உயர்வாக பார்ப்பதும் தாழ்வாக நோக்குவதும் அவரவர் மனப்பாங்கேயாகும். எனவே ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே உணர வேண்டும். கிரகம் பெல் தன்னை உணர்ந்ததால் எமக்கு ரெலிபோன் கிடைத்தது. நைட் சகோதரர்கள் தங்களை உணர்ந்ததால் பறக்கும் விமானம் எமக்கு கிடைத்தது. இங்கு ஒரு விடயத்தை கவனித்தீர்களா? தங்களை தாங்களே உணர்ந்து தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்கள் தாங்களும் வெற்றியாளானாக மாறியது மட்டுமல்லாது உலக சமுதாயத்துக்கும் பல அளப்பரிய கண்டுபிடிப்புக்களை வழங்கியிருக்கின்றார்கள்.

ஒன்றை மட்டும் ஞாபகத்தில் வைத்திருங்கள். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட குழந்தைகள் எல்லாம் (பிறப்பில் முளை அங்கவீனர் தவிர்ந்த) ஒரே மாதிரியே படைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஜனனத்தின் பின்பு குழல், அனுபவம், கல்வி என்பன குழந்தைகளிடையே வித்தியாசத்தை உருவாக்கிவிடுகின்றன. இதனால் ஒரு குழந்தை அறிவில் மிகப்பெரியவனாகின்றான். இன்னொரு குழந்தை வெற்றி பெறமுடியாமல் தவிக்கின்றது. அவ்வாறானால் இங்கே நடந்தது என்ன? வறுமை இதற்கு ஒர் காரணமல்ல என்பதை ஞாபத்தில் வைத்திருங்கள். மனப்பாக்கு எவ்வாறு அமைந்தது என்பதே இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டும். சற்று காது கேளாத தோமஸ் அல்வா எடிசனிடம் அவனது ஆசிரியர் ஒர் கடிதத்தை தாயிடம் ஒப்படைக்கும் படி கொடுத்திருந்தார். “இவர் (எடிசன்) படிப்பதற்கு ஸாயக்கற்றவன். அவனை திருப்பி அழைத்து கொள்ளுங்கள்” என அக்கடிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இறுதியில் வெறும் மூன்று மாத பள்ளிப்படிப்பை முடித்த தோமஸ் அல்வா எடிசன் உலகப்புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியானார். மேலும் எடிசன் லைட் பல்ப்பை கண்டுபிடிக்க முயன்று கிட்டத்தட்ட 10,000 தடவை தோல்வியடைந்தார். இறுதியில் வெற்றிகண்டார். அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ஆயிரகாம் லிங்கன் பல தடவை பல தேர்தல்களில் தோற்றார். நூம்புத்தளர்ச்சியினால் அவதியுற்ற அவர் இறுதியில் வெற்றியாளானார். இது எதனை உணர்த்துகின்றது? வாழ்வில் பின்னடைவு தவிர்க்க முடியாதவை. அப்பின்னடைவை எமக்கு சக்தியை தரக்கூடியது. நேர்மறை எண்ணம்

கொண்ட ஒருவர் பின்னடைவுகளை படிகளாக மாற்றி முன்னேறிச்செல்வார். நான் இங்கு ஒன்றை மட்டும் கூற விரும்புகின்றேன். உங்களுக்கு ஏற்படும் பின்னடைவுகளை அனுபவங்களாக மாற்றி அதிலிருந்து நல்ல பாடங்களை கற்றுக் கொள்ளுங்கள். தொடர்ந்தும் தன் னம் பிக் கையுடனும் விடாழுமயற்சியுடனும் முன்னேறுங்கள். இடையிடையே பாராங்கற்கள் வரலாம். அதை தடைகளாக கருதாதீர்கள். அவற்றில் இளைப்பாறுங்கள். தொடர்ந்தும் முன்னேறுங்கள். வெற்றி உங்கள் வசமாகும். பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு என்ற வார்த்தை பிரயோகங்களை நீங்கள் நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள். அதிலுள்ள முதல் எழுத்துக்களை தனியாக எடுத்து ஒன்று சேர்த்தால் பதவி என்ற சொல் உருவாகும். ஆம் நீங்கள் பதவி ஒன்றை பெறுவதற்கு பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு என்பதே அதன் பொருளாகும். பற்பசையில் பல்லுக்கு பாதுகாப்பு வளையத்தை தேடும் நாம் எமது முன்னேற்றத்துக்கு உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் பாதுகாப்பு வளையம் தேவையென்பதை உணர்ந்தோமா? ஆம் நேரமன்பாங்கு மற்றும் தன்னம்பிக்கையே உங்களுக்குரிய கவசமாகும். அதை அணிந்து ஒருமுறை பாருங்கள். அப்போது தெரியும் உங்களது பலம் என்னவென்று. இரவும் பகலும் இயற்கையின் படைப்பே. அதுபோலவே இன்பமும் துன்பமும் இயற்கையின் நிரம்பலாகும். இருளான பகுதிகளுக்கு செயற்கையான வெளிச்சத்தை பாய்ச்சி ஓளியை உருவாக்குவதுபோல், துன்பங்களை, சோதனைகளை, தன்னம்பிக்கை என்ற ஓளியை பாய்ச்சி பொறுப்புணர்ச்சியுடன் வாழ்வை பிரகாசிக்க செய்யலாம். ஒன்றை மட்டும் உங்களிடம் கேட்கின்றேன். தனியே இன்பத்தை மாத்திரம் அனுபவித்த ஒரு மனிதரையாவது இனம் காட்டுவீர்களா? அதேபோல் தனியே துன்பத்தை மட்டும் அனுபவித்த மனிதனை உதாரணம் காட்டுவீர்களா? உங்கள் பதில் என்ன? இல்லை என்பதே உங்கள் பதிலாக அமையும் என்பதை நான் அறிவேன். புத்தர், யேசு போன்றவர்கள் மனிதர்களாக பிறந்து சொல்லமுடியாத அளவுக்கு துன்பத்தை அனுபவித்தவர்கள் தானே. ஆனால் அவர்கள் இறுதியில் வெற்றிபெற்றார்கள் அல்லவா? அதனால் தான் அவர்களை கடவுளாக வணங்குகின்றோம்.

பலரும் தங்களுக்குள் அறிவையும் திறமையையும் வைத்துக்கொண்டு அதை உணராதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதனால் தம்மைத்தாமே தோல்வியாளர்களாக நினைந்து வாழ்க்கையையே வீண்டித்துவிடுகின்றனர். ஒரு கோழிக்கூட்டில் ஒரு பருந்து முட்டை வைக்கப்பட்டது. முட்டை பொரிந்து பல குஞ்சுகள் வெளிவந்தன. அந்த குஞ்சுப்பருந்து, தான் ஒரு கோழிக்குஞ்சு என நினைந்துக்கொண்டு

கோழிக்குஞ்சுகள் செய்வதையெல்லாம் செய்தது. மண்ணை விறாண்டியது, கொக்கரித்தது. கோழிக்குஞ்சுகளால் பெரிதாக பறக்கமுடியவில்லை. அதனால் அந்த பருந்தும் பறக்கவேயில்லை. ஓர்நாள் அழகான பருந்து ஒன்று வானில் அழகாகவும் பறந்து செல்வதை பார்த்த அந்த குஞ்சு பருந்து அதைப்பற்றி மற்றைய கோழிக்குஞ்சுகளிடம் வினாவியது. “அது ஓர் பருந்து, அது தன்னிகரில்லாத பறவை, ஆனால் நீயோ ஓர் கோழிக்குஞ்சு உன்னால் அவ்வாறு பறக்கமுடியாது” என கோழிக்குஞ்சுகள் பதிலளித்தன. அதனை நம்பி அக்குஞ்சுப்பருந்து கோழிக்குஞ்சின் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து இறுதியில் இறந்துபோயிற்று. வெற்றி பெறுவதற்கான அனைத்து சக்திகளுடனும் பிறந்தும் அது வளர்ந்த குழலினால், எதிர்மறை மனப்பாங்கினால் வலுவிழுந்து போனது. இக்கதை உணர்த்தும் விடயம் யாதெனில் நம்மை நாம் உணரவேண்டும் என்பதாகும். அவ்வாறு நம்மை நாம் உணர்ந்து தன்னம்பிக்கையோடு செயலாற்றுனால் வெற்றிகளைக் குவிக்கமுடியும்.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையை வாசித்து முடிக்கும் தறுவாயில், ருசிகரமான வாழ்வை அனுபவிப்பதற்கு நேர்மறை மனப்பாங்கு (Positive attitude) அவசியம் என்பதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். தன்னம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் ஒரு மனிதனின் பிரதான சொத்தாகும் பண்ததைக் கொண்டு இவற்றை உழைக்க முடியாது. ஆனால் நிச்சயமாக தன்னம்பிக்கை மற்றும் விடாமுயற்சியைக் கொண்டு வேண்டுமான அளவு செல்வத்தை சம்பாதிக்க முடியும். அனில் அம்பானியின் தகப்பனார் ஜம்பதினாயிரம் ரூபாயை வைத்திருந்த ஒருவர் என்பதையும் ஆனால் இன்று அவரும் அவரது பிள்ளைகளும் உலகப்பணக்காரர் வரிசையில் முதல் பத்திடத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இங்கு தன்னம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியுமே அவர்களின் இவ்வயர்வக்கு காரணமாகும். தன்னம்பிக்கையை பெறுவதற்கு சிறிதளவும் பண்ததை செலவிடத் தேவையில்லை. அதை நாங்களாகவே வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். “உன்னால் முடியும்” எனும் தாரக மந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே யப்பான் முன்னேற்றுமடைந்து, உலகின் கதவுகளை தட்டியது. அனுகுண்டு வீசப்பட்டதன் காரணமாக புல்பூண்டுகள் முளைக்கமுடியாத இடங்களாக பேசப்பட்ட யப்பானிய நகரங்கள் இன்று தலைநிமிர்ந்து உலக பொருளாதாரங்களுக்கு உதாரணமாக அமைந்திருக்கின்றது. அவநம்பிக்கையை விட்டெறியுங்கள்.

ஏனெனில் அவநம்பிக்கையாளர்கள் எதனையும் தொடங்குவதுமில்லை; முயற்சிப்பதுமில்லை. அவ்வாறாயின் அவர்களுக்கு எவ்வாறு வெற்றி கிட்டமுடியும். அவநம்பிக்கை வளரவளர அது நஞ்சக்கொடியாகி அவனது உடல் இதயம் என எல்லா உறுப்புக்களையும் அழிப்பதோடு மனம் அல்லது எண்ணங்கள் நலிந்து, மெலிந்து இருக்கும் இடம் தெரியாது அழிந்து போய் விடும். அவநம்பிக்கையாளர்கள் செங்கற் களைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கற் களையும் அணிந்து கொள்வார்கள். ஆனால் தன்னம்பிக்கை கொண்வடர்கள் அக்கற்களை பொருளாதார அலகாக மாற்றுவார்கள்.

அதீத நம்பிக்கையாளர்கள் தமக்கு முன்னால் இருப்பவர்கள் முட்டாள்கள் என்றும் தானே பெரியவன் என்றும் நினைக்கின்றனர். எனவே என்னால் மட்டுமே முடியும் என கர்வம் கொள்கின்றனர். ஆனால் தன்னம்பிக்கை கொண்டோர் “என்னால் முடியும்” எனும் கவசத்தை கொண்டு தனக்கும் சமூகத்துக்கும் வெற்றியைத் தருகின்றனர். அதீத நம்பிக்கையுடையவர்களுக்கு தலைமைப்பொறுப்பு கிடைக்கும் போது சமூகத்தையும் நாட்டையும் அழித்துவிடுகின்றனர். ஹிட்லர் அதீத நம்பிக்கையுடையவராக இருந்தமையால் தான் உலகப்போர் ஏற்படுவதற்கும், ஜேர்மனிய வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாயிற்று. உண்மையில் இவ்வாறனவர்களிடம் அன்பு, நேர்மை, பணிவு ஏதும் இருக்கப் போவதில்லை. இதிலிருந்து நீங்கள் உணரக்கூடியது யாதெனில் அவநம்பிக்கை மற்றும் அதீத நம்பிக்கையிரண்டும் எதிர்மறை மனப்பாங்கே. இப்பண்புகளை நமது உள்ளத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும். நேர்மறை மனப்பாங்கு மற்றும் அதனுடன் இணைந்த வகையினை தன்னம்பிக்கையுடன் முயற்சி செய்கின்ற போது எமக்கு முன்னால் வெற்றி நடனமாடும், எமக்கு முன்னால் வெற்றி பணிந்து நிற்கும்.

References :

1. Christian D. Larsen, Creed for optimists in the best of ... Bits and pieces, Economic press, Fairfield, NJ, 1994.
2. Journal of the American family association, Nov/Dec, 1991
3. Shif Kera, You can Win; Rajiv Berii for Macmillan India Ltd, 2002
4. William James, MDRT Timeless Treasure, The whole person, P 162

நன்றிகள்

அமரர் சித்தர் சின்னத்துவரை அவர்களின் இறுதி நிகழ்விலிருந்து....
அமரர் சித்தர் சின்னத்துவரை அவர்களின் பாதம்பட்ட புல்பூண்டு கூட
சாகாது. உள்ளத்தாலும் உயர் பண்பாலும் ஊரவரை கவர்ந்தவர்.
திரு. ஆ. சுப்பரமணியம், முதுநிலை விரிவுவரையாளர், முகாமைத்துவ
துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

அமரர் அவர்கள் என்றுமே கோபப்படாதவர். புன்சிரிப்பால்
அனைவரையும் கவர்ந்தவர். 35 வருட சேவையில் ஒவ்வொருவரது
முன்னேற்றத்தையும் கண்டவர் தன் மக்களை சான்ஸ்நாக்கிய
பெருமைக்குரியவர்.
திரு. அம்பலவாணர் முன்னாள் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி, கரவெட்டி.

அமரர் அவர்களை நான் கற்ற நாள்முதல் அறிவேன். அவரிடம்
பொறுமை, பணிவு, அடக்கம் என்பன ஒருங்கே அமைந்திருந்தன.
இவற்றை இன்று பலரிடமும் காணமுடியாது. ஒரு பண்பாளரை
இழந்துவிட்டோம்.
திரு. V. கணேசமுர்த்தி, அதிபர், தொண்டமனாறு வீரகத்திப்பிள்ளை
மகா வித்தியாலயம்

அமரர் அவர்கள் நான் ஆசிரியராக வந்தபோது முதலில்
வரவேற்றவர். நான் அதிபராக வந்தபோதும் கண்டு களித்தவர். ஊரிலே
ஆலய குருபூசை, ஆலய விழாக்கள், சடங்குகளில் தன்னாலான
பணிகளை ஆற்றியவர். இவரது குடும்ப உயர்வை கண்டு உள்ளம்
பூரித்தேன். இன்று இழப்பு தாங்கமுடியவில்லை. அவரது குடும்பத்திற்கும்
எங்களது குடும்பத்திற்கும் நெருங்கிய பிணைப்பு உள்ளது.

திரு. இ. இராகவன், அதிபர், யா/ மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயம்.

அமரர் ஒரு கற்ற பண்பான பரம்பரையை உருவாக்கி மகிழ்ந்தவர்.
எமது கல்லூரிக்கு அலுவலக பணிகளை இலகுவாக்க முகாமைத்துவ
உதவியாளராக மக்கள் அனுப்பி வைத்தவர். சிறந்த மக்களைத்
தந்த ஒருவரை இழந்தது தூரதிட்டமே.
திரு. செ. சேதுராஜா, அதிபர், நெல்லியடி ம. ம. வித்தியாலயம்.

வள்ளுவன் வாக்கிற்கேற்ப “தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்ற வாக்கை மெய்ப்பித்து சிறந்ததொரு சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரை உருவாக்கி மகிழ்ந்தவர். இவரது இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது.

திரு. வை. சுந்தரேசன், முதுநிலை விரிவுரையாளர், ஆங்கில அலகு, யாழ் பல்கலைக்கழகம்

அமரர் அவர்களது குடும்பத்துடன் 1990 களில் இருந்தே நெருங்கி உறவு கொண்டவன். 1995 இடப்பெயர்வில் “உண்ட கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்பதற்கமைய உணவு, உறையுள் கொடுத்து ஆதரித்த குடும்பம். இல் வாழ்வானுக்கு உதாரண புருஷர். தன் மகனை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளாக கண்டு மகிழ்ந்தவர். இவரது இழப்பு பேரிழப்பாகும்.

திரு. சி. பத்மராஜா, ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் பெரியபுலம் மகா வித்தியாலயம்

சிறந்ததொரு விருட்சத்தை தந்து கல்வியின் உயர்ப்பொம் பல்கலையில் பல்லாயிரம் பறவைகள் அறிவுப் பசிக்குணவு தந்து இளைப்பாற காரணமாக அமைந்த வித்தின் இழப்பு பேரிழப்பே. திரு. சிவரூபன் 4ம் வருட மாணவன், பொருளியல்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்

கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசரத்தை வெளியிட்டு எம் துயரில் பங்கேற்ற உறவுகள்....

- ❖ மாணவர்கள், பொருளியல்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்
- ❖ கலைப்பீட மாணவர் ஒன்றியம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்
- ❖ பணியாளர் பேரவை, நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்
- ❖ சிதம்பரப்பிள்ளை புத்தகசாலை உரிமையாளரும் குடும்பத்தினரும்
- ❖ தாழங்குழி முருகலூர்த்தி திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை குழுவினர்

பத்திரிகையில் அஞ்சலிச் செய்தி வெளியிட்டு ஆறுதலளித்தோர்....

- ❖ யா/ விக்னேஸ்வரக் கல்லூரி கல்விச் சமூகம்
- ❖ யா/ நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலய கல்விச் சமூகம்
- ❖ சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்

மலர் வளையம் வைத்து அஞ் சலி செலுத் திய அன்பு
உள்ளங்கள்....

- பொருளியல் துறை விரிவுரையாளர்கள்
- பொருளியல் துறை மாணவர்கள்
- பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம்

எம் துயரில் பங்கேற்று நேரடியாக ஆறுதலளித்த அன்பு
உள்ளங்கள்....

யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், கலைப்பீடாதிபதி, வணிகத்துறை பீடாதிபதி, துறைத் தலைவர்கள், பேராசிரியர்கள், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பிரதேச செயலர்கள், திட்ட பணிப்பாளர், அதிபர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், அயலவர்கள் மற்றும் அனைத்து அன்பு உள்ளங்களுக்கும்

மற்றும்

மலருக்கு ஆக்கங்களை சிரமம் பாராது பெருமனதுடன் தந்துகவிய கல்விமான்களுக்கும்,

அந்தியேட்டி நிகழ்வில் பங்கேற்று சிறப்பித்த அனைவருக்கும்
எம் குடும்பத்தின் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள் கோடி....

அன்புடன்

மனைவி,

பிள்ளைகள்.

...நூல்களைப் பூசு முழுங்கிறோம் நூல்களை
உடுத்துவதை பூசு வெட்டிக் கொண்ட முழுங்கிறோம் நூல்களை

2007.1.18.2

2007.1.18.2

கட்டுரை ஆசிரியர்கள்

1. பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பி, தலைக்காரர் ஓய்வனிலைப் பேராசிரியர்
2. பேராசிரியர் ப.சி.விநாதன், தலைவர், பொருளியல்துறை, யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.
3. பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜா, தலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.
4. பேராசிரியர் ப.புன்புட்ணம், தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.
5. கலாநிதி க.மிகுந்தன், தலைவர், விவசாய உயிரியற்துறை, யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.
6. திரு. வே.சிவசிதம்பரம், அதிபர், யாவிக்ஞௌவராக் கல்லூரி.
7. திரு. சி.விஜயகுமார், முதுநிலை விரிவுவரையாளர், பொருளியல்துறை, யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.